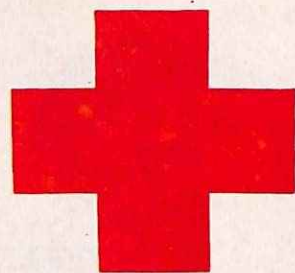

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1976

ΔΟΞΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Έμβλημα της 28ης Οκτωβρίου 1940

Στίχοι και Μουσική: ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Πο. λε. μούν στην Άλ.δα

νί. α ό. λοι για τή λευ.τε ριά — 'Η 'Ελ. λά.δα ή αι. ω. νί. α

δέν δα ζή.ση στη σκλαδιά. — 'Ο λους τώ.ρα μας έ. νώ. νει

BASS: 'Ο λους τώ. ρα μας έ. νώ. νει

ή Ση. μαί. α μας, παι. διά Τήν 'Ελ. λά. δα στε.φα.

'Η Ση. μαί. α μας, ναί ή Ση. μαί. α μας, παι. διά, Τήν 'Ελ. λά. δα

νώ. νει πά. λι ή δό. ξα ή πα. λια Δό.

στε. - φα. νώ. νει πά. - λι ή δό. ξα ή πα. λια, ναί ή πα. λια

ξα στην 'Ελ. λά. δα, δό. ξα στ'ά. δά. να. τα παι. διά — πού δί. νουν τή ζω.

ή τους για τήν 'Ε. λευ.δε. ριά. — 'Η Πα. τρί. δα στα ό. πλα μας κρ.

ζει, ό. λοι εμπρός μέ γεν. ναί. α καρ. διά — Καλ. λί. τε. ρα μιάς ώ. ρας έ.

ΠΡΟΣΤΑΣ ΛΕΥ. ΔΕ. ΡΗ ΖΩ. ή — πα. ρά. σα. ράν. τα χρό. νια σκλα. διά και φυ. λα. κή. —

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

‘Ο ‘Ελληνικός ‘Ερυθρός Σταυρός της Νεότητος, που άρχισε τα πρώτα του βήματα το 1924 και έφθασεν εις την ολοκλήρωσιν του το 1946, συνεχίζει υπερήφανος τον ένθιμόν του δρόμον και κατά το νέον σχολικόν έτος. Οι νέοι όλων των σχολείων της ‘Ελλάδος συνεχίζουν με ένθουσιασμόν το έργον της υγιεινής διαφωτίσεως του περιβάλλοντός των, την καθαριότητα και την καλαισθησίαν του σχολικού των χώρου και την εξυπηρέτησιν της κοινότητός των εις έργα καθαριότητος, δειροφυτεύσεως και εύπρεπούς εμφανίσεως. Πέραν από αυτάς τάς φροντίδας οι έρυθροσταυρίται μαθηταί ασκούν την άλληλεγγύην προς τους συμπολίτας των πού, λόγω ήλικίας ή άτυχημάτων, εύρίσκονται εις κατάστασιν ανάγκης. Καί αν εις κανένα μέρος της Πατρίδος σημειωθή καμία θεομηνία, σεισμός ή πλημμύρα ή άλλη φυσική καταστροφή, οι μαθηταί μας, μέλη του ‘Ερυθρού Σταυρού, είναι έτοιμοι να πάρουν την πρωτοβουλία να μαζέψουν και να στείλουν κάθε είδους βοήθειαν διά να ανακουφισθούν οι δοκιμαζόμενοι συμπατριώται μας, και να δείξουν ότι το καθήκον της άλληλεγγύης μεταξύ των ανθρώπων δεν είναι λόγος κενός.

‘Αλλά και πέραν από την άλληλεγγύην μεταξύ των ανθρώπων του αυτού ‘Εθνους, οι ‘Ερυθροσταυρίται της ‘Ελλάδος αισθάνονται ως αδελφούς και όλων των άλλων ένθων τους πολίτας, άσχετως προς την θρησκείαν πού έχουν και την γλώσσαν πού μιλούν και την φυλήν πού άνήκουν. ‘Ανταλλάσσουν οι ‘Ελληνες έρυθροσταυρίται τά λευκώματά των με έρυθροσταυρίτας άλλων ένθων εις την ‘Ασίαν, την Αυστραλίαν, την ‘Αμερικήν, την ‘Αφρικήν και την Εύρώπην. Αισθάνονται φιλίαν προς κάθε άνθρωπον κάθε ένθους, και συγκινούνται από τά παθήματα πού συμβαίνουν από θεομηνίες εις ξένας χώρας. ‘Όπως οι ξένοι έρυθροσταυρίται μας έβοήθησαν ήμάς τους ‘Ελληνες παλαιότερα κατά την κατοχήν, κατά τους σεισμούς εις

διάφορα μέρη της Πατρίδος μας και εις πολλές άλλας δυσκόλους περιστάσεις, έτσι και οι ίδιοί μας έρυθροσταυρίται έδειξαν κατά καιρούς την συμπάθειάν των και έστειλαν βοήθειάς εις το ‘Εξωτερικόν, εις το Μαρόκον, εις το Μπαγλαντές, εις την Νικαράγουαν και άλλας χώρας.

Οί ‘Ελληνες, πού από ιστορικήν παράδοσιν είμεθα κοσμοπολίται, αισθανόμεθα τους άλλους ως αδελφούς περισσότερον από κάθε άλλον λαόν. Διά να δείξωμεν την αγάπην μας προς όλους τους λαούς και την προθυμίαν μας να καλλιεργήσωμεν το πνεύμα της φιλίας, της διεθνούς κατανοήσεως και της ειρηνικής διαβιώσεως, ό ‘Ελληνικός ‘Ερυθρός Σταυρός της Νεότητος έκαμε έφέτος εις την Κηφισίαν μίαν διεθνή κατασκήνωσιν, εις την οποίαν εκάλεσεν νέους από όκτώ κράτη: την Γερμανίαν, Αυστρίαν, Σοβιετικήν ‘Ενωσιν, Γιουγκοσλαβίαν, Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν, Τουρκίαν και ‘Ιταλίαν. Οι ξένοι ‘Ερυθροσταυρίται μαζί με ίδιούς μας έπέστειλαν μαζί δύο εβδομάδας, έγνώρισαν τον τόπον μας και έφυγαν ένθουσιασμένοι.

Και οι μέν νέοι έρυθροσταυρίται όλων των ένθων έχουν την άγνήν πρόθεσιν της φιλίας, της συμπάθειας και της επιθυμίας να επικρατήσει ειρήνη εις τον κόσμον. Εις μερικά Κράτη όμως οι πολιτικοί, ενώ συμφωνούν εις τά λόγια, έν τούτοις με τάς πράξεις των κάμνουν τά αντίθετα. ‘Ημείς οι ‘Ελληνες τό βλέπομεν αυτό καθαρά δύο χρόνια τώρα και εις την Κύπρον και εις άλλας περιπτώσεις.

‘Ελπίζομεν να καταλαβαίνουν όλοι οι άνθρωποι ότι διά να είναι φίλοι δύο ‘Εθνη, αυτό πρέπει να τό θέλουν και οι δύο. ‘Ημείς τό θέλομεν. ‘Αν όμως ύπάρχη κανείς πού δεν τό θέλη και σκεφθή να κάμη κάτι, τότε οι ‘Ελληνες όλοι σάν ένας άνθρωπος γνωρίζουν από την ιστορία των τί πρέπει να κάμουν.

ΠΑΝ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ ΗΓΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΡΙΘ.

16.8.85

36199

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Είναι αλήθεια, ότι θέατρον, ὑπὸ τὴν εὐρείαν ἐννοίαν τῆς λέξεως σημαίνει μία ὁποιαδήποτε σκηνικὴν παράστασιν. Διὰ τὴν σκηνικὴν αὐτὴν παράστασιν, ἡ ὁποία ἄλλωστε καὶ ἀποτελεῖ, μέχρι σήμερον, μετατροπὴν τοῦ γραπτοῦ λόγου τοῦ κειμένου σὲ πρᾶξιν, πρέπει ἀπαραίτητως νὰ συμβάλλουν τρεῖς κυρίως παράγοντες, ὁ συγγραφεὺς, οἱ ἡθοποιοὶ καὶ τὸ κοινόν.

Ἡ Ἀρχαία Ἑλλάς ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν χώρα σκηνικῶν παραστάσεων. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχον περισσότερα ἀπὸ 40 θέατρα, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ θεατρόφιλον κοινόν παρηκολούθει τὴν διδασκαλίαν τῶν ἔργων τῶν τραγικῶν ποιητῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπετέλει τὴν μοναδικὴν πνευματικὴν τροφοδοσίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι τὸ πρῶτον θέατρον τοῦ κόσμου, μὲ τὴν μορφήν ποὺ προαἰώνιζε τὴν λειτουργίαν τῶν

ἀντιστοιχῶν χώρων ὡς τὶς ἡμέρες μας, ἐκτίσθη εἰς τὰς Ἀθήνας μέσα στὸ ἱερὸ τοῦ Διονύσου Ἐλευθερέως, κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν νοτιὰ πλευρὰ τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ πρῶτου αὐτοῦ θεάτρου ἐτελείωσε γύρω στὶς ἀρχὰς τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος. Ἀρχικῶς οἱ κερκίδες τοῦ ἦσαν ξύλινες, στὸ τέλος ὅμως τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ μαρμάρινες.

Τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος καὶ βραδύτερον ὡς τόπος τῆς Ἑκ-

Τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου.

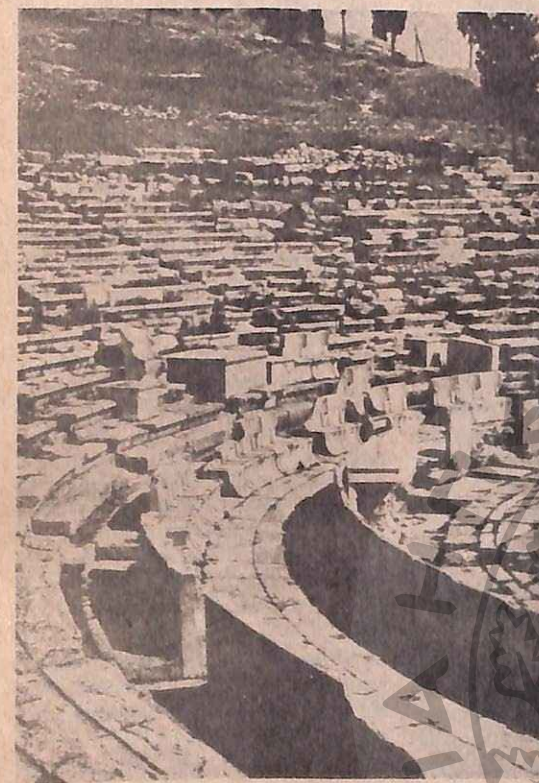
κλησίας τοῦ Δήμου ἀντὶ τῆς Πνυκός, ἡ ὁποία κατὰ κάποιον τρόπον εἶχε πλέον ἐγκαταλειφθῇ. Ἐκτοτε δὲ μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ ὁλόκληρον τὸ θέατρον κατεχόσθη καὶ μόλις ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, ἀνεκαλύφθη τὸ πρῶτον ἡ ὀρχήστρα τοῦ θεάτρου. Ἀπὸ τὸ ἔτος 1862 ἡ σκαπάνη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας διὰ συστηματικῶν ἀνασκαφῶν ἔφερεν εἰς φῶς ὁλόκληρον τὸ «κοῖλον» μέρος τοῦ θεάτρου, τὴν ὀρχήστραν, τὸ προσκηνίον καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης ὅλα τὰ περὶ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου μνημεῖα.

Τὸ «κοῖλον» μέρος τοῦ θεάτρου ἀπετέλει καὶ τὸ πραγματικὸν θέατρον. Ἐχει πλάτος 100μ. καὶ βάθος 90μ. Ἀπετελεῖτο δὲ ἐξ 78 σειρῶν βαθμίδων, αἱ ὁποῖαι διεκόπτοντο ὑπὸ δύο διαζωμάτων ἢ διαδρόμων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διελεύσεως τῶν θεατῶν. Τὰ δύο πρῶτα τμήματα εἶχον 32 σειρὰς καθισμάτων καὶ τὰ ἀνώτερα 14. Καθέτως τὸ «κοῖλον» μέρος τοῦ θεάτρου ἦτο διηρημένον εἰς 13 κερκίδας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 10 προωρίζοντο διὰ τὰς δέκα φυλὰς τῆς Ἀττικῆς καὶ αἱ ὑπόλοιποι τρεῖς διὰ τοὺς Πρυτάνεις, τοὺς Ἐφήβους καὶ τοὺς ξένους. Τὸ θέα-

τρον ἦτο δυνατόν νὰ περιλάβῃ μὲ ἄνεσιν 17.000. Ὅσας δὲ παρίστατο ἀνάγκη καὶ πολὺ περισσότερους.

Ἡ «ὀρχήστρα» τοῦ διαγράφεται σὰν τέλειος κύκλος εἰς τὸ κέντρον τοῦ «κοῖλου» ἢ τῆς χοάνης τοῦ θεάτρου, ἡ διάμετρος τῆς ὁποίας φθάνει 19,61μ. Ἐχει δὲ ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς δραματικῆς τέχνης, διότι ἀποτελεῖ τὴν πρῶτην ὀρχήστραν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐδιδάχθησαν τὸ πρῶτον αἱ τραγωδίαι τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐριπίδου, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ αἱ κωμωδίαι τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ τοῦ Μενάνδρου.

Τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Αἰσχύλου ἦτο ξύλινον. Τὴν σημερινὴν του μορφήν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ 4ου αἰῶνος π.Χ., ἐπὶ ἄρχοντος τῶν Ἀθηνῶν Λυκούργου (338 - 326). Ἡ πρώτη σειρὰ τῶν καθισμάτων γύρω ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν ἀπετελεῖτο ἀπὸ 67 μαρμαρίνους θρόνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκάθητο ἄρχοντες, κήρυκες, στρατηγοὶ καὶ πολλοὶ ἱερεῖς. Τοῦτο

Οἱ κερκίδες τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου.

μαρτυροῦν ἄλλωστε καὶ αἱ ὑπάρχουσαι ἐπὶ τῶν θρόνων ἐπιγραφαί, ὅπως λ.χ. ὁ θρόνος τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου Ἐλευθερέως.

Τὸ προσκηνίον τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ ἔχουν μεταβληθῇ κατὰ τοὺς

Ὁ θρησκευτικὸς λυρισμός

«Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι»

Ὡς «εἰς τὸ πέραν» φεύγει νὰ διδάξῃ
τῇ «Βασιλείᾳ» τοῦ ὁ Ἰησοῦς, πλησιάζει
Αὐτὸν «εἰς Γραμματεῦς», ποὺ πάει ν' ἀδράξῃ
τὴν εὐκαιρίαν νὰ «φανῇ» καὶ κράξῃ :

«Διδάσκαλε», τοῦ ἐλέους σου νὰ στάξῃ
τὸ βάλαμο στὴ γῆ, γιατί σπαράζει
ὁ κόσμος στὸ κακό, κι ὅψι θὰ ἀλλάξῃ,
ἡ χάρις σου μονάχα ἂν τὸν σκεπάζῃ.

«Ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ, ἀκολουθῶ, μαζί σου
γιὰ τὸ καλὸ θὰ ἐργάζωμαι, νὰ γίνῃ
ὅ,τι ποθεῖς. Θὰ ζήσω τὴ ζωὴ σου».

Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, ἔχει φωλιά νὰ μείνῃ
ἡ ἀλεπού, μὰ «ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου», ἄλλοι σου!
«τὴν κεφαλὴν οὐκ ἔχει ποῦ νὰ κλίνη».

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ρωμαϊκοὺς χρόνους. Τὸ σημερινὸν μαρμαρίνον προσκηνίον τοῦ θεάτρου δὲν ἀνήκει εἰς τὸν 4ον αἰῶνα π.Χ., ἀλλὰ κατεσκευάσθη τὸν 3ον μ.Χ. αἰῶνα ἐπὶ ἄρχοντος Φαίδρου, συμφώνως πρὸς διασωθεῖσαν ἐπιγραφὴν. Τὸ ὕψος του φθάνει 1,50μ. καὶ ἡ ἀνάγλυφος διακόσμησις του παριστᾷ τὴν γέννησιν τοῦ θεοῦ Διονύσου. Εἰς τὸ πρῶτον ἀνάγλυφον τοῦ προσκηνίου ὑπάρχει ὁ Ζεὺς καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς κρατώντας τὸ βρέφος (τὸν Διόνυσον). Εἰς τὰ ἄκρα τέλος εἰκονίζονται δύο ὀρχούμενοι Κουρῆτες. Τὸ δεύτερον ἀνάγλυφον τῆς διακοσμῆσεως τοῦ προσκηνίου, παριστᾷ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Διονύσου εἰς τὴν Ἀττικὴν. Παρατηροῦμεν τὸν βασιλέα Ἰκάρου νὰ προσφέρει θυσίαν ἐπὶ βωμοῦ καὶ νὰ συμπαρίστανται ἡ Ἐριγόνη, ἡ αἰξ καὶ ἡ κύων τῆς Ἐριγόνης Μαίρα.

Τὸ Διονυσιακὸν θέατρον θεωρεῖται τὸ ἀρχαιότερον θέατρον τοῦ κόσμου καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο ἤδη ἀπὸ τοῦ 4ου αἰῶνος π.Χ. Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, ἐπωφελήθentes τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως, ἐλάττωσαν ἓνα μέρος τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου εἰς τὸν βράχον καὶ τὸ ὑπόλοιπον συνεπλήρωσαν μὲ πανύψηλους ἀναλημματικούς τοίχους, διὰ νὰ δημιουργηθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ σχῆμα τῆς θεατρικῆς του χοάνης.

Τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου χαρακτηρίζεται διὰ καλὴν ἀκουστικὴν, ὁρατότητα καὶ χωρητικότητα.

τ' ἀνεβάσανε στὶς κορφὰς τὶς κακοτράχαλες. Ξεσηκωμός!

Χτύπησαν οἱ λίγοι τοὺς πολλούς, τοὺς καρφώσανε στὴ θέσι τους. Τοῦτο τὶς πρῶτες ἡμέρες. Ἐπειτα τοὺς ἀναγκάσανε νὰ κάνουνε πίσω. Ὁ περίπατος ποὺ εἶχε τάξει στοὺς δικούς του ὁ Λαγόκαρδος ἔγινε βραχνῶς. «Στείλτε μας κι ἄλλο, πολὺ στρατόν», κράξανε οἱ Ἱταλοὶ γαλονάδες. Στάλθηκε κι ἄλλος στρατός, στάλθηκε καὶ ἄλλα κανόνια. Μὰ ἀντὶ νὰ προχωρῇ ὁ ἐχθρός, ὅλο καὶ τράβαγε πίσω. «Ἀνάξιος εἶναι ὁ ἀρχιστράτηγος, οὐρλιάσε ὁ Λαγόκαρδος, θὰ τὸν ἀλλάξω». Ἐβαλε ἄλλον, ἀλλὰ κι αὐτὸς τὴν ἔπαθε. Κ' ἔπειτα ἄλλον. Ἐκεῖνος τρισευρότερος. Οἱ φαντᾶροι μας ὅλο πηγαίνανε μπροστὰ μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη, ὅλο καὶ νέα ἑλληνικά μέρη, ποὺ ἦτανε σκλαβωμένα, ἐλευθερώνανε. Μὲ τὴ βοήθεια τῆς Παναγίας, ποὺ τοὺς προστάτευε καὶ τοὺς ὠδηγοῦσε τὴ νίκη, προχωροῦσαν ὁλοένα. Λίγο ἄκόμα καὶ θὰ ρίχνανε στὴ θάλασσα τ' ἀπομεινάρια τοῦ μεγάλου στρατοῦ.

Ὡσπου πιά ὁ ντροπισμένος Λαγόκαρδος ἀναγκάστηκε νὰ σκύψῃ τὸ κεφάλι καὶ νὰ πέσῃ στὰ πόδια τοῦ συμμάχου του. «Ἀμάν! Σῶσε μας! Εἴμαστε χαμένοι!» κλαυούρισε. Κι αὐτός, ποὺ ὡς τότε εἶχε γονατίσει ὅλες τὶς χώρες τῆς Εὐρώπης ἔξω ἀπὸ τὴ μακρινὴ Ἀγγλία, πρόσταξε τὰ περισσότερα ἀεροπλάνα του καὶ τὸν καλύτερο στρατό του νὰ μᾶς ριχτοῦνε.

Πατηθήκανε τ' ὄγια μας χώματα, μὰ ἡ Δόξα κ' ἡ Νίκη ποὺ φερούγιζαν ἀπὸ πάνω τους ἔμειναν ἄσβεστες. Κι ἄσβεστες θὰ μένουν αἰώνια.

ΤΟ ΙΣΤΙΟΦΟΡΟ ΠΟΥ ΒΗΚΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Τὸ Βρετανικὸν ποντοπόρον φορτηγὸν «Γκλάντυς Ρουαγιάλ» προχωροῦσε διὰ μέσου μιᾶς γκριζωπῆς θάλασσας, ἐνῶ ἡ καπνοδόχος τοῦ ἐβγαζε μαῦρο καπνὸν. Ἐπάνω στὴν γέφυρα ὁ καπετάνιος Τσιού παρακολουθοῦσε μὲ τὰ κυάλια τὸ σκάφος καὶ χαμογέλασε μ' ἕνα γεμάτο ρεμβασμὸ χαμόγελο, διότι ἦταν τελείως ἀσυνήθιστο τὸ 1917 νὰ συναντήσῃ κανεὶς εἰς τὴν ἀνοικτὴ θάλασσα ἕνα μεγάλο τρικάρτο ἰστιοφόρο στὸν Ἀτλαντικόν.

Καθὼς πλησίαζε τὸ πανέμορφο ἐκεῖνο ἰστιοφόρο, διέκρινε τὴν σημαία του· ἦταν Νορβηγικὴ. Ξαφνικά ὁ καπετάνιος εἶδε νὰ ὑψώνεται ἀπὸ τὸ ἰστιοφόρο τὸ σῆμα «Παρακαλῶ ὦραν χρονομέτρου». Πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὁ Βρεταννός, διέταξε τὰς μηχανὰς του νὰ ἐλαττώσουν ταχύτητα καὶ τὸν τιμονιέρη νὰ στρέψῃ πρὸς τὸν ἄνεμο. «Ὅταν καὶ τὸ ἰστιοφόρον ἐπλησίασε πρὸς τὸ φορτηγόν, ἔστρεψεν ὥστε νὰ δείξῃ ὀλόκληρη τὴν πλευράν του.

Αἰφνιδιαστικὰ τὸ ἰστιοφόρον ὑπέστειλε τὴν Νορβηγικὴν σημαίαν καὶ ἀνύψωσε τὴν σημαίαν τοῦ Γερμανικοῦ αὐτοκρατορικοῦ ναυτικοῦ. Συγχρόνως ἀνοίξε ἕνα μέρος τῆς κουπαστῆς, ἀποκαλύπτοντας τὸ στόμιον ἐνὸς πυροβόλου τῶν 4, 2 ἰντσῶν. Μία λάμψις βγήκε ἀπὸ τὸ πυροβόλον καὶ ὀρίβια ἐπέρασε ἐπάνω ἀπὸ τὴν πλώρη τοῦ πλοίου.

Τὸ Βρετανικὸν πλοῖον ἦταν ἄοπλο καὶ ὁ πλοίαρχος τοῦ διέταξε τὴν καθέλκυσιν μιᾶς λέμβου καὶ κατηνύθη πρὸς τὸ ἰστιοφόρον. Εἰς τὸ κατάστρωμα τὸν ὑπεδέχθη ἕνας ὑψηλὸς ἀξιωματικὸς τοῦ Γερμανικοῦ Ναυτικοῦ, καὶ καθὼς ἡ λέμβος ἐπλησίαζε ἐδιάρβασε ὁ Βρεταννὸς τὸ δ-νομα τοῦ ἰστιοφόρου: «Ζεάντλερ».

Τὸ «Ζεάντλερ» (θαλάσσιος ἀετός) εἶχε Κυβερνήτην ἕναν ἀπὸ τοὺς τολμηροτέρους καὶ πλέον ριψοκινδύνους «καπετάνιους», τὸν κόμητα Φέλιξ φὸν Λούκνερ, γνωστὸν ὡς «Διάβολο τῶν θαλασσῶν».

Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς σὲ ἡλικία 35 ἐτῶν ἦτο ὁ μοναδικὸς μάχιμος ποῦ εἶχε πεῖρα ἀπὸ ἰστιοφόρα, τὰ ὁποῖα ὑπεραγαποῦσε. Ἐνα

ἀπ' αὐτὰ ἐπελέγη νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐπιδρομικὸν λόγω τῆς ἐλλείψεως σταθμῶν ἀνεφοδιασμοῦ εἰς γαιάνθρακας τῆς Γερμανίας εἰς τὰ διάφορα σημεία τῶν ὠκεανῶν.

Ἀποστολὴ τοῦ «Ζεάντλερ» ἦταν νὰ διασπᾷ τὸν κλοιὸ τοῦ βρετανικοῦ ναυτικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ποῦ διέσχίζαν τὸν Ἀτλαντικόν. Τὸ σκάφος ἔπρεπε νὰ περάσῃ ἄνετα ἀπὸ μία νηοψία ἐκ μέρους τοῦ Βρετανικοῦ Πολεμικοῦ. Τὸ «Ζεάντλερ» ἐναυπηγήθη εἰς τὴν Γλασκώβην ὡς ἀμερικανικὸν «Κλίππερ» ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πᾶς ὁφ Μπαλμάχα», κι ὡς τέτοιο εἶχε ἀρχίσει τὴν σταδιοδρομίαν του. Ἐπείσεν εἰς γερμανικὰ χέρια ὡς λεία πολέμου. Ἦταν αὐτὸ ποῦ ἀνέμεναν οἱ Γερμανοὶ ἐπιτελεῖς διὰ νὰ θέσουν τὰ σχέδιά των εἰς ἐφαρμογήν. Ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ καράβι λάβῃ τὴν ἐμφάνισιν ἐνὸς οὐδετέρου Νορβηγικοῦ ἰστιοφόρου.

Μετὰ ἐβδομάδων ἐργασίαν ἀνευρέθη ἕνα ἰστιοφόρον, τὸ «Μαλέτα», τὸ ὁποῖον εὐρίσκειτο εἰς τὸν λιμένα τῆς Κοπεγχάγης. Μετεμφισμέ- νος εἰς λιμενεργάτην ὁ Φὸν Λούκνερ, μετέβη εἰς τὴν Κοπεγχάγην καὶ ἐκράτησε λεπτομερῶς σημειώσεις διὰ νὰ πάρῃ τὸ «Ζεάντλερ» ἐντελῶς τὴν μορφή καὶ τὴν ταυτότητα τοῦ Νορβηγικοῦ πλοίου. Ἀπέμενε μόνον ἕνα ἀκόμη πρᾶγμα. Τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου.

Μία νύκτα ὁ Λούκνερ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Νορβηγικοῦ σκάφους καὶ εἰσῆλθε στὴν καμπίνα τοῦ πλοίαρχου. Ἐκεῖ βρῆκε τὸ πολυτίμητο βιβλίον. Ἐκεῖνο ποῦ ἐχρειάζετο πλέον δὲν ἦτο παρὰ μερικὲς μικρὲς μεταβολὰς ἀπὸ ἐμπείρους περὶ τὰ τοιαῦτα Γερμανοὺς, εἰδικούς τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ναυτικοῦ. Καὶ τὸ ψεύτικο «Μαλέτα», πανομοιότυπο τοῦ πραγματικοῦ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, ἦταν ἐτοιμὸ δι' ἀπόπλουν. Ἀλλὰ τὰ προσεκτικὰ ἐτοιμασμένα σχέδια τοῦ Λούκνερ ὑπέστησαν μίαν ἀπρόβλεπτον ἀναβολήν, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ Γερμανικὸν ἰστιοφόρον νὰ παραμένῃ ἐντὸς τοῦ λιμένος ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα. Μὴ ἀνε-

χόμενος ὁ Λούκνερ τὴν διαιώνισιν αὐτῆς τῆς καταστάσεως, ἀπεφάσισε ν' ἀποπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος.

Ἐπειδὴ ὁμως ὑπῆρχαν μεταβολαὶ στὸ κλειμμένο ἡμερολόγιον ποῦ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ διαφύγουν τῆς προσοχῆς ἐνὸς ἐμπείρου Βρεταννοῦ ἀξιωματικοῦ, μοναδικῇ λύσει ἀπέμενε νὰ καταστῇ τὸ ἡμερολόγιον ἐντελὸς δυσανάγνωστο. Ὁ Λούκνερ ἐφήρμοσεν τὸ ἐξῆς σχέδιον: ἐμούσκεψε τὸ ἡμερολόγιον μέσα σὲ θαλασσινὸ νερό, ἐνῶ συγχρόνως ὀλόκληρο τὸ πλοῖον ἔγινε σὰν νὰ εἶχε περάσει ἀπὸ μία τρομακτικὴ θύελλα. Τὴν 21ην Δεκεμβρίου 1916 τὸ ἰστιοφόρον αὐτὸ ἀπέπλευσε καὶ κατόπιν δραματικῶν περιπετειῶν διῆλθεν διὰ μέσου τῆς γραμμῆς ἀποκλεισμοῦ τῶν Βρεταννικῶν πλοίων ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας. Τελικὰ ὁ Λούκνερ ἀρχισε νὰ θέτῃ εἰς ἐφαρμογήν τὰ σχέδιά του.

Ἐνῶ εὐρίσκειτο ἐν πλῶ, ὁ ὁπτήρ τοῦ ἰστιοφόρου ἀνέφερε: «ἀτμόπλοιοι κατάπρωρα». Μὲ τὰ κυάλια του ὁ Λούκνερ διεπίστωσε πῶς ἐπρόκειτο περὶ Βρεταννικοῦ καταδρομικοῦ καὶ μετ' ὀλίγον διέκρινε τὸ σῆμα ἐπὶ τοῦ πρωραίου ἰστοῦ «Κρατήσατε ἡ ἀνοίγουμε πύρ». Δὲν ὑπῆρχε τρόπος διαφυγῆς. Μετ' ὀλίγα λεπτά ἀνῆρχετο ἐπὶ τοῦ ἰστιοφόρου ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγῆματος νηοψίας Ἀγγλὸς ἀξιωματικὸς. Τὸν ὑπεδέχθη μὲ σπασμένα ἀγγλικά ὁ καπετάνιος τοῦ ἰστιοφόρου, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε συγγνώμην διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειτο τὸ πλοῖον τοῦ καὶ ἔσπευσε νὰ ἐξηγήσῃ ὅτι εὐρέθη μέσα σὲ θύελλα.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς Βρεταννὸς ἀξιωματικὸς κατένευσε καὶ κατήλθε εἰς τὴν καμπίνα τοῦ καπετάνιου, ἡ ὁποία παρουσίαζε ἕνα... πεδὶον μάχης, μὲ βρεγμένα βιβλία, σπασμένα ἐπιπλα καὶ πινακί. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸς ἐπρόσεξε ὀλίγωτερο τὴν κατάστασιν αὐτὴ ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ποῦ ἐκάθητο δίπλα εἰς τὴν σόμπα πετρελαίου ντυμένη μ' ἕνα μακρὸν μάλλινον φουστάνι, ἐνῶ βογγάνοντας ἐκρατοῦσε τὸ μᾶγουλό της. — «Εἶναι ἡ γυναῖκα μου, ἐξήγησε ὁ Λούκνερ στὸν ἀξιωματικόν, καὶ ὑποφέρει ἀπὸ ἕνα τρομερὸ πονόδοντο». Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸς εἶπε: «Λυπᾶμαι, κυρία μου, ποῦ εἰσβάλλω κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκτελέσω τὸ καθήκον μου».

Ὁ Λούκνερ παρέδωσε τὸ βρεγμένο ἡμερολόγιον. Ὁ Βρεταννὸς

ἀξιωματικὸς ἀρχισε νὰ γυρίζῃ τὰς σελίδες τοῦ ἡμερολογίου, ὑπεκλήθη πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ μόλις βγήκε στὸ κατάστρωμα εἶπε ὅτι βρῆκε ἐν τάξει τὰ χαρτιά.

Καθὼς τὸ ἀγγλικὸν καταδρομικὸ διήρχετο πλησίον τοῦ ἰστιοφόρου, ὕψωσε τὸ σῆμα «καλὸ ταξίδι». Τὸ Γερμανικὸ ἐπιδρομικὸν ἦτο πλέον ἐλεύθερο νὰ ἀρχίσῃ τὸ κυνήγι του καὶ ὁ ναύτης Σμιτ νὰ βγάλῃ τὰ γυναικεῖα ρούχα καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ στὰ καθήκοντά του.

Μία ἐβδομάδα ἀργότερα ὁ Λούκνερ ἐσημείωσε στὸ ἐνεργητικὸ τοῦ πολεμικοῦ τοῦ ἰστιοφόρου, τὸ «Γκλάντυς Ρουαγιάλ», τὴν πρῶτη του λεία. Ἀφοῦ παρέλαβε τὸ πλήρωμα ἐνὸς ἀτμοπλοίου, ἐτοποθέτησε μίαν ὠρολογιακὴν γόμωσιν εἰς ἕνα σημεῖον τῶν ὑφᾶλων καὶ ἀπεμακρύνθη. Δὲν ἐβράδυνε νὰ ἔγῃ καὶ τὴν δευτέραν του ἐπιτυχίαν. Τὴν ἐπομένην τὸ βρεταννικὸν ποντοπόρον ἐπίσης φορτηγὸν «Λάντυ Ἀτλαντ», μεταφέρον φορτίον σακχάρους, ἔπεσε θύμα τοῦ μοναδικοῦ πυροβόλου τοῦ ἰστιοφόρου. Παρελήφθη καὶ τὸ πλήρωμα.

Διαρκούντων τῶν ἐπομένων δύο μηνῶν τὸ Γερμανικὸν ἰστιοφόρον ἐβύθισεν ὀκτὼ ἀκόμη ἐχθρικά πλοῖα: — Τὴν 11ην Μαρτίου 1917, ἐνῶ ἔπλεε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἰσημερινοῦ, ὁ ὁπτήρ τοῦ ἀνέφερε τὴν παρουσία πλοίου. Τὸ γενομένον ἀντιληπτὸν σκάφος ἦτο τὸ βρεταννικὸν ἀτμόπλοιο «Χόρυγκαρ», ἐκτοπίσματος 10.000 τόννων, καὶ ἦτο τὸ μεγαλύτερον πλοῖον ποῦ εἶχε ἐντοπίσει μέχρι τότε τὸ ἰστιοφόρον. Ἀμέσως διέταξε ὁ Λούκνερ νὰ ἀνάψουν τὰς καπνογόνους συσκευάς. Ἡ θέα ἐνὸς φλεγόμενου ἰστιοφόρου ἦτο κάτι τὸ ὁποῖον δὲν ἐπέτρεπε στὸν ἱπποτικὸ Βρεταννὸ πλοίαρχον ν' ἀδιαφορήσῃ, κ' ἔσπευσε ν' ἀλλάξῃ πορεία πρὸς τὸ φλεγόμενον ἰστιοφόρο. Καθὼς τὸ ἀτμόπλοιο ἐπλησίασεν, ἔκαμε μίαν νέαν ἐμφάνισιν ἡ «σύζυγος» τοῦ Λούκνερ εἰς τὸ κατάστρωμα, τρέχουσα ταραγμένη ἐπάνω-κάτω, ἐνῶ ταυτοχρόνως 30 ἄνδρες τοῦ ἰστιοφόρου ἔλαβαν θέσιν εἰς τὸ κατάστρωμα μὲ τὰ τουφέκια των ὀπισθεν τῆς κουπαστῆς καὶ συγχρόνως ἡ ὁμοχειρία τοῦ μοναδικοῦ πυροβόλου, καλῶς καλυπτομένου, ἐσπόρευε μὲ ἀκρίβειαν τὴν κεραίαν τοῦ ἀσυρμάτου τοῦ Βρεταννικοῦ πλοίου. «Τί σᾶς συμβαίνει;», ἤκουσθη μία φωνὴ ἀπὸ τὴν γέφυρα τοῦ πλοίου. Ἡ ἀπάν-

τησις ὑπῆρξε ἀποφασιστικὴ καὶ συγχρόνως μιὰ βολὴ κατέστρεψε τὴν κεραία, καὶ μιὰ ἄλλη βολὴ τὴν πλατφόρμα τοῦ βρεταννικοῦ πυροβόλου, ἐνῶ συγχρόνως ὁ Σμιτ ἐπέταξε τὴν γυναικεῖα ἀμφίεσί του ὥστε νὰ φανῇ ἡ στολὴ τοῦ ναύτου τοῦ Γερμανικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἔτρεξε νὰ σηκώσῃ τὴν Γερμανικὴν σημαία.

Πολὺ ἀργὰ ὁ κυβερνήτης τοῦ φορτηγοῦ κατάλαβε ὅτι εἶχε πέσει θύμα μιᾶς στημένης παγίδας. «Ἐτοιμάσατε τορπίλλας» ἐφώναζεν ὁ Λούκνερ, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἀκούστηκε στὸ φορτηγὸ πλοῖο. «Ὅχι τορπίλλας, παραδιδόμεθα» ἤλθεν ἡ ἀπάντησις, καὶ μόνον ὁ Λούκνερ καὶ τὸ πλήρωμά του ἐγνώριζαν ὅτι τὸ ἰστιοφόρον δὲν ἔφερε τορπίλλας! Τὸ φορτηγὸν ἔφεραν ἕνα ἀπίστευτον φορτίον σαμπάνιας. Οἱ αἰχμαλωτισθέντες μετεφέρθησαν ἐπὶ τοῦ ἰστιοφόρου, ποῦ ἦταν κυριολεκτικὰ ὑπερπλήρες, καὶ μετὰ ἕνα περίπου δεκαήμερον εὐρῆκε στὸ δρόμῳ του ἕνα γαλλικὸν ἰστιοφόρον, τὸ ὁποῖον καὶ ἠχμαλώτισε. Κατόπιν μετέφεραν ἀπ' αὐτὸ ὅλους τοὺς ὁμήρους, ἐτοποθέτησε κυβερνήτη τὸν πλοίαρχον ἐνὸς ἀπὸ τὰ αἰχμαλωτισθέντα πλοῖα, καὶ τὸ ἀφῆκε νὰ πλεύσῃ πρὸς τὸν πλησιέστερον λιμένα τοῦ Ρ. Ἰανέιρο. Ὑπελόγισε πῶς τὸ πλοῖο τοῦτο θὰ εὐρίσκειτο εἰς τὸν προορισμὸν του μετὰ ἕνα περίπου δεκαήμερον, ὁπότε τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο νὰ καταστῇ ὁ Ἀτλαντικὸς ἐπικίνδυνος. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ὁ Λούκνερ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ πλεύσῃ πρὸς τὸν Βέρηνικόν.

Ἐφθασε τὸ καλοκαίρι καὶ τὸ ἰστιοφόρον εὐρίσκειτο ἤδη ἐπὶ ἑπτὰ μῆνες στὴν θάλασσα. Τὰ φαγητὰ εἶχαν μειωθῇ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σημειωθοῦν καὶ κρούσματα σκορβούτου ἐλλείψει νωπῶν καὶ βιταμινούχων τροφῶν. Ἦταν καιρὸς νὰ εὐρεθῇ ἕνα ἀπόμερο καταφύγιον γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀναπαυθῇ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ τὸ πλήρωμα. Γιὰ τοῦτο ὁ Λούκνερ ἐστράφη πρὸς τὰς Νήσους Σοσάιτυ, γιὰ νὰ φθάσῃ τὴν 29ην Ἰουλίου εἰς τὴν Μοπέλια. Ἡ μικρὴ αὕτη νῆσος, διαμέτρου μόλις 4 μιλίων, ἦταν ἀκατοίκητος καὶ ἡ κοραλλιογενὴς λιμνοθάλασσά της τὴν καθιστοῦσε ἕνα θαυμάσιον ὁρμητήριον. Τὸ σκάφος ἠγκυροβόλησε καὶ τὸ πλήρωμα ἐστρατοπέδευσε στὴν παραλία, ποῦ ἦταν γεμάτη ἀπὸ φοινικόδενδρα. Στὸ εἰδυλλιακὸ ἐκεῖνο περιβάλλον οἱ ἄνδρες περ-

νοῦσαν μιὰν ἀμέριμνη ζωὴ μὲ κολλύμπι, ψάρεμα καὶ μαγειρευτὰ φαγητά, μὲ τοὺς ἄφρονους ἀστακούς, τίς χελῶνες ποῦ ἐδίδαν ἐξαίρετη σούπα καὶ τ' αὐτὰ τῶν θαλασσοπούλων.

Τὸ τέλος ὑπῆρξεν ἀπροσδόκητο, ταχὺ καὶ αἰφνιδιαστικόν. Τὴν 2αν Αὐγούστου ὁ Λούκνερ, ἐνῶ εὐρίσκετο ἐπὶ τοῦ ἰστιοφόρου ἀντελήφθη ὅτι ὁ ὀρίζων εἶχε θαμπώσει ξαφνικά. Εἶδε ἐπίσης ἕναν τεράστιον ὄγκον νεροῦ νὰ κατευθύνεται πρὸς τὴν νῆσον. Ἐπρόκειτο περὶ ἐνὸς παλιροῦ κύματος, ποῦ δημιουργεῖται εἰς τὴν θάλασσα συνεπείᾳ ἐνὸς ὑποθαλάσσιου σεισμοῦ, τὸ ὁποῖον διέσχισε τὸν ὠκεανὸν μὲ μεγάλη ταχύτητα. Ὅταν τὸ κύμα ἐφθασεν, ἐπέταξεν τὸ ἀγκυροβολημένον ἰστιοφόρον ἐπάνω στοὺς κοραλλιογενεῖς βράχους καὶ τὸ ἐτσάκισε, καθὼς αὐτὸ ἔγειρε πρὸς τὴν μίαν πλευράν του. Εἰς διάστημα μερικῶν μόλις στιγμῶν εἶχαν περάσει. Τὸ κύμα ἀπεσύρθη καὶ ἀφῆκε τὸ ἰστιοφόρον ἐπάνω στοὺς βράχους. Ὡς ἐκ θαύματος κανεὶς δὲν εἶχε τραυματισθῇ, ἀλλὰ τὸ κύμα ἐπεσφράγισε ὀριστικὰ τὴν τύχην τοῦ ὑπερήφανου ἐπιδρομικοῦ. Δὲν θὰ ἠδύνετο πλέον νὰ ἐνεργήσῃ ἄλλας ἐπιδρομὰς.

Μετὰ πολλὰς περιπετείας ὁ Λούκνερ καὶ τὸ πλήρωμά του μετεφέρθησαν εἰς φυλακὰς τῆς Νέας Ζηλανδίας, καὶ ἐνῶ ὁ ἀτρόμητος θαλασσομάχος εἶχε ἐτοιμάσει μιὰν ἀπόδρασιν πρὸς συνέχισιν τῆς δράσεώς του, ἐφθασαν τὰ νέα τῆς ἀνακωχῆς. Μερικὲς ἡμέρες ἀργότερα ἐπέστρεψαν ὅλοι στὴν πατρίδα των, ὅπου οἱ περιπέτειες τοῦ ἰστιοφόρου εἶχαν συγκινήσει φίλους καὶ ἐχθρούς, νικητὰς καὶ ἡττημένους.

Ὁ Λούκνερ, πέραν τῶν κατορθωμάτων του, προσέφερε πρὸς τὴν πατρίδα του κάτι περισσότερο, ὅπως ἐπίσης καὶ πρὸς ὅλον τὸν ναυτικὸν κόσμον. Εἶχεν ἀναστήσει τὸ πνεῦμα τῶν πειρατῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ἐκείνων ποῦ κατέφευγαν διὰ νὰ κατακτήσουν μὲ μόνον τὸ θάρρος τους, τὴν ναυτικὴν τοὺς ἱκανότητα καὶ τὴν πρωτοβουλίαν, ἐπαναφέροντες τὸν ρομαντισμὸν τῶν ἱστικῶν μέσα εἰς ἕνα ναυτικὸν πότικὸν πόλεμον κυριαρχούμενον ἀπὸ τὰ συμπαγῆ σιδηρὰ πολεμικὰ καὶ τὰ τρομερώτερα ἀπὸ τὰ θωρητὰ ὑποβρύχια. Ἐδῶσε ἕνα τόνον ἱπποτικὸν στὸ πολεμικὸν ναυτικὸν καὶ πέτυχε νὰ μὴ χαθῇ ἐξ αἰτίας του παρὰ μόνον ἕνας ἄνθρωπος, πρᾶγμα ποῦ τὸν ἔκανε ὑπερήφανον.

Ο ΘΑΛΗΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΗΛΙΑΚΑΙ ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ

Ο Θαλής ο Μιλήσιος είχε προβλέψει την έκλειψιν του ήλιου της 28ης Μαΐου 585 π.Χ. Σήμερα, οι περισσότεροι ημεροδείκται σέπης αναγράφουν και τās έκλειψεις του ήλιου και τής σελήνης του διανομένου έτους. Έν προκειμένω, είναι εδλογον τὸ ἐρώτημα, πὼς κατορθώνουν οἱ ἀστρονόμοι νὰ προβλέπουν τās έκλειψεις τῶν οὐρανίων αὐτῶν σωμάτων; Ἀλλά, πρὶν δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὸ τιθέμενον ἐρώτημα, εἶναι σκόπιμον νὰ υπομνησθῇ πὼς γίνονται αἱ έκλειψεις αὐταί.

Ὅπως εἶναι γνωστόν, ἡ σελήνη περιφέρεται περὶ τὴν γῆν εἰς χρόνον ἑνὸς μηνὸς περίπου, ἡ δὲ Γῆ περιστρέφεται περὶ τὸν ἥλιον εἰς διάστημα ἑνὸς έτους. Ἐάν ἡ σελήνη εὐρεθῇ εἰς τὴν σκιάν, τὴν ὁποίαν ρίπτει ἡ γῆ, φωτιζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τότε ἔχομεν έκλειψιν σελήνης. Ἐάν, ὅμως, ἡ σελήνη εὐρεθῇ μεταξὺ ἡλίου καὶ γῆς, τότε ὠρισμένοι τόποι τῆς γῆς ἔχουν ὀλικὴν ἢ μερικὴν έκλειψιν ἡλίου.

Κατὰ τὸ 1887, ὁ περίφημος Ἀστρονομὸς Oppolzer, περιέλαβεν εἰς τὸ βιβλίον του «Κανὼν τῶν έκλειψεων» τās έκλειψεις τοῦ ἡλίου ἀπὸ τοῦ 1200 π.Χ. ἕως τὸ 2160 μ.Χ. Ἀπὸ τὴν παράδοσιν εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ Κινέζοι Χῆ καὶ Χὼ κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, διότι δὲν ἐγνώριζον ἢ παρημέλησαν νὰ αναγράφουν έκλειψιν ἡ-

λιου, τῷ 2159 π.Χ.! Ἀπὸ τὴν παράδοσιν εἶναι ἐπίσης γνωστόν, ὅτι οἱ παλαιοὶ πολιτισμένοι λαοί, οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, ἐγνώριζον ἐκ πολυετῶν παρατηρήσεων, ὅτι εἰς διάστημα 18 ἐτῶν καὶ 11 ἡμερῶν λαμβάνουν χώραν 41 ἡλιακαὶ καὶ 29 σελήνιακαί έκλειψεις, καθὼς καὶ ὅτι, εἰς τὰ ἐπόμενα 18 ἔτη καὶ 11 ἡμέρας, λαμβάνουν χώραν, κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, αἱ έκλειψεις. Ἐπομένως, ἡδύνατο νὰ προβλέπουν τās έκλειψεις τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης.

Εἰς τοὺς παλαιὸς πολιτισμένους λαοὺς ἀνῆκον, βεβαίως, καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ὅπως πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὸν «Τίμαιον» τοῦ Πλάτωνος. Εἰς τὸν διάλογον αὐτόν, ὁ Πλάτων ἀναφέρει πληροφορίαν τοῦ Σόλωνος ἐκ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Ἀρχείου (εἰς ψημένα τοῦβλα), ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχον πολιτισμὸν πολὺ παλαιότερον ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ ὅτι ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς ἐν πολλοῖς κατεστράφη κατὰ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν τοῦ Δευκαλίωνος. Κανεὶς μέχρι σήμερον δὲν ἔχει εὐρεῖ ἀνακριβείας εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ Πλάτωνος. Ἐάν δὲ ληφθῇ ὅτι ὅτι, ὅτι διὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ γλῶσσα τῶν ἐπῶν τοῦ Ὀμήρου θὰ ἐχρειάσθησαν ὅχι μερικαὶ ἑκατοντάδες, ἀλλὰ μερικαὶ χιλιάδες ἐτῶν, τότε συνάγεται μετὰ μεγάλης πιθανότητος τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ Βαβυλώνιοι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔλαβον τὸν πολιτισμὸν τὸν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ :

1) Πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχυτέρον : τὸ Γενικὸν Δελτίον ἐγγραφῆς τοῦ σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν.

2) Ἐπιστροφαὶ φυλλαδίων περιοδικῶν γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνὸς δηλ. τεύχη Δεκεμβρίου θὰ γίνονται δεκτὰ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1977.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ περιοδικὸν μὲ στέλλονται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως : «Ἐλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1.

4) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μᾶς σύντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν, διὰ νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ Περιοδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώσωμεν σχετικῶς τὴν Γενεὴν.

5) Αἱ ἀποστελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι νὰ ἀπεικονίζουσιν Ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν καὶ νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν παραστατικώτεραι, ὥστε ἡ ἐπεξήγησις νὰ εἶναι σχεδὸν περιττὴ καὶ τὰ πρόσωπα νὰ φαίνονται τελείως ἀπερροφημένα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦν.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλὰ εἶναι τὰ θύματα, κυρίως μετὰ τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα, ἀπὸ ἀγνοία τοῦ σοβαροτάτου κινδύνου, περιεργάζονται ἐγκαταλείμμενα πολεμφοδία (χειροβομβίδες, νάρκες, κ.λ.π.). Γι' αὐτὸ τὸνίζομε καὶ πάλιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιεργάζονται τέτοια ἀντικείμενα, οὔτε ν' ἀφήνουν ἄλλους νὰ τὰ πλησιάζουν, ἀλλὰ μόλις τὰ ἀντικρίνουν, νὰ εἰδοποιῶν ἀμέσως τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἢ στρατιωτικὴν Ἀρχήν.

ΤΟ ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΟ

ἡ προγονοπαθεῖς ἱστορικοὶ καὶ ἡ λαϊκὴ παράδοσις διεφώνησαν καὶ ἐπὶ τοῦ πὼς ἐκτίσθη τὸ Σούλι. Οἱ πρῶτοι ἐστρώθησαν ν' ἀποδείξουν ὅτι οἱ πάπποι τῶν Μποτσαράων καὶ τῶν Τζαβελαίων εἶναι οἱ Σελλοὶ τοῦ Ὀμήρου, μερικοὶ δὲ ὅτι τὸ Σούλι εἶναι τὸ Σόλιον τοῦ Θουκυδίδου. Ἡ λαϊκὴ ὅμως παράδοσις, ἀσεβοῦσα πρὸς τὰ κοινορτοβριθῆ γένεια τῶν σοφῶν, λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ἀμα οἱ παλαιοὶ τὰ βαλαν μὲ τὸν Ἀγαρηνὸ καὶ πῆραν τὰ βουνά, ὁ Θεὸς φώτισε τ' ἀγριογούρουνα καὶ ἀνοῖξαν πηγὰδια στὸ Κακοσούλι, πού ἦταν ὡς τότε ἄνυδρο κ.λ.π.».

Ἀμα ἰδῇ κανεὶς τὸ κοντυλογραμμένο ἐκεῖνο δρεπάνι πού λέγεται Κακοσούλι, τρυπημένο ἀκριβῶς στὴν κόψι του ἀπὸ πλῆθος (λέγουν ἑκατὸν πενήντα) πηγὰδια, κοιτάζοντα σὰν μεγάλα μυστηριώδη μάτια τὸ Ἴόνιον, τὴν Πίνδον καὶ τὴν Αἰτωλίαν, εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστέψῃ ὅτι νοῦς ἀνθρώπου ἦτο δυνατόν ποτε νὰ σκεφθῇ πὼς ὑπάρχει νερὸ ἐκεῖ ἐπάνω.

Ὅταν, κατόπιν τριῶν τεσσάρων ἡμερῶν πορείας ἢ μᾶλλον σκαφαλώματος, ἐπατήσαμεν τὰ σιωπηλὰ ἐκεῖνα ἐρείπια ἑνα δειλὸν τοῦ Ὀκτωβρίου, ὁ λοχαγὸς κ. Τάκης Μπότσαρης ὕψωσε τὴν σημαία ἐπάνω στὴν Κιάφα, μὰ μὴ μικρὴ σημαία πού κέντησε γιὰ μᾶς μία δασκαλίτσα τοῦ Ζαλόγγου, ὁ Σουλιώτης παπὰ Καραβίδας, σύρων τὸν χορόν, ἔψαλλε τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, οἱ εὐζωνοὶ ἔκαναν τρεῖς πυρὰ ὁμαδὸν καὶ ὁ ἐρημίτης τσοπάνης τῆς Κιάφας Κώστας Ντόκας ἤρχισε νὰ μᾶς διηγῆται τὴν παράδοσιν τοῦ πὼς τ' ἀγριογούρουνα ἔσκαψαν τὰ πηγὰδια, τὸ πὼς τὸ νερὸ ἦτον τόσον ἀψύ, ὥστε ἐθήρευαν τὰ Σουλιωτῶπουλα καὶ ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν ἄφηναν πλέον νὰ κτισθῇ τὸ Σούλι ἐκ νέου, ἀπὸ φόβον μήπως τὸ νερὸ ξαναγεννήσῃ Μποτσαράους, Δαγκλῆδες, Μαλαμαίους, Δράκους, Τζαβελαίους καὶ Σαμουήλ, μὲ ἦλθαν στὸ νοῦ κάποιοι στίχοι τοῦ Καρυώττι, στίχοι πού ἐκείνη τὴν ὥρα

θὰ ἔλεγε κανεὶς πὼς ὁ ποιητὴς τοῦ «Βοδιοῦ» τοὺς εἶχε γράψῃ γιὰ τὰ ζῶα αὐτά, πού τὸ ρύγχος των ὠσφράνθη καὶ ἀνέσυρε τὸ νερὸ πού θὰ ἀνέστηνε μὴ φυλῇ.

«Ἡμεῖς ξέρομε πόσα μυστήρια κρύβει ἡ γῆ...».

Καὶ μήπως ἔχη ἡ γῆ στοὺς κόρφους τῆς τίποτε κρυφὸ ἀπὸ τὸ γουρούνι; Ὁ Κριμῶντ ντὲ λα Ρενιέρ τὸ ὠνόμασε ἐγκυκλοπαιδικὸ ζῶο. Βολβοὶ πού δὲν σπάζουν ποτὲ τὸν φλοιὸν τῆς γῆς, ζωῖκοι καὶ φυτικοὶ διαβόλοι πού δὲν βλέπουν ποτὲ τὸν ἥλιον, ριζάρια, σκαθάρια, σπόροι, σαυρόκοσμος, ὅ,τι τέλος κρύβεται στὸ χῶμα τὸ σημαδεύει ἡ ὄσφρησίς του, ὡς νὰ τὸ ἔχη φυτέψῃ μόνον του πρὸ ὀλίγης ὥρας. Ἀλλοίμονον στοὺς τόπους ὅπου ζῇ, ἂν δὲν εἶχεν αὐτὸ τὸ ὄσφρητικὸν ταλάν. Ἐπρεπε νὰ ἀναποδογυρίζῃ ὅλην τὴν γῆν γιὰ νὰ συνάξῃ τὴν τροφὴν του. Ἀλλὰ τὴν τρυπᾷ ὡς νὰ φυτέψῃ δένδρα, σκάβον ὅπου εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ συλλάβῃ τὴν λείαν του.

Ἡ Ἀκαρνανία εἶναι ἴσως ὁ ἐλληνικὸς παράδεισός του. Βελάνια ἀφθονα, δασότοποι ἀπέραργοι, βρυσονέρια γιὰ νὰ λούζεται καὶ κυνηγοὶ πού δὲν τὸ πολυενοχλοῦν ἀφ' ὅτου συνέβησαν μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀγριοχοίρων μερικαὶ παρεξηγήσεις. Συνέβη δηλαδὴ, ἀντὶ νὰ σκοτώσουν οἱ κυνηγοὶ τὰ ἀγριογούρουνα, νὰ στίξουν ἐκεῖνα τοὺς πρῶτους, καὶ ἔκτοτε αἱ σχέσεις διεκόπησαν σχεδὸν πέρυσιν, ὁπότε ἐπαυλῆφθεντος τοῦ πειράματος ἔσχισαν ἐκ νέου δύο χωρικοὺς στὴν Ἀμβρακία.

Λέγουν, ὅτι καὶ κατάκαρδα νὰ πάρουν τὰ βόλτα ἑνα ἀγριογούρουνο, θὰ κρατηθῇ στὴν ζωὴ ὅσο νὰ ἀποπειραθῇ ἐκδίκῃσιν. Γι' αὐτὸ οἱ κυνηγοὶ σκαρφαλώνουν στὰ δένδρα, τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ Θεὸς δὲν ἐφύτεψε σ' ὅλα τὰ περάσματα τῶν ἀγριογουρουνῶν, ὥστε οἱ παγανιστὰς των νὰ εἶναι πάντοτε ἐκτὸς κινδύνου.

Διηγοῦνται γιὰ ἑνα βοσκό, ὅτι περιμέναν ἐπάνω σ' ἀγριαπιδιὰ τὸ πέρασμα ἀγριοχοίρου, εἶδε ταυτοχρόνως ἑνα λύκον νὰ ἔρχεται ἀπὸ

τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν τοῦ γουρουνοῦ. Ὑπολογίσας εἰς τὴν μάιναν τῆς ἐκδίκῆς αὐτοῦ, ἐπρότιμήσε νὰ πυροβολήσῃ αὐτὸ πρῶτον καὶ νὰ ἀφήσῃ τὸν ἔχθρον τῆς στάνης του εἰς τὴν τύχην τῶν χαυλιοδόντων τοῦ ἀγριοχοίρου. Ἡ κυνηγετικὴ παράδοσις λέγει, ὅτι τὸ πείραμα ἐπέτυχε διότι τὸ κυττηθὲν γουρούνι ἔπεσε σὰν βέλος ἐπάνω στὸν λύκο καὶ τὸν ἔκαμε δυὸ κομμάτια.

Διηγοῦνται ὡσαύτως, ὅτι πέρυσιν στὴν Ἀκαρνανία τετραπέρατος βοσκὸς ἐστερέωσε ἑνα ντουφέκι ἐπάνω σὲ διχάλαν δένδρου, μὲ διεύθυνσι πρὸς τὸ μονοπάτι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπερνοῦσε συχνὰ ἑνα ἀγριογούρουνο καὶ ἀφοῦ ἔδρασε ἀπὸ τὴν σκανδάλην κάμποσα ἀραποσίτια, τὰ ἐτοποθέτησε ἀπέναντι τοῦ στομίου τῆς κἀνης εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων. Περῶν μετ' ὀλίγον ὁ ἀγριοχοῖρος τὸ μονοπάτι, ἔπεσαν ἐπάνω στὸν καρπὸν πού τοῦ ἀρέσει πολὺ, ἔσκυψε καὶ τὸν ἀρπάξε, ὁ σπάγγος μὲ τὸν ὁποῖον ἦταν δεμένα τὰ ἀραποσίτια ἔσυρε τὴν σκανδάλην καὶ ἡ σφαῖρα τὸν ἐπῆρε στὸ μέτωπον. Ἐπειδὴ ἡ κυνηγετικὴ παράδοσις ἔχει πολλὰς ὑπερβολὰς, σημειῶνω ὅτι τὸ κατόρθωμα εἶναι προπέρσιον, γνωστὸ σ' ὅλην τὴν Ἀκαρνανία μὲ τ' ὄνομα τοῦ εὐφυοῦς Ξηρομερίτου βοσκοῦ.

Τέλος ὁ ἀγριοχοῖρος εἶναι τρομερὸς Πάρις, ἀπάγων συχνὰ τὰς ὠραίαις Ἑλένας τῶν ἡμέρων κοπαδιῶν. Οἱ χοιροβοσκοὶ ὅμως οὐδέποτε ἀνησυχοῦν, διότι γνωρίζουν ὅτι τὰ θηλυκὰ ἀγαποῦν τοὺς γενναίους καὶ ὅτι ἀφοῦ περάσουν οἱ πρῶτοι ἔρωτες, αἱ ἀπιστήσασαι θὰ ἐπιστρέψουν στὰ καλύβια των καὶ μάλιστα, ἂν εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν σπαρτῶν, καλοθρεμμένες, διότι, φαίνεται, ὅτι ὁ Ἀγριοχοῖρος εἶναι ἀκούραστος κουβαρντὰς, γλεντῶν τὰ μελίμηνά του εἰς διαρκὴ ταξίδια ἀνὰ τὰ χωράφια.

(Ἀπὸ τὰ «Ἀγρια καὶ τὰ ἡμέρα τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ λόγγου», πού κυκλοφοροῦν σὲ καλαίσθητη ἐκδοσὶ τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας» Ἰ. Κολλάρου καὶ Σίας)

ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ!

ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ πριν απ' τη γέννησι του Χριστού, σ' μιὰ πόλι μικρή, στις άκραιές παρυφές του τότε πολιτισμένου και κατασταλαγμένου κόσμου, μιὰ καινούργια, παράξενη δύναμι άρχισε νά έρχεται στο φώς. Κάτι είχε ξυπνήσει μέσα στο Νοϋ των ανθρώπων που ζούσαν εκεί κι αυτό το κάτι θά 'μενε πιά γραμμένο στην μορφή του κόσμου όλόκληρου, κι ούτε οι αιώνες ούτε οι άλλαγές που φέρνει η 'Ιστορία θά είχαν τή δύναμι νά σβήσουν τά βαθιά του σημάδια.

"Αν είμαστε σήμερα διαφορετικοί, κι αν νιώθουμε διαφορετικά, τó χρωστάμε σ' ό,τι δημιουργήσε επί ένα-δυό αιώνων εκείνη η μικρή πολιτεία, — πάνε δυό χιλιάδες τετρακόσια χρόνια τώρα.

"Ήτανε κρίσιμη η στιγμή. Πολιτισμοί παλιοί, ισχυροί, είχανε εκλείψει και χαθή, κ' η σκιά της άγνοιας πλανιότανε πάνω απ' τή γή. 'Ο κόσμος πορευότανε ξανά πρὸς μιὰ έποχή άγρια, και σκοτεινή, και βάρβαρη... Κι όμως στο κέντρο αυτής της σκοτεινιάς, μιὰ μικρή έστία πνευματική φούντωνε σιγά σιγά και σπύλιζε: στην πόλι των 'Αθηνών ένας καινούργιος πολιτισμός γεννιότανε, που η ανθρωπότητα ως τότε δεν είχε ξαναδεί.

Πώς έγινε αυτό; "Έχει σημασία για μās νά τó γνωρίσουμε.

Αυτό που ανακάλυψαν οι "Έλληνες, κι ό τρόπος με τον όποιο τó ανακάλυψαν, κι ό τρόπος με τον όποιο έφεραν στο φώς ένα καινούργιο κόσμο μέσα από τά χαλάσματα ενός παλιού που μόλις είχε γκρεμιστή, μπορεί νά είναι χρήσιμο και σέ μās που είδαμε χτές έναν όλόκληρο κόσμο νά καταρρέη μέσα σέ δυό δεκαετίες.

Πραγματικά. Στο χάος και στη σύγχισι του σύγχρονου καιρού μας αξίζει νά μελετήσουμε πολύ σοβαρά πώς οι "Έλληνες κατόρθωσαν νά πετύχουν μιὰ τέτοια διαύγεια στη σκέψι τους και μιὰ τέτοια σταθερή τελείωσι της Τέχνης που δημιουργήσαν.

"Άλλες είναι βέβαια οι συνθήκες που τότε αντιμετώπιζαν, πά πρέπει πάντα νά έχουμε στο νοϋ πώς όσo κι αν άλλαζε το φλoυδι της ζωής ή ούσια της μένει ίδια και πώς ένα είναι το βιβλίο που πρέπει νά διαβάζουμε αν θέλουμε σωστά ν' άποφοιτήσουμε απ' τó σχολείο της ανθρωπίνης έμπειρίας: ό "Ανθρωπος.

Τά μεγάλα βιβλία, παλιά και σημερινά, δεν είναι παρά τó απόσταγμα της γνώσης της ανθρωπίνης καρδιάς, και τά μεγάλα έργα δεν είναι παρά η επίτευξι μιās ισορροπίας στη σύγκρουσι ανάμεσo στις έπιταγές του έξωτερικού και του έσωτερικού μας κόσμου.

Κρίμα! 'Απ' όσα έφτιαξαν οι "Έλληνες

λίγα έχουν φτάσει ως έμās και δεν έχουμε τρόπο νά εξακριβώσουμε αν είναι κιόλας ό,τι καλύτερο είχαν δημιουργήσει. Στους μεγάλους σπασμούς της Ιστορίας όπου επικρατεί μονάχα ό νόμος του Δυνατού δεν υπάρχει κι άλλος ένας νόμος που νά διασφαλίζει την επιβίωσι του ώραιου.

Μά όσα λίγα διατήρησαν για χάρι μας οι ιδιοτροπίες των καιρών και οι συντυχίες των περιστάσεων μοιάζει νά δίνουν τó μέτρο της ύψηλότερης στάθμης, στην όποια είναι δυνατόν ποτέ νά αναχθί τó κάθε τι που άγγιξε ό έλληνικός πολιτισμός.

Την γλυπτική τους, τίποτα δεν την συναγωνίζεται. Την αρχιτεκτονική τους, κανένας δεν την ξεπέρασε. Την γραμματολογία τους, ποιός θά την φτάσει;

Τί έχει άπομείνει απ' όλον τούτο τον τεράστιο αισθητικό πλοϋτο; Γκρεμιστήκαν τά κτίρια, παραμορφώθηκαν τά άγάλματα, έσβησαν οι ζωγραφίες κι απ' τά γραφτά λίγα έχουν σωθή. Κι όμως. Πάνω σ' αυτά τά συντρίμια των όσων προϋπήρξαν, ό κόσμος έμαθε νά κτίζει, γιατί επί δυό χιλιάδες χρόνια δεν είχε τίποτα καλύτερο. Τούτα τά λιγοστά κατάλοιπα της πανώριας "Ελληνικής οικοδομής στάθηκαν έμπνευσι και πρόκλησι στον άνθρωπο κ' είναι ακόμα ό,τι πιό πολύτιμο κατέχει ό Δυτικός πολιτισμός.

"Ό,τι έφτιαξαν οι "Έλληνες τó έχει υιοθετήσει πια όλόκληρη η ανθρωπότητα και δεν υπάρχει σήμερα κανένας που ν' άρνιηται στο "Ελληνικό πνεϋμα την πλήρη δικαιοσύνη του.

Σήμερα όλοι συμφωνούμε πώς η "Ελλάδα άνήκει στον κόσμο των 'Αρχαίων. Κάθε φορά που ό Ιστοικός πάει νά τραβήξει μιὰ γραμμή ανάμεσα στον κόσμο τον παλιό και τον κόσμο τον καινούργιο, τοποθετεί τους "Έλληνες στον κόσμο τον παλιό, γιατί εκεί, λέει, άνήκουν.

Κι εκεί βέβαια άνήκουν χρονικά, αλλά, μονάχα από πλευράς αριθμήσεως των αιώνων. "Αν κοιτάζουμε βαθύτερα μέσα στον καθρέφτη του καιρού θά δοϋμε εύθους τή διαφορά.

Αυτός ό «αρχαίος κόσμος» αλήθεια, — ως τó σημείο, φυσικά, που μπορούμε νά τον αναπλάσουμε, — έχει παντού τά ίδια χαρακτηριστικά. Στην Αίγυπτο, στην Κρήτη, στην Μεσοποταμία, όσο μπορούμε νά μαντέψουμε απ' τά θρύλλα, ίδιες ήταν οι συνθήκες της ζωής.

"Ενας μονάρχης, δεσποτικός, που κυβερνούσε τó λαό του σύμφωνα με τά κέφια του και τά κρυφά του πάθη. "Ενας λαός κατατρεγμένος, ύποταγμένος, έξα-Κρήτη, στην Μεσοποταμία, όσο μπορούμε νά μαντέψουμε απ' τά θρύλλα, ίδιες ήταν οι συνθήκες της ζωής.

"Ενας μονάρχης, δεσποτικός, που κυβερνούσε τó λαό του σύμφωνα με τά κέφια του και τά κρυφά του πάθη. "Ενας λαός κατατρεγμένος, ύποταγμένος, έξα-θλιωμένος. Και μιὰ μεγάλη ιερατική όμάδα προνομioύχων που χειρίζεται αποκλειστικά κάθε τι με τó πνεϋμα και τη σκέψι.

Αυτός είναι ό τύπος ενός κράτους που ακόμα και σήμερα ονομάζουμε "Ασιατικό. Διατηρήθηκε μέσα στους αιώνες χωρίς νά χάση κανένα από τά χαρακτηριστικά του, και μονάχα στα τελευταία χρόνια παρουσιάζει, τουλάχιστον έξωτερικά, δείγματα προσαθείας νά συμμορφωθή πρὸς τις έπιταγές του σύγχρονου πολιτισμού.

Μά κατά βάθος η "Ανατολή ποτέ της δεν άλλαξε. "Από τ' αρχαία χρόνια ως σήμερα στάθηκε πάντα φοβισμένη και διστακτική σέ κάθε εξέλιξι και σέ κάθε γόνιμη αλλαγή. Πώς νά συνδέσεις λοιπόν τους "Έλληνες με μιὰ τέτοια νοοτροπία; Οι "Έλληνες φτιάχναν κάτι έντελώς νέο και πρωτότυπο. "Ήταν οι πρώτοι Δυτικοί, οι δημιουργοί μιās νοοτροπίας που σήμερα είναι πιά η δική μας.

Αυτή ήταν η βασική "Ελληνική συνεισφορά κι αυτή είναι και σήμερα η θέσι της "Ελλάδας στον σύγχρονο κόσμο μας.

Δεν μπορούμε νά πούμε τó ίδιο και για την Ρώμη. Δεν ήταν βέβαια ύποταγμένη, η Ρώμη, στο πνεϋμα τó ανατολικό κι ήταν φορές που άνθρωποι ύπεύθυνοι επαναστατούσαν και θεωρούσαν άνόητους τους διαλογισμούς των σοφών της "Ανατολής. ("Τί έστιν αλήθεια;" ρώτησε με περιφρόνησι ό Πλάτος.

"Αλλά εξέτισα άπομακρυσμένη ήταν η Ρώμη κι από τó πνεϋμα τó "Ελληνικό. Οι έπιστήμες, — τά μαθηματικά, η φιλοσοφία, — η άέννη έρευνα των μυστικών του κόσμου και των τρόπων με τους όποιους πορεύεται, — σταμάτησαν επί αιώνες όταν η ήγεςία πέρασε από τους "Έλληνες στους Ρωμαίους.

"Η δὴθεν "Ελληνορωμαϊκή «κλασσική παράδοσι» στην όποια συχνά αναφερόμαστε και στην όποια αποδίδουμε τά ίδια χαρακτηριστικά είναι μιὰ ψευδαίσθησι. "Η "Αθήνα και η Ρώμη είχαν ελάχιστα κοινά σημεία μεταξύ τους.

"Εκείνο που διακρίνει τον σύγχρονο κόσμο μας απ' τον παλιό και που χωρίζει τή Δύσι από την "Ανατολή είναι η ύπεροχή του Νοϋ στις σχέσεις των ανθρώπων, κι αυτό στην "Ελλάδα μόνο γεννήθηκε και άνάμεσα στους "Έλληνες μόνον διατηρήθηκε, απ' όλους τους λαούς του αρχαίου κόσμου. Σέ μιάν ανθρωπότητα όπου επικρατούσε ό παραλογισμός, αυτοί ήταν οι πρωτοπόροι του λόγου, οι πρώτοι άληθινά πνευματικοί άνθρωποι που φάνηκαν στη γή.

(Απόσπασμα)

Μεταφρ. ΒΑΣ. Λ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙ ΣΤΑ ΜΕΣΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΧΡΟΝΙΑ, «με-
σούντος του 'Οκτωβρίου» όπως
θά έλεγαν οι πιό παλιοί, γιορτάσα-
με την "Ανάστασι. Κι όχι τά μεσά-
νυχτα, όπως στην άνάστασι του
Χριστού, αλλά πρωί και καταμεσήμε-
ρο και στη συνέχεια μιὰ βδομάδα
ολόκληρη στην άνάστασι του έθνους,
στις 12 'Οκτωβρίου του 1944.

"Η Κατοχή είχε φτάσει στο τέ-
λος της. Οι Γερμανοί έφευγαν. "Από
την προηγούμενη μέρα είχαμε μάθει
ότι θ' άδειάζουν την πόλι, και τó
μήνυμα έφτασε σ' έμās από αύλή
σέ αύλή, πίσω μεριά, άνάμεσα στους
κισσούς και τις περικονκλάδες που
σκέπαζαν τους τοίχους.

"Ο Γιάννης σκαρφάλωσε στον
μαντρότοχο και σφύριξε συνθημα-
τικά στο γειτονόπουλο, τον Τάσο:

— Τά 'μαθες τά νέα;

— Πέθανε μιὰ νέα, από τον Πε-
ραία; χαμογέλασε άνοιγοντας τά
μάτια του μ' ένα πολύ άστείο ύφος
ό Τάσος.

— "Όχι, μπρέ! χάνουμε τους Γερ-
μανούς!

— Μή μοϋ τó λές! Γιούπι...!

"Ο Τάσος άρχισε νά χοροπηδά
και νά τραγουδά με δυνατή φωνή
μιὰ πολύ «μοντέρνα μελωδία» της
εποχής εκείνης.

"Ο Χίτλερ έμπατήρισε, έμπατή-
ρισε, έπαλήρισε!
Έφαγε μπομποτάλευρο, χαρουπά-
λευρο, κουκουτσάλευρο...

— Σούτ! έκανε ό Γιάννης βά-
ζοντας κάθετα τó δάχτυλο στο στό-
μα. Μή φωνάζεις ακόμα δυνατά!
Κάνε «κράτει». Αύριο θά βραχνιά-

σουμε από τις φωνές και τά τρα-
γούδια. Σού τó ύπόσχομαι!

Τά δευτερόλεπτα κυλούσαν άργά,
τρομερά άργά, σάν νά πήγαιναν
κόντρα στην άγωνία του κόσμου.

"Η γειτονιά εκείνο τó βράδυ έ-
κανε όλονυχτία. Οι γυναίκες έπλε-
καν και φλυαρούσαν, κ' οι βελόνες
χοροπηδούσαν μέσα στα δάχτυλά
τους σάν τρελλές.

Κι όστόσο η "Αθήνα φαινόταν
νά έχη πέσει σέ ύπνο βαθύ. "Αλλά
ούτε τά μικρά παιδιά δεν κοιμόν-
ταν. Πίσω από τις γρίλλιες, τά μά-
τια όρθάνοιχτα, έρευνούσαν τους έ-
ρημους δρόμους. Προσπαθούσαν νά
δούν μέσα στο σκοτάδι τά σημάδια
της φυγής. Ν' άκούσουν μοτοσυ-
κλέττες, φορτηγά, καμiónια ν' άπο-
μακρύνονται και νά χάνονται για
πάντα...

— Στόν άγύριστο, έλεγε ό θεϊός
Χρόνης, στόν άγύριστο!

Ξαφνικά, στο μέτρομα του χρό-
νου, τά δωμάτια των σπιτιών έγι-
ναν πολύ στενά για νά χωρέσουν
και τους ανθρώπους και την άγω-
νία τους. "Όλοι ήθελαν νά βγούν
έξω, νά δούν τί γίνεται. Μά τελικά
η λογική μερικιών νίκησε. Οι Γερ-
μανοί δεν τó 'χαν σέ τίποτε ν' άρ-
χίσουν τó τουφεκίδι την τελευταία
στιγμή. Περιφρονητικά, όπως τους
υποδεχτήκαμε με κλειστά παράθυ-
ρα και σιωπή, με κλειστά παρά-
θυρα και σιωπή έπρεπε νά τους
άφήσουμε νά φύγουν.

"Ο Γιάννης άρπαξε τις νερομπο-
γιές του κι άρχισε νά ζωγραφίζει
έλληνικές και άγγλικές σημαιούλες.
Οι έλληνικές ήταν πιό εύκολες, τέ-
λειωναν γρήγορα και σέ μιὰ ώρα
είχαν έτοιμαστή πάνω από ένατό.
Τήν άλλη μέρα, μέσα στη χαρά
και τó παραλήρημα της άπελευθε-
ρωσης θά κρεμούσε τις γιρλάντες
με τά σημαίακια στα παράθυρα και
την έξώπορτα.

"Ο παπούς του πήρε ένα κερί,
τό άναψε, τó έβαλε στα εικονίσμα-
τα και προσευχόταν με τον πιό κα-
τάλληλο ψαλμό για τήν ώρα εκείνη.

«Κύριε οι έχθροί μας ήρθαν...

"Άλλοι με άρματα κι άλλοι με

άλογα...

"Εμείς όμως, Κύριε, έκτός από τó

δυσμά σου

Καμμία άλλη βοήθεια δεν είχαμε...

Λοιπόν εκείνοι γκρεμιστήκαν και

έφυγαν,

ενῶ έμείς αναστηθήκαμε και άνωρ-
θωθήκαμε»..

Η ΑΥΓΗ φάνηκε στα παράθυρά
μας σιγά κι απαλά... "Όστερα με
πιότερο θάρρος μπήκε και σκόρ-
πισε τó φώς μέσα στα δωμάτια.
Αυτά τά τελευταία δευτερόλεπτα
της σκλαβιάς ήταν άτέλειωτα...

Κάποια στιγμή έφτασε πάλι τó
μήνυμα. Αυτή τή φορά από τήν
καλή είσοδο, κι όχι κρυφά από τις
πίσω αύλές.

«Οί Γερμανοί έφυγαν».

«Οί Γερμανοί άδειασαν τήν πόλι».

Οι εκκλησίες άρχισαν νά σημαί-
νουν χαρούμενα, αναστάσιμα, πα-
νηγυρικά. Τά μπαλκόνια γέμισαν
σημαίες, που φτερούγιζαν στο όκ-
ταβριανό αέρα, σάν τά πουλιά
που τους άνοίγεις τó κλουβί. Οι
σειρήνες σφύριζαν με τήν άγρια
φανή τους, μα κανένας πιά δεν τις
φοβόταν, ούτε και τρώμαζαν κα-
νένα.

Σάν βουερό μελίσσι ξεχύθηκε στις
γειτονιές, στους κεντρικούς δρόμους,
στις πλατείες ό κόσμος της "Αθή-
νας. Φιλιά, δάκρυα, τραγούδια, λου-
λούδια, κραυγές, σημαίες, συνθημα-
τα άνάκατα... "Ακουγες και δεν
ήξερες τί νά πρωτακούσης. "Εβλε-
πες και δεν ήξερες τί νά πρωτοδής.
Μύριζες... κ' ήξερες πώς μύριζες
τον άέρα της λευτεριάς. Γιατί ό
άέρας αυτός έχει ένα παράξενο ά-
ρωμα, που σέ τυλίγει από τó κε-
φάλι ως τά πόδια για νά έρθη νά
έγκατασταθή στην καρδιά σου και
νά τήν κάνει νά λιγοθυμά από χαρά.

"Ο Γιάννης κι ό Τάσος άπλωναν
τά σημαίακια τους, και τ' άλλα
παιδιά στόλιζαν τó δρόμο με κλα-
ριά από φοίνικες.

«'Ο Χίτλερ έμπατήρισε, έμπατή-
ρισε, έπαλήρισε...» τραγουδού-
σαν οι νέοι, κι ό παπούς του Γιάν-
νη σάν χαλασμένο γραμμόφωνο έ-
λεγε και ξανάλεγε τόν ψαλμό του.

«Κύριε, οι έχθροί μας ήρθαν...

"Άλλοι μ' άρματα κι άλλοι με

άλογα...

"Εμείς όμως, Κύριε, έκτός απ' τ'

δυσμά σου

καμμία άλλη βοήθεια δεν είχαμε»..

Τότε ήταν που λέγαμε «Χριστός
'Ανέστη». Τότε ήταν που ένας όλό-
κληρος λαός φιλιόταν εύτυχισμένος.
Μόνο που δεν κρατούσαμε λαμπά-
δες... Γιατί έμείς, οι ίδιοι ήμαστε
λαμπάδες, που λειωνάμε από εύ-
τυχία και έλπίδες, μέσα στη ζεστή
οκτωβριανή μέρα.

ΑΨΑΛΤΟΣ

(Διήγημα)

Βαθείαν θυελλώδη νύκτα, πρὸς ὄρθρον βαθύν, ὁ ὕμνος ἐκόπασεν αἰφνης, καὶ δαιμονιώδης τυφὼν, κραταιὸς ἄνεμος ἐφύσησε, καὶ ἔπασσεν ὁ κατακλυσμός τοῦ νεροῦ, ἀφοῦ ἐπὶ τρεῖς ὥρας εἶχε κάμει νὰ πλεύσῃ ὅλον τὸ χωρίον εἰς τὴν κοιλάδα τὴν παράλιον. Ὁ μέγας χεῖμαρρος, εἰς τὸ μέσον τῆς ὥρας λεκάνης, ἐξεχείλισε, παρέσυρε δύο γεφύρας, ἐπλημύρηνει εἰς ὅλα τὰ χαμόγεια καὶ τὰ σπιτάκια τῶν πτωχῶν, καὶ ἔκαμνε νὰ κολυμβοῦν γυναῖκες καὶ παιδία καὶ κτήνη εἰς τὸν καταρράκτην τὸν βαθύν. Τὸ νερὸν ὑψώθη ἕως τὰ πατάματα τῶν πτωχικῶν οἰκιῶν, οἱ περισσότεροι τῶν κατοίκων ἐπρόφθασαν νὰ φύγουν εἰς τὰ ὑψηλά καὶ τὰ μετέωρα. Ὅ,τι ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ τις εἰς τὸ στίλβον ἐκεῖνο σκότος, ἦτο μόνον ἓν χάος πλωτῶν. Δὲν ἐφαίνετο πλέον ἄστρον οὔτε πούλια εἰς τὸν σκοτεινὸν οὐρανόν, οὔτε πετεινὸς ἐλάλει, οὔτε ὠρολόγι ἐσήμαινε. Ἐφ' ὧν ἀντάξατο τις ὅτι ἡ νύκτα ἐκείνη τοῦ φθινοῦρος Νοεμβρίου δὲν ἐμελλε ποτὲ νὰ τελειώσῃ. Αἰφνης περὶ τὰ μεσάνυχτα ἠκούσθη μεγάλη, ἐξωτική κραυγὴ :

— Πί, πί, πί! πί, πί, πί, πί!... Ἡ φωνὴ ἐκείνη ἦτο ἀνεξήγητος. Καμμία πτωχὴ γραῖα δὲν θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ φωνάξῃ, τέτοιον ὦρον, τίς ἀπίστες τῆς, αἰτίνες, ἄλλως, θὰ εἶχον εὐρὴ τὴν χαράν των, καί, καθὼς ἐβεβαίωνεν εἰς χωρικός, ὅστις ἔλεγεν ὅτι ἡξεύρει ἀπ' αὐτά, βεβαίως «ἐκοιμῶντο πλέουσαι εἰς τὸ νερόν». Ἡ φωνὴ ἐκτάκτως ὀξεῖα, ἦτο ἴση μὲ τὸν ἦχον δέκα συρίγγων, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι ἀνθρωπίνη. Κατὰ τὴν λογικότεραν φανεῖσαν τότε ἐξήγησιν, αὐτὸς ὁ ἄρχων τοῦ σκότους εἶχε τολμήσει νὰ προβάλῃ τὸ ἄσχημον ρύγχος του ἀπὸ καμμίαν θυρίδα τοῦ ζοφεροῦ ἀγνώστου, μέσα εἰς τὸ ὑγρὸν ἐκεῖνο ἔρεβος, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κρύψῃ τὴν μαύρην χαιρεκακίαν του, διότι ἔβλεπε τοὺς ἀνθρώπους νὰ πλέουν ὡς νὰ εἶχον μεταμορφωθῇ εἰς τὸ γένος τῶν νησῶν, ἔρρηξε τὴν κραυγὴν ἐκείνην τοῦ πικροῦ σαρκασμοῦ πρὸς τὴν ταλαίπωρον ἀνθρωπότητα.

Τέλος, μετὰ μακρὰς ὥρας, μέγας ἄνεμος τυφὼν μανιωδῶς ἐφύσησεν. Ἐσίγησεν ὁ μονότονος ροῖβδος τῆς βροχῆς, ὁ βαθὺς ρόχθος τῶν κυμάτων ἀντήχει τώρα ἀπὸ τὸν λιμένα, καὶ ὁ φρενιαστικὸς συριγμὸς τῶν τροχαλιῶν, καὶ ἡ βάνυσος κλαγγὴ τῶν ἀλύσεων, τὰς ὁποίας ἐξέσυρε καὶ ἐπαίξεν ἡ τρικυμία. Σιμὰ εἰς πέντε ἢ ἕξ ὀγκώδη σκάφη, ἀσφαλῶς ἀραγμένα, ἔνα μικρὸν κόττερο, νέο σκαρί, ἐφαίνετο νὰ σαλεύῃ εἰς τὸν γνόφον τὸν βαθύν, ἀνάμεσα εἰς τὸ Δασκαλειό, τὸ βραχώδες χαμαλὸν νησιδίων, καὶ εἰς τὸν παλαιὸν Μῆλον, δίπλα εἰς τὰ ρηχά, τὰ ἀπλούμενα ἐκεῖθεν τῶν ἐκβολῶν τοῦ χειμάρρου. Στιγμὴν τινα, ὅταν ὁ ἄνεμος εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἔπακρον τῆς λύσεως του, κρότος ὀξὺς ἠκούσθη ἀπὸ τὸ κόττερο, ὅστις ἐξεχώριζε καὶ ἀπὸ τὸν ρόχθον τῶν κυμάτων καὶ ἀπὸ τοὺς συριγμοὺς τῶν τροχαλιῶν. Ἦτον ὡς κραυγὴ ἀγωνίας.

Δύο ἢ τρεῖς θαλασσινοὶ κατοικοῦντες εἰς τὸ παραθαλάσσιον, σιμὰ εἰς τὴν προκυμῖαν, εἶχον ἀνοίξει τὰ παράθυρά των καὶ ἐκοίταζαν ἀνήσυχοι τὰ χειμαζόμενα πλοῖα. Οὗτοι ἐνόησαν τί ἐσήμαινε ἡ κραυγὴ ἢ ὁ κρότος αὐτός. Ὁ εἰς τότε ἐφώνησε πρὸς τὸν γείτονά του.

— Ποιὸς νὰ πάῃ, καπετὰν-Στέργι, νὰ φωνάξῃ αὐτὸν τὸν Μῆτρο, τὸν νιόγαμπρο; Δὲν τὸ βλέπω καλὰ τὸ κόττερο.

— Ποιὸς νὰ πάῃ, καπετὰν-Νικόλα! ἀπῆντησεν ἀπαθὴς ὁ Στέργιος.

— Ἄλλοι-ἄ στὸν καχημένον τὸν Φραγκούλα! εἶπεν ὁ πρῶτος ὁμιλήσας.

Οἱ δύο ναυτικοὶ ἦσαν μὲ τὰ ναυτικά των. Ἄλλως ἤξευραν ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μικροῦ σκάφους εἶχε συνήθειαν νὰ κοιμάται κατ' οἶκον, ἢ δὲ οἰκία του δὲν εἶχε τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι παραθαλασσία. Τὸ κόττερο ἦτον «νέον σκαρί», καὶ ὁ καπετάνιος τοῦ ἦτον «νιόγαμπρος». Μόνον ὑπῆρχον ἐντὸς τοῦ πλοίου ὁ σύντροφός του, γέρων ναυτικός, ὁ Κῶτσος ὁ Φραγκούλας, ὅστις εἶχεν ἔργον νὰ φυλάγῃ τὸ πλοῖον. Μόλις ἐξέφερον ὁ ὀνομασθεὶς Κα-

πετὰν-Νικόλας τὸν ἐλαφρὸν ἐκεῖνον ταλανισμόν, καὶ ὡς ἀπάντησις εἰς τὸ ἄλλο ἐκεῖνο φοβερὸς τριγμὸς καὶ κρότος μετὰ ὀξέος συριγμοῦ ἀντήχησεν. Ἦτον ὡς καγχασμός θαλασσοῦ δαίμονος εἰς τὸ σκότος. Μέσα εἰς τὴν πάλιν τῶν στοιχείων καὶ εἰς τὸν ποικίλον ὀρυμαγδόν, ἄπειρον ὄμμα καὶ μὴ ἐξησκημένον ὠτίον τίποτε δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ. Μόνον οἱ δύο πλοίαρχοι, ἀπὸ τὰ παράθυρά των, πάραυτα ἐνόησαν καὶ ἀφῆκαν διπλὴν κραυγὴν.

— Πάει τὸ κόττερο! εἶπε μετ' ἀληθοῦς πόνου ὁ Νικόλαος. Κρίμα στο!... Κρίμα 'ς!

— Τύφλα! εἶπεν ἀνάλητος, αὐστηρὸς τιμητῆς ὁ Στέργιος.

Τὸ πρῶν ὅλοι ἔμαθον, ὅτι ἡ τρικυμία ἐξέσυρε τὰς ἀγκύρας τοῦ μικροῦ κοττέρου, καὶ τὸ πλοῖον ἐγένετο ἄφαντον, μαζὺ μὲ τὸν Κῶτσον τὸν Φραγκούλαν, τὸν μόνον ἐπ' αὐτοῦ ναυβάτην. Εὐρέθησάν τινες διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ κράξουν τὸν πλοίαρχόν του, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία εὐρίσκετο ἓν δρομίσκον παραμέσα ἀπὸ τὴν προκυμῖαν· ἀλλ' ἦτο ἀργὰ πλέον. Ἀπόπειρα εἶχε γίνε, μὲ μίαν μεγάλην σκαμπαβίαν μὲ ἐξωκωπία, νὰ πλεύσασιν πρὸς τὸ νῆτιον μέρος, εἰς τὸ στόμιον τοῦ λιμένος, μὲ τὸν λυσσῶντα ἄνεμον τὸν πνέοντα ἀπὸ τῆς ξηρᾶς, ἀλλὰ δὲν ἠμύρουν νὰ «μπουτάρουν», ἦτοι νὰ κατευθυνθῶσι πρὸς τὰ ἐκεῖ. Τὸ πλοῖον εἶχε γίνε ἄφαντον.

Τὴν ἐπαύριον εἶχε γίνε εὐδία. Δὲν ὑπῆρχε πλέον ἡ μικρὰ φουσκοθαλασσία καὶ ἐλαφρὰ πνοή, ὅμοια μὲ τὸν πείσμονα γρυσμὸν τοῦ μετὰ κόπου κατασιγασθέντος ἐξαγριωμένου σκύλου. Ὅλοι ἐσυλλυποῦντο τὸν νεαρὸν καπετάν-Μῆτρον, καὶ ὅλοι ἔκαμνον, ὅπως συνήθιζον οἱ ὅλοι ἐκαμνον, ὅπως συνήθιζον οἱ ὀνομασθεὶς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπικρίσεις των. Βέβαια, ὁ Μῆτρος ἦτο νέος κυβερνήτης. Ἐως τότε εἶχε ταξιδεύσει ἐπὶ χρόνους ὡς ναυτῆς εἰς μεγάλα πέλαια μὲ τὴν σκούναν τοῦ πατρός του. Ἐπόμενον ἦτο νὰ εἶναι «ἀτζαμής» καὶ νὰ μὴν ἡξεύρῃ καλὰ οὔτε ἀπὸ ἀκτοπλοῖαν, οὔτε πῶς νὰ «σιγουράρῃ» τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα, ἀφοῦ μάλιστα ἐκοιμάτο κατ' οἶκον. Νιόγαμπρος, νέο σκαρί. Ἄλλοι-ἄ στὸν Φραγκούλα...

(Ἀπόσπασμα)

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

Τὸ νησι ἄρχισε ν' ἀδειάζῃ ἀπὸ τοὺς παραθεριστὰς, πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ τὸ καλοκαίρι. Κάθε μέρα, κατὰ τις δυὸ μετὰ τὸ μεσημέρι, ὁ Γιωργῆς ἐβλεπε στὸν μῶλο, μιὰ ἀτέλειωτη οὐρὰ ἀπὸ ταξιδιώτες ποὺ περιέμεναν τὸ πλοῖο ποὺ θὰ τοὺς ἔφερνε πίσω στὶς πατρίδες τους. Ὅλοι ἦσαν φορτωμένοι βαλίτσες, δέματα, ἐκδρομικὰ εἶδη, γυλιούς. Τοῦ Γιωργῆ, τοῦ ἄρεσε κάθε μεσημέρι νὰ κάθεται καὶ νὰ παρακολουθῇ αὐτὸν τὸν κόσμο, ποὺ ἡλιοψημένος καὶ ξεκουραστός, περιέμενε ὑπομονετικὰ στὴ σειρά του γιὰ νὰ πηδήσῃ στὴ βενζίνα, ὅταν θὰ ἐρχόταν ἡ ὥρα νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπιβίβασι ὁ κύριος Λιμενάρχης. Κ' ἦταν παραθεριστὲς ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀπὸ ὅλες τὶς χώρες τοῦ κόσμου. Γάλλοι, Ἰταλοὶ, Γερμανοὶ, Σουηδοί, Ἀφρικανοί, Ἀμερικανοί, Ἰνδοί! «Φαίνεται πῶς θὰ εἶναι πολὺ σπουδαία ἡ πατρίδα μας — σκεφτόταν μὲ κάποιο καμάρι ὁ Γιωργῆς — γιὰ νὰ ἔρχονται ἐδῶ τόσοι ἀνθρώποι ἀπὸ τόσα μέρη».

Τριγύριζε λοιπὸν γύρω ἀπὸ τοὺς ξένους ποὺ περιέμεναν τὸ πλοῖο — νὰ το καὶ ὅλα, φάνηκε, ἐρχόταν καμαρωτὸ — καμαρωτὸ, σὰ νὰ πηδοῦσε ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἀφρισμένα κύματα — καὶ παρακολουθοῦσε τὴν κίνησι. Καὶ τοῦ ἄρεσε νὰ παρατηρῇ τὰ πρόσωπα τῶν ξένων. Βέβαια, εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ καταλάβῃ κανεὶς τί μπορεῖ νὰ σκέφτεται καὶ νὰ νιώθῃ ἓνας ξένος ἀνθρώπος. Ὡστόσο, ὁ Γιωργῆς πίστευε πῶς ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα εἶχαν κάτι τὸ λυπητερὸ στὴν ἐκφρασί τους. Σὰ νὰ λυπόταν ποὺ φεύγαν ἀπὸ τὸ νησί μὲ τίς τόσες ἀκρογιαλιές καὶ τίς τόσες χάρες, καὶ γύριζαν, ὁ Θεὸς ξέρε, ποῦ, ὁ καθένας τους, σὲ ποιὸς συννεφιασμένους καὶ κρύους τόπους, γιὰ νὰ χωθοῦν πάλι μέσα στὰ ἐργοστάσια ἢ στὰ γραφεῖα καὶ ν' ἀρχίσουν νὰ δουλεύουν, ὀνειροπλώνοντας πῶς πέρασαν τόσο ὁμορφα, ἐκεῖ στὴν Ἑλλάδα!

Μὰ τὸ ἴδιο δὲν ἐνοιῶθε καὶ ὁ Γιωργῆς ὅταν γύριζε στὸν τόπο του, (ἔμενε στὸν Πειραιᾶ) καὶ ξανάβρισκε τίς παλιές του γνωριμίες

καὶ συνήθειες; Τὰ γειτονόπουλα, τοὺς συγγενεῖς του, κάποιους φίλους ποὺ αὐτοὶ οἱ καχημένοι δὲν εἶχαν παραθερίσει πουθενά, καὶ σὲ λίγες μέρες, τὸ σχολεῖο του ποὺ θὰ 'νοιγε, τοὺς συμμαθητὲς του καὶ τοὺς δασκάλους του — καθὼς καὶ τὰ καινούργια μαθητικὰ βιβλία, ποὺ κάθε χρόνο τὰ περιέμενε μὲ μεγάλη ἀνυπομονησία! Ὡστόσο, ἦταν ἀκόμα πολὺ χαρούμενος ὁ Γιωργῆς, γιὰ τὸ ἔμενε ἀκόμα στὸ νησι δώδεκα μέρες! Δώδεκα μέρες! Ἀμα εἶναι μπροστὰ σου οἱ μέρες αὐτές, μοιάζουν μὲ ὀλόκληρο θησαυρὸ! Μιά, δύο, τρεῖς, τέσσερις... Πόσα μπορεῖ νὰ κάνῃ κανεὶς καὶ νὰ χαρῇ μέσα σὲ δώδεκα μέρες, ὅταν μάλιστα βρίσκται σ' ἓν τέτοιο νησάκι!

Ἦρθε τὸ πλοῖο, ἔφερε λίγους ἐπιβάτες, πῆρε πάρα πολλούς, ἔφυγε, ἔδειξε ὁ μῶλος καὶ μείνανε μόνο οἱ ἀνθρώποι τοῦ λιμανιοῦ γιὰ νὰ ποῦνε τὰ δικά τους. Πῆρε τὸ δρόμο καὶ ὁ Γιωργῆς νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι ποὺ μένανε μὲ τοὺς γονεῖς του. Σ' ἓν φιδωτὸ σοκάκι μὲ ἄσπρα χαμηλὰ σπιτάκια, σὰν κουκίστικα, ποὺ τὰ μπαλκονάκια τους ἦταν φορτωμένα μὲ γλάστρες. Τί πρασιναδές, τί βασιλικὸι ποὺ σκορποῦσαν τὴ μεθυστικὴ εὐωδιά τους σ' ὅλο τὸ σοκάκι! Πόσο τοῦ ἄρεσε τοῦ Γιωργῆ νὰ περνᾷ ἀπ' αὐτὰ τὰ πεντακάθαρα σοκάκια μὲ τὰ χαριτωμένα σπιτάκια, ποὺ τὸ καθένα τους ἦταν μιὰ κυψέλη φτωχικῆς μὰ χαρούμενης καὶ ἡσυχῆς ζωῆς. Τὰ συγκρίνε στὴ φαντασία του μὲ τὴν πολυκατοικία ποὺ μέναν, καὶ εὕρισκε πῶς οἱ ἀνθρώποι θὰ ἦταν πολὺ πὺ ἐυχαριστήμενοι ἐκεῖ παρὰ στὶς πολυκατοικίες μὲ τὰ ἄσπασερ καὶ τοὺς ἄγριους θυρωρούς... Μέσα στὴ σιωπὴ τοῦ δειλινοῦ, ἄκουσε ἄξαφνα μιὰ φωνή :

— Μικρέ μου, ἔ μικρέ... Γύρισε πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς καὶ σ' ἓν μπαλκονάκι, πίσω ἀπὸ μιὰ φουντωμένη γλάστρα, εἶδε μιὰ γριούλα ροδαλὴ καὶ γελαστὴ μ' ἓν νησιώτικο μαῦρο μαντήλι στὸ κεφάλι. Ναι, αὐτὴ τὴν εἶχε φωνάξει. Καὶ τώρα τὸν κοίταξε μὲ χα-

μόγελο, σὰ νὰ ἤθελε νὰ τοῦ ζητήσῃ κάτι καὶ δὲν τολμοῦσε. Μάλιστα κρατοῦσε στὰ χέρια τῆς κάτι, σὰν ἓν φακέλλο.

— Ἐμένα φωνάξατε, κυρούλα; ρώτησε ὁ Γιωργῆς.

— Ναι, παιδάκι μου, ἐσένανε φωνάξα! Μοῦ κάνεις μιὰ χάρη; Ἀνέβα πάνω, μὴ φοβάσαι! Νά, ὁ ταχυδρόμος μοῦ ἔφερε ἓν γράμμα. Θάναί τοῦ ἐγγονοῦ μου ποὺ δουλεύει στὰ ξένα! Τὸ καχημένο τὸ ἐγγονάκι μου! Μὰ δὲν ξέρω γράμματα ἡ καφερή! Στὸν καιρὸ μου δὲν πηγαίναμε σκολεῖο καὶ μέναμε, μαθές, ἀγράμματα! Ἐρχεσαι, παιδάκι μου, ἐπάνω νὰ μοῦ διαβάσῃς τί μοῦ γράφει τὸ ἐγγονάκι μου;

Μὲ δυὸ πηδήματα ὁ Γιωργῆς βρέθηκε ἐπάνω. «Εὐχαρίστως, κυρούλα», εἶπε. Πῆρε τὸ φακέλλο, καὶ τὸν ἀνοίξε μὲ προσοχή. Ἐδῆ-πλωσε μιὰ μεγάλη κόλλα. Μέσα τῆς ἦταν διπλωμένο ἓν ξένο χαρτονόμισμα.

— Σοῦ στέλνει καὶ λεπτὰ τὸ ἐγγονάκι σου, κυρούλα, εἶπε ὁ Γιωργῆς, δίνοντάς τῆς τὸ χαρτονόμισμα ποὺ ἦταν πενήντα γερμανικὰ μάρκα.

— Ἀ, τὸ καχημένο, πάντα μὲ θυμάται! Μὰ δὲ μὲ νοιάζει γιὰ τὰ λεπτὰ! Πές μου παιδάκι μου, τί μοῦ γράφει ὁ Κωστής μου, τί κάνει; Εἶναι καλὰ;

Ὁ Κωστής, ποὺ δὲν ἤξερε φαίνεται καὶ πολλὰ γράμματα, εἶχε γεμίσει τέσσερες σελίδες μὲ πλεεῖς ἀκανόνιστες γραμμές. Κι ὁ Γιωργῆς, συγνηθμένος, ἄρχισε νὰ διαβάξῃ, ἐνῶ ἡ γριούλα τοῦ ἔκρινε μὲ λαχτάρα κάθε του λέξι. Καθὼς ὁ Γιωργῆς διάβαζε, ἡ γριούλα ἔγνεφε μὲ τὸ σαγόνι τῆς, ναί, ναί, ναί, μπράβο». Καὶ τὸ σαγόνι τῆς ἔτρεμε...

Τὸ γράμμα ἔλεγε : «Ἐν Μονάχῃ τῇ εἰκοστῇ Αὐγούστου 1976. Ἀγαπημένη μου γριούλα. Μάθε πῶς εἶμαι πολὺ καλὰ, ἐδῶ στὴν ξένη πολιτεία. Ἐργάζομαι καλὰ, μαθαίνω ἡλεκτρολόγος, μὲ πληρώνουν καλὰ, τὸ φαγητὸ εἶναι ἀλλοιότιμο ἀπὸ τὸ δικό μας, ἀλλὰ χορταίνω καὶ βάζω καὶ ἀρετὰ χρήματα στὴν μπάνκα. Καὶ ἔχεις γιὰ τί; Θέλω νὰ μαζέψω ἀρετὰ γιὰ νὰ μπορέσω τοῦ χρόνου τὸ καλοκαίρι νὰ ἔρθω στὸ νησί μας! Ἀχ, πῶς τὸ λαχαρῶ! Ποτὲ δὲν φεύγει ἀπὸ τοῦ μου! Τώρα μάλιστα ποὺ εἶναι Αὐγούστος, ἔ τί ὠραία θάταν νὰ

(Συνέχεια στὴ σελ. 22)

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕΛΩΝ Ε.Ε.Ν. ΑΠΟ 19-31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1976
ΕΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΝ

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ἑκπαρσιν τῶν σημαίων κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἀντιπροσωπειῶν

Ἡ Διεθνὴς συνάντησις μελῶν τοῦ Ε.Σ.Ν. 8 εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐπραγματοποιήθη εἰς Κηφισίαν κατὰ τὸ ἀπὸ 19 ἕως 31)7)76 διάστημα.

Εἰς τὴν συνάντησιν αὐτὴν, τὴν πρώτην ἣ ὅποια ἔλαβε χώραν ἐν Ἑλλάδι, προσεκληθήσαν ομάδες Ε. Σ.Ν. τῶν χωρῶν Αὐστρίας, Βουλγαρίας, Δ. Γερμανίας, Γιουγκοσλαβίας, Ἰταλίας, Ρουμανίας, Ρωσίας καὶ Τουρκίας, εἰς ἀνταπόδοσιν γενομένων κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς αὐτάς ἐπισκέψεων ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν., κατόπιν προσλήψεως τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν. Ἐξ αὐτῶν μόνον ἡ Ἰταλία δὲν ᾗδυνήθη νὰ ἀνταποκριθῇ. Αἱ λοιπαὶ ἀπέστειλαν τετραμελεῖς ομάδας ἐκ 2 ἀρρένων καὶ 2 θηλέων πλὴν τῆς Ρωσίας καὶ Γιουγκοσλαβίας, αἵτινες συμμετέσχον ἣ μὲν πρώτη διὰ διμελοῦς ἣ δὲ δευτέρα διὰ τριμελοῦς ομάδος ἐκ θηλέων, μετὰ μιᾶς Ἀρχηγοῦ ἐκάστη.

Αἱ προσκληθεῖσαι ὁμάδες ἐστε-
γάσθησαν εἰς τὰ ἐν Κηφισίᾳ Ἰδρύ-
ματα τοῦ Ε.Ε.Σ., αἱ μὲν θῆλεις εἰς
τὴν Πάλλειον Ἑξοχὴν Ἀδελφῶν
Ε.Ε.Σ. οἱ δὲ ἄρρενες εἰς τὸ ὑπὸ
τὴν ἐπωνυμίαν «Πρεβαντόριον Νέ-
γρη» Ἰδρυμα, εἰς τὸ κτίριον τοῦ ὁ-
ποίου ἐπραγματοποιήθησαν ἐγκαί-
ρως διαρρυθμίσεις καὶ ἐπισκευαὶ διὰ
τὴν ἄνετον ἐν αὐτῷ διαμονὴν των.

Τὴν ἀρχηγίαν τῶν μὲν ὁμάδων τῶν θηλέων ἀνέλαβεν ἡ συνεργάτις τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Καθηγήτρια, Δις Ἀριστέρα Ἀγγελοπούλου, τῶν δὲ ἀρρένων ὁ Ἐκπαιδευτικὸς κ. Μ. Παπαϊωάννου, μετέχε δὲ ὡς Ἱατρικὸς Σύμβουλος ὁ κ. Ζ. Γιακουμῆς, Προϊστάμενος ὑπηρεσίας Ὑγιονομικῶν υποθέσεων Ε.Ε.Σ.,

Ἐπίσης μετέσχον τῆς Διεθνoῦς συναντήσεως ἐνδιακτώμενοι μετὰ τῶν ξένων εἰς τοὺς ξενῶνας καὶ Ἕλλη- νες Ἐρυθροσταυρίται μαθηταὶ 3 ἄρ- ρενες καὶ 4 θῆλεις.

Τὰς ἀφικνουμένας ομάδας παρέ-
λαμβάνον ἐκ τοῦ Ἀεροδρομίου ἢ
τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ αἱ
πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν προτέρων καταρ-
τισθεῖσαι ἀντιπροσωπεῖαι τῶν συμ-
μετεχόντων Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυ-
ριτών καὶ Ἀγγλῶν αὐτῶν.

Τὴν 20/7/76 ἐγένετο, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα, ἡ ἐπαρσις τῶν Σηματιῶν τῶν μετεχουσῶν Χαρωῶν καὶ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν μετεχουσῶν Ἐρυθροσταυρικῶν ὁμάδων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς τὸ Πρεσβυτάριον Νέγρη. Κατ' αὐτήν, μετὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου καὶ τὴν ἐπαρσιν τῶν σηματιῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Π. Γεωργίου-τζος, λαβὼν τὸν λόγον, μετὰξὺ ἄλλων εἶπε :

«Σᾶς ὑποδεχόμεθα ἐδῶ, εἰς τὴν
Κηφισιά, τὸ ὠραῖο αὐτὸ προάστειον
τῆς πρωτευούσης μας, τὸν τόπον
τῆς Διεθνούς Συναντήσεως τῶν Νέων
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, σᾶς τοὺς
ἀντιπροσώπους τῶν γειτονικῶν καὶ
φιλικῶν Χωρῶν, ὡς ἀδελφούς καὶ
τέκνα ἀδελφῶν. Ὑπηρετοῦμεν βλοῦ-
τὰ ἰδανικά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ,
τὰ εὐγενέστερα ἰδανικά τῆς παγκο-
σμίου κοινότητος: τὴν ἀλληλεγγύην,
τὴν φιλίαν, τὴν ἀνθρωπιστικὴν συμ-
περιφορὰν καὶ τὴν καταπόνησιν με-
ταῦ ἐκων τῶν κατοίκων τῆς γῆς
καὶ πιστεύομεν ὅτι σεῖς, οἱ νέοι,
ποὺ ὑπηρετεῖτε μετὰ πίστιν τὰ ἰδα-
νικά αὐτά, θὰ βοηθήσετε μεγάλως

ὥστε ἡ Εἰρήνη νὰ ἐπικρατήσῃ ὀρι-
στικᾶ εἰς τὸν κόσμον.

Μία ομάδα από νέους και νέες
του Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
μὲ ἀρχηγούς τὴν Δίδα Ἀριστέαν
Ἀγγελοπούλου καὶ τὸν κ. Μιχαήλ
Παπαϊωάννου θὰ εἶναι μαζί σας
καθ' ὅλην τὴν διαρκείαν τῆς δια-
μοῆς σας.

Κοντά σας θὰ εἶναι ἀκόμη ὁ ἱα-
τρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ-
ροῦ κ. Ζώης Γιακουμῆς.

Με αὐτοὺς θὰ γνωρίσετε τὴν χά-
ραν μας καὶ τοὺς κατοίκους της
καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπιτύχετε νὰ σχη-
ματίσετε ἀκριβῆ εἰκόνα τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ τρόπου ζωῆς.

Ἐὰν ἡ εἰκὼν, τὴν ὁποῖαν θὰ ἀποκομίσετε ἀπὸ τὴν χώραν μας, συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ τὴν ἐνθυμῶσθαι μὲ συμπάθειαν καὶ κατανόησιν, ὁ σκοπὸς τῆς Διεθνοῦς αὐτῆς Συναντήσεως τῶν Νέων εἰς τὴν Κηφισίαν θὰ ἔχῃ ἐπιτευχθῇ.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς σᾶς εὐχεται εὐχάριστον διαμονήν».

Ἐξ ὀνόματος τῶν ξένων Ὁμά-
δων ἀπῆντησεν ἡ Ἀρχηγὸς τῆς
Γιουγκοσλαβικῆς ὁμάδος Κα Παν-
λινά Βασίλεβα.

Μεθ' ὃ ἡ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ρουμανικοῦ Ε.Σ. Δις Βικτόρια Δούσα προσέφερε εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀναμνηστικὸν μετάλλιον μετὰ διπλώματος τῆς 100τηρίδος τοῦ Ρουμανικοῦ Ε.Σ.

Τὸ πρόγραμμα τῆς συναντήσεως περιελάμβανε. Α') ἐπισκέψεις ἀρχαιολογικῶν χώρων (Ἀκρόπολις, Μυκήνας, Ἐπίδαυρον, Δελφοὺς, Τύμβον Μαραθῶνος, Ἱερὰν Μονὴν Δαφνίου, Σούνιον), Μουσείων (Ἀρχαιολογικόν, Βυζαντινόν, Δελφικόν κ.λ.π., ὅπου ἡ δέουσα ξενάγησις ἐγένετο ὑπὸ τῆς Δίδος Ἀγγελopoύλου, βιομηχανιῶν (Πειραιεῖς Πατραϊκῆς, Ἰζόδα, Ναυπηγεῖον Ἐλευσίνος), αἱ ὁποῖαι καὶ προσέφεραν εὐγενῶς πλουσιώτατον γεῦμα εἰς τὰς ὁμάδας. Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας ἐγένετο σχετικὸς κατατοπισμὸς περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐξελιξέας αὐτῶν, Ἰδρυμάτων Ε.Ε.Σ. (Νοσοκομεῖον Ε.Ε.Σ., Σχολὴ Νοσηκόμων, Κέντρον Αἰμοδοσίας, Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν, Ἀσκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βούλας, Κέντρ. Γραφεῖα Ε.Ε.Σ. καὶ Γραφεῖα Ε.Ε.Σ.Ν. Β'), παρακολούθησιν παραστάσεως εἰς Ἡρώδειον καὶ χορῶν Δώρας Στρά-

ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

του, Γ') Θαλασσίαν ἐκδρομὴν εἰς Ὑδραν, Πόρον, Αἴγιναν. Δ') Ἐπιδείξεις Πρώτων Βοηθειῶν καὶ Οἰκοῦ Νοσηλείας, ὁμιλίας περὶ τοῦ Ε.Σ.Ν. καὶ ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ προγράμματος δράσεως αὐτοῦ. Ε') Ἐθνικὰς βραδιὰς, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἀντιπροσωπεύει καθε χώρας προσεσπῆθησαν καὶ δώσουν μετὰ διαφόρους ἐκδηλώσεις (ὁμιλίας, χοροὺς, προσφορὰν ἀναμνηστικῶν καὶ λοιπῶν δώρων) μίαν εἰκόνα τῆς χώρας των.

Τὸ πρόγραμμα ἡγαρίστηκε καὶ ἱκανοποίησε ἀπολύτως τοὺς μετασχόντας. Κατὰ τὸ ἀποχαριετιστὴριον δεῖπνον ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐξέφρασε ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διεθνοῦς ταύτης συναντήσεως καὶ προσέθετεν ὅτι ὁ Ἑλληγικός Ἐρυθρὸς Σταυρὸς θὰ διὰ τηρήσῃ τὰς καλυτέρας τῶν ἀναμνήσεων ἀπὸ τὴν συνάντησιν ταύτην, ἡ ὅποια συνέβαλε εἰς τὴν σύσφιξιν τῶν φιλικῶν δεσμῶν, ποὺ συνδεοὺν τὰ παιδιὰ τῶν γυρῶν αὐτῶν.

Εἰς ἀπάντησιν, ἐξ ὀνόματος τῶν φιλοξενουμένων ομάδων, ἡ Ἀρχηγὸς τῆς Ρωσικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ Ἰβέττα Τσιλινγκάρωβα ἐξέφρασε θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐγκαρδιότητα, τὴν ὅποιαν συνήντησαν καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε τὴν λαμπρὰν φιλοξενίαν τοῦ Ε.Ε.Σ., τὸ πλοῦσιον πρόγραμμα καὶ τὴν ἐγκαρδίαν ἀτμόσφαιραν εἰς τὴν ὅποιαν ἐῤῥχσαν κατὰ τὸ συντομὸν διάστημα τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς των.

Τὴν 31/7/76 αἱ ξέναι ὁμάδες, συνοδευόμεναι μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεώς των ὑπὸ ἐκπροσώπων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., ἀνεχώρησαν διὰ τὰς Χώρας των.

Αἱ στιγμαὶ τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ
ὑπῆρξαν θερμόταται καὶ τόσοι συγ-
κινητικαὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευ-
ρῶν, ἐκ μέρους μικρῶν καὶ μεγά-
λων, ὥστε νὰ προσεγγίσουν βαθυ-
τάτης ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρευρε-
θέντας.

Ἡ κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην
ἁρμονικὴ διαβίωσις καὶ αἱ ἀναπτυ-

χθεῖσαι φιλικαὶ σχέσεις μεταξύ τῶν ομάδων κατέδειξαν τὴν δυνατότητα δημιουργίας ἀληθῶς φιλικῶν δεσμῶν μεταξύ τῶν διαφόρων Ἐθνῶν, ὑπὸ τὴν σημαίνει καὶ τὰ ἀνθρωπιστικά ἰδεώδη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τοῦτο παρέχει τὴν βάσιμον ἐλπίδα μιᾶς καλλιτέρας αὔριον δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀντιπροσωπειῶν Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὰ ἐργοστάσια Θηβῶν τῆς Βιομηχανικῆς «ΙΖΟΑ». Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνονται ἐξ ἄριστερων πρὸς τὰ δεξιὰ αἱ ἀρχηγοὶ τῆς Τουρκίας Δις Nuran Bankat, τῆς Ρωσίας Ka Ivetta Tchilingarova, κ. κ. Χρ. Παπαδόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν., ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀυστρίας κ. Wolfgang Seggl, ὁ ἐντεταλμένος ἀντιπρόεδρος τῆς Ἰκλά κ. Π. Δράκος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Βουλγαρίας Dr. Peter Milev, ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου κ. Ἀγγ. Παλιολόγος, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Δ. Γερμανίας κ. Ulrich Werkmeister, τῆς Γιουγκοσλαβίας Κκ Pavlina Vasileva, τῆς Ἑλληνικῆς ομάδος Δις Ἀ. Ἀγγελόπουλος, Καθηγήτρια καὶ μέλη τῶν ἀντιπροσωπειῶν.

From the visit of the J.R.C. delegations at the «IZOLA» Factory in Thessalonica, the following persons took part: From the J.R.C. delegation: Mr. J. R. C. (Left to right the leaders: Miss Nuran Bankat (Turkey), and Mrs. Ivetta Tchilingarova (U.R.S.S.), Mr. Chr. Papadopoulos Gen. Secretary H.J.R.C., Mr. Wolfgang Seggl (Austria), Mr. P. Dracos, Authorised Vice President of Izola, Dr. Milev (Bulgaria), Mr. Ag. Paleologos, Director of the factory, Mr. Ulrich Werkmeister (W. Germany), Mrs. Pavlina Vasileva (Yugoslavia), Miss A. Angelopoulou (Greece) and the Junior members of the delegations.

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Π. Γεωργούντζος, όμιλών προς τας αντιπροσωπείας. Είς τὸ κέντρον διακρίνονται αἱ ἀρχαὶ
Κα Tchilingarova τῆς Ρωσίας, Δνίσ V. Duca τῆς Ρουμανίας καὶ Κα P. Vasileva τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Μετά τας άρχαιρεσίας τής 29 'Ιουνίου, καθ' άς άνευώθη έν μέρει και συνεπληρώθη διά νέων μελών τó Κ. Συμβούλιον, εξέλεγχαν : Πρόεδρος ó κ. Παν. Γεωργούντζος, Α' Αντιπρόεδρος ó κ. 'Ηλ. Στεργιόπουλος, Β' Αντιπρόεδρος ó κ. 'Ιω. Φινινής, Γεν. Γραμματεύς ó κ. Στ. Σπηλιωτόπουλος, συνεπληρώθη δέ τó Συμβούλιο διά τής έκλογής ός νέων μελών τών κ.κ. Β. Βαλαώρα, Δ. Δελιβάνη, Γ. Δράκου, Λάμπρου Εύταξία, Χριστοφ. Κατσάμπα, Λ. Λεονταρίτη, Νικ. Παπαχαλαμπους και κυρίας Μαρ. 'Ελευθερίου.

*

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ, ΟΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΒΡΕΦΟΚΟΜΙΑΣ

Ο 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός όργανώνει και έφ'ετος Τμήματα μαθημάτων Πρώτων Βοηθειών, Βρεφοκομίας και Οίκοι Νοσηλείας. Τά μαθήματα αυτά είναι έξ (6) δίωρα και γίνονται καθ' ομάδας 10-12 μαθητών τρίς τής εβδομάδος.

Επειδή ή άπόκτησις τών γνώσεων τούτων είναι άναμφισβήτητος πολυτιμότης, έχομεν την πεποίθησιν, ότι κατά τó τρέχον σχολ. έτος ακόμη περισσότεροι μαθηταί και μαθήτριαι θά φροντίσουν να έπωφεληθούν τής ευκαιρίας αυτής, την όποιαν παρέχει ó Ε.Ε.Σ.

Διά τόν καθορισμόν τών ώρών και τών ήμερών τών μαθημάτων ή συνεννόησις δύναται να γίνη και άπ' ευθείας μετά τής άρμοδίας υπηρεσίας, άριθμός τηλ. 8227-438, πρòς καταρτισμόν τού προγράμματος.

*

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών τού 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού έξυπνέ-τηκε διά τών διαφόρων 'Υπηρεσιών του κατά τόν παρελθόντα μήνα Μάιον 1976, 8.238 άσθενείς και τραυματίας. Οί έξυπνερηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως εξής :

α) Τραύματα, κατάγματα 3.262, β) Παθολογικά νοσήματα 3.716, γ) Λοιπαί περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, έγκαύματα κ.λ.π.) 1.260.

Χαρακτηριστικά περιπτώσεις.

Δηλητηριάσεις τροφικά, φαρμακευτικά 89. Νοσήματα κυκλοφορικού συστήματος 1.226. Τροχαία άτυχήματα 473. Έγκαύματα 69. Μέθη 81.

Παροχή διά τού άσυρμάτου Ιατρικών

όδηγιών εις ποντοπόρα πλοία δι' άσθενούντα μέλη τών πληρωμάτων των 28. Τά άσθενοφόρα αυτόκίνητα διήνυσαν χιλιόμετρα 33.065 και μετέφεραν εις διάφορα Νοσοκομεία άσθενείς και τραυματίας 2.802. Τó Κέντρον Αιμοδοσίας Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεάν δι' άπόρους : α) Φιάλας αίματος 54, β) Φιάλας πλάσματος αίματος 6.

**

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών τού 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού έξυπνέ-τηκε διά τών διαφόρων 'Υπηρεσιών του κατά τόν παρελθόντα μήνα 'Ιούνιον 1976 8.224 άσθενείς και τραυματίας.

Οί έξυπνερηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως εξής :

1) Τραύματα, κατάγματα 3.357. 2) Παθολογικά νοσήματα 3.561. 3) Λοιπαί περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, έγκαύματα κ.λ.π.) 1.306.

Χαρακτηριστικά περιπτώσεις.

Δηλητηριάσεις τροφικά, φαρμακευτικά 96. Νοσήματα κυκλοφορικού συστήματος 1.145. Τροχαία άτυχήματα 530. Έγκαύματα 87. Μέθη 66.

Παροχή διά τού άσυρμάτου Ιατρικών οδηγίων εις ποντοπόρα πλοία δι' άσθενούντα μέλη τών πληρωμάτων των 31.

Τά άσθενοφόρα αυτόκίνητα διήνυσαν χιλιόμετρα 32.542 και μετέφερον εις διάφορα Νοσοκομεία, άσθενείς και τραυματίας 2.997.

**

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών τού 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού, έξυπνέ-τηκε διά τών διαφόρων 'Υπηρεσιών του κατά τόν παρελθόντα μήνα 'Ιούλιον 1976 8.976 άσθενείς και τραυματίας.

Οί έξυπνερηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως εξής :

1) Τραύματα, κατάγματα 3.406. 2) Παθολογικά νοσήματα 3.691. 3) Λοιπαί περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, έγκαύματα κ.λ.π.) 1.779.

Χαρακτηριστικά περιπτώσεις.

Δηλητηριάσεις τροφικά, φαρμακευτικά 79. Νοσήματα κυκλοφορικού συστήματος 1.035. Τροχαία άτυχήματα 555. Έγκαύματα 112. Μέθη 73.

Παροχή διά τού άσυρμάτου Ιατρικών οδηγίων εις ποντοπόρα πλοία δι' άσθενούντα μέλη τών πληρωμάτων των 45.

Τά άσθενοφόρα αυτόκίνητα διήνυσαν 35.965 χιλιόμετρα και μετέφερον εις διάφορα Νοσοκομεία άσθενείς και τραυματίας 3.048.

*

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Αί 'Ερυθρ(σ)αι μαθήτριαι θης τά-ξεως Γ' Γυμνασίου Θηλέων 'Αθηνών 'Αλεξάνδρα Βλάχου, Στυλιανή Θεοδωράκη, Ευσταθία Μπίρταχα και Γιολάντα - Σπυριδούλα Τσίτου προσέφεραν αίμα διά τήν σωτηρίαν συμμαθητρίας των τής Γ1 τάξεως τού Γυμνασίου, πού ύπέστη άκατάσχετον αίμορραγίαν.

ΠΕΝΘΗ

Τήν 9ην 'Ιουνίου απέβίωσεν ó Ιατρός Διον. Εύγενόπουλος, πού πολλές ύπηρεσίες είχε προσφέρει εις τόν Ε.Ε.Σ. Η 'Εφορεία τού Τμήματος Βοηθείας Ε.Ε.Σ. εξέδωσε τó κάτωθι ψήφισμα :

Η 'Εφορεία τού Τμήματος Βοηθείας Ε.Ε.Σ. συνελθούσα έκτάκτως σήμεραν επί τώ θλιβερώ άγγέλματι τού θανάτου τού 'Ιατρού

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΕΥΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

προσενεγκόντος, επί σειράν έτών άνεκτιμήτους 'Ιατρικάς 'Υπηρεσίας εις τόν Σταθμόν Πρώτων Βοηθειών

Αποφασίζει

- Νά παρακολουθήσουν την κηδείαν τά Μέλη τής 'Εφορείας, ός και 'Αντιπροσωπεία τού Προσωπικού.
- Νά κατατεθή στέφανος έκ μέρους τού Σταθμού Πρώτων Βοηθειών εις την σωρόν τού μεταστάντος.
- Νά έκφρασθώσι τά συλλυπητήρια τής 'Εφορείας εις την Οικογένειαν τού μεταστάντος, πρòς ήν νά έπιδοθῇ τó παρόν ψήφισμα.

Ο Πρόεδρος Θ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Διευθυντής
Π. ΚΑΣΤΗΣ

*

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν. ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΝ

Ομάς έκ δύο 'Ερυθροσταυριτών μαθητών και δύο 'Ερυθροσταυρισσών μαθητριών Γυμνασίων τής Χώρας με άρχηγόν την Διευθύντριαν Διεθνών Σχέσεων Ε.Ε.Σ. Δίδα Μαρίαν Δεμερτζή συμμετέσχε κατόπιν προσκλήσεως τού Ρουμανικού Ε.Ε.Σ. εις την ύπ' αυτού όργανωθείσαν διεθνῇ συγκέντρωσιν μελών Ε.Ε.Σ.Ν. εις Navodari και Prahova από 14-7-76 έως 10-8-76.

Η ομάδα επέστρεψεν με άρίστας έντυπώσεις και πλουσίαν έμπειρίαν έκ τής διεθνούς ταύτης συναντήσεως ή δέ συμμετοχή της εις αυτήν έσημείωσε λαμπράν έπιτυχίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ :
ΠΑΝΑΓ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ :
ΧΡΙΣΤΟΔ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

ΕΥΣΤΑΘ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΙΤΣΑΡΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΑΚΡΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ
ΦΙΛΟΠΟΙΜ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΛΑΒΙΔΑΣ
ΔΗΜ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΡΤΣΩΝΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
ΝΙΝΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΚΑΛΛΙΡΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Σημαντική ύπῆρξε και κατά τó έτος 1975 ή δράσις τού Ε.Ε.Σ. Νεότητος και λίαν ικανοποιητικά τά άποτελέσματα τών προσπάθειών τής Διοικήσεως Ε.Ε.Σ. και τής 'Εφορείας Νεότητος, πρòς διάδοσιν και έμπέδωσιν τών άνθρωπιστικών ιδεωδών τού 'Ερυθρού Σταυρού μεταξύ τών μαθητών τών Σχολείων όλοκλήρου τής Χώρας, χάρις εις την γόνιμον συνεργασίαν 17.500 'Ελλήνων 'Εκπαιδευτικών Λειτουργών, πολυτίμων συνεργατών τού Ε.Ε.Σ. Νεότητος και την συμβολήν τών Περιφερειακών 'Επιτροπών Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Τά έπιτευχθέντα, κατά τομείς δραστηριότητος, άποτελέσματα έχουν έν συντομία, ως ακολούθως.

Α' ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τά μέλη τού Ε.Ε.Σ. Νεότητος (μαθηταί Στοιχειώδους, Μέσης και 'Ανωτέρας 'Εκπαιδεύσεως τής Χώρας) άνῆλθον κατά τó Σχολ. έτος 1974-1975 εις 473.369, συγκροτήσαντα 27.126 'Ερυθροσταυρικάς ομάδας άνηκούσας εις 8.000 Σχολεία Στοιχειώδους, 660 Μέσης και 10 'Ανωτέρας 'Εκπαιδεύσεως.

Β' ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

α) Εις τόν τομέα τής 'Υγιεινής :

18.757 'Ομάδες έμερίνησαν διά την άτομικήν και γενικήν καθαριότητα, διά τόν εύπρεπισμόν τού σχολ.

λικοῦ χώρου και τής Κοινότητος των και έβοήθησαν εις την καταπολέμησιν τής έλονοσίας.

1.960 'Ομάδες έλαβον μέρος εις άναδασώσεις, φυτεύσας συνολικάς 341.337 δενδρύλλια.

3.565 'Ομάδες έκαιλιέργησαν σχολικούς κήπους.

4.357 'Ομάδες κατήρτισαν σχολικά Φαρμακεία.

5.633 'Ομάδες παρηκολούθησαν μαθήματα Πρώτων Βοηθειών και ύγείας εις την οικογένειαν, γεόμενα υπό 'Ιατρών, 'Εκπαιδευτικών και Διπλωματούχων 'Αδελφών Ε.Ε.Σ. και ήσκήθησαν εις την παροχήν των.

7.580 'Ομάδες έφρόντισαν διά την διάδοσιν ύγιεινών συνηθειών, ώργάνωσαν διαλέξεις με θέματα ύγιεινής και ήσκολήθησαν με την διάδοσιν τής αιμοδοσίας.

β) Εις τόν τομέα τής 'Αλληλοβοηθείας :

4.032 'Ομάδες παρέσχον βοήθειαν εις άπόρους και άσθενείς μαθητάς και Σχολεία τής υπάθρου.

3.324 'Ομάδες έπεσκέφθησαν νοσοκομεία και φιλανθρωπικά ιδρύματα, όπου διένειμαν διάφορα δώρα και εύχυχάγησαν τούς άσθενείς και τροφίμους των.

792 'Ομάδες απέστειλαν δέματα βοηθείας και χρήματα εις πρόσφυγας μαθητάς Σχολείων τής Κύπρου.

109 'Ομάδες απέστειλαν δέματα με χρήσιμα είδη εις τούς στρατιώτας τών συνόρων.

64 'Ομάδες απέστειλαν χαμαίμηλον και άλλα φαρμακευτικά φυτά εις νοσοκομεία και φιλανθρωπικά ιδρύματα.

432 'Ομάδες έλαβον μέρος εις 'Εράνους κοινωφελών όργανισμών.

γ) Εις τόν τομέα τής άναπτύξεως φιλικών δεσμών μεταξύ τών νέων 'Ερυθροσταυριτών

900 λευκάματα σχολικής άλληλογραφίας, χειροτεχνήματα, πίνακες σχολικής τέχνης, κοσμήαι με εθνικάς ένδυμασίας και φιλικαί επιστολαί άντηλλάγησαν μεταξύ τών 'Ερυθροσταυρικών ομάδων 'Ελλάδος και ξένων Χωρών.

Γ' ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ»

Από 1ης 'Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1975 έγένοντο 8 μη-

ναΐαι εκδόσεις τού Περιοδικού «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ», καθ' άς έξετυπώθησαν συνολικάς 2.185.320 τεύχη.

Εκ τού συνόλου τών έκτυπωθέντων τευχών διετέθησαν επί πληρωμή 2.054.433 συνολικής αξίας δραχμών 5.499.789,10, τά δέ υπόλοιπα δωρεάν.

Δ' ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Τήν 26ην Φεβρουαρίου 1975 έγένοντο εις την αίθουσαν Τελετών τού μεγάρου τού Ε.Ε.Σ., παρούσα τού Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Παναγιώτου Γεωργούντζου, Μελών τού Κ.Δ. Συμβουλίου Ε.Ε.Σ., τής 'Εφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητος, Γενικών 'Επιθεωρητών Μέσης και Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως, 'Επιθεωρητών Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως 'Αθηνών - Πειραιώς, 'Εκπαιδευτικών Λειτουργών, Συνεργατών Ε.Ε.Σ. και εκπροσώπων τής 'Αθηναϊκής κοινωρίας τά έγκαίνια τής ετησίας 'Εκθέσεως Λευκωμάτων σχολικής άλληλογραφίας τών 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτών μαθητών μετά συνάδελφων των τού έξωτερικού.

Κατ' αυτήν, ώμίλησαν οί 'Επιθεωρηταί Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως κ. Γ. Μητρόπουλος, μέλος τής 'Επιτροπής βραβεύσεως τών Λευκωμάτων και Μέσης 'Εκπαιδεύσεως κ. 'Ιωαν. Πρωτοπαππας, μέλος τής 'Επιτροπής βραβεύσεως 'Ερυθροσταυρικής δράσεως τών σχολείων, τονίσαντες την σπουδαιότητα τού έπιτελουμένου υπό τó Ε.Ε.Σ. Νεότητος έργου και την σημασίαν τής ανταλλαγής τών Λευκωμάτων σχολικής άλληλογραφίας, άποτελούσης μέρος τής γενικωτέρας εκπαιδευτικής δραστηριότητος, διά την προαγωγήν τής διεθνούς φιλίας και κατανοήσεως μεταξύ τών νέων τών διαφόρων Χωρών, είτα δέ ó Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Παναγιώτης Γεωργούντζος, άναφερθείς εις την μακράν και καρποφόρον συνεργασίαν τών 'Ελλήνων 'Εκπαιδευτικών μετά τού Ε.Ε.Σ. Νεότητος, εξέηρε τά λαμπρά άποτελέσματα ταύτης και υπεγράμμισε την έξέχουσαν θέσιν, την όποιαν κατέχει ó Ε.Ε.Σ. Νεότητος εις την Διεθνῇ 'Ερυθροσταυρικῇ οικογένειαν.

Τά έκτεθέντα λευκάματα έπροξένησαν εις πάντας άρίστην έντύπωσιν διά την καλαισθησίαν και πρωτοτυπίαν των, έξετιμήθη δέ με-

γάτως ή πλουσία, ως πάντοτε, συμ-
μετοχή των Σχολείων της υπαίθρου.

Ε' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟ- ΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥ- ΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥ- ΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχε
κατά τὸ ἔτος 1975 :

α) Εἰς τὴν ὁργανωθεῖσαν ὑπὸ
τοῦ Ρουμανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
Νεότητος εἰς Navodari καὶ Pra-
nova Ρουμανίας, ἀπὸ 14 Ἰουλίου
ἕως 4 Αὐγούστου 1975, Διεθνή Ἐ-
ρυθροσταυρικὴν Συγκέντρωσιν, διὰ
ἡμελοῦς ὁμάδος Ἐρυθροσταυρικῶν
μαθητῶν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς
Καθηγητρίας τοῦ Πειραματικοῦ
Σχολείου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
δίδος Ἀριστέας Ἀγγελοπούλου καὶ

β) Εἰς τὴν ὁργανωθεῖσαν ὑπὸ
τοῦ Γερμανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ-
ροῦ Νεότητος ἐν Wursburg Δ. Γερ-
μανίας, ἀπὸ 10 ἕως 24 Αὐγούστου
1975, Διεθνή Ἐρυθροσταυρικὴν Συ-
νάντησιν, διὰ ἡμελοῦς ὁμάδος Ἐ-
ρυθροσταυρικῶν μαθητῶν ὑπὸ τὴν
ἀρχηγίαν τῆς Καθηγητρίας τοῦ Α'
Γυμνασίου Ἀρσακίου Ψυχικοῦ δι-

δος Μαριέττας Σγουρδαίου.

Ἀμφότεραι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι ἐ-
σημείωσαν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν καὶ
ἐπέστρεψαν με ἀρίστα ἐντυπώσεις
καὶ πλουσίαν ἐμπειρίαν ἐκ τῶν διε-
θνῶν τούτων συναντήσεων.

ΣΤ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟ- ΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚ- ΘΕΣΕΙΣ

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχε
κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1974 - 1975
εἰς τὴν Διεθνή Ἐρυθροσταυρικὴν
κίνησιν, κατὰ τρόπον ἀντάξιον τῆς
τιμητικῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἀπὸ
μακροῦ κατέχει εἰς τὸν τομέα τοῦ-
τον τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δρά-
σεως μετὰ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυ-
ρῶν Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου,
εἰς τὰς διοργανωθείσας Διεθνεῖς Ἐκ-
θέσεις ὑπὸ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν
Νεότητος Δυτ. Γερμανίας, Μεξι-
κοῦ, Ρουμανίας, Ταϊλάνδης καὶ τὴν
μόνιμον Ἐκθεσιν Ἐρυθροῦ Σταυ-
ροῦ Νεότητος τοῦ ἐν Γενεύῃ Συν-
δέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν διὰ
τῆς ἀποστολῆς ἐκθεμάτων, χα-
ρακτηριστικῶν τῆς δραστηριότη-
τος τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυρι-

τῶν καὶ τῶν φυσικῶν καλλωνῶν καὶ
ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν τῆς Χώ-
ρας, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν ἐξαι-
ρετικὴν ἐντύπωσιν καὶ συνέβαλον
σημαντικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν
ἐν λόγῳ ἐκθέσεων.

Ζ' ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩ- ΠΩΝ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὴν 22αν Μαΐου 1975 ἐπισκέφθη
τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος
καὶ ἐνημερώθη περὶ τῆς λειτουργίας
καὶ δραστηριότητός του ἡ Κα Ρο-
δάνθη Κομινού, Ἀντιπρόεδρος Τμή-
ματος τοῦ Αὐστραλιανοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ τῆς πόλεως Childers Bris-
bane Queensland, συνοδευομένη
ὑπὸ τῆς Κας Μαρσελ καὶ τοῦ εὐερ-
γέτου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Π. Βιαρρο-
πούλου.

Αὕτη ἐξεφράσθη κολακευτικώτα-
τα διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τοῦ
Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἔργον.

Η' ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΠΑΓ- ΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ Ε- ΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ»

Τὴν 8ην Μαΐου 1975, «Παγκό-

σμιον Ἡμέραν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ-
ροῦ» καθ' ἣν προεβλήθη τὸ σύν-
θημα «Ἐπεὶ γοῦσα ἀνάγκη
βοήθειας; — Ὁ Ἐρυθρὸς
Σταυρὸς», ὡργανώθησαν εἰς τὰ
Σχολεῖα ὁλοκλήρου τῆς Χώρας, κα-
τόπιν ὁδηγῶν τῶν Ε.Ε.Σ. Νεό-
τητος καὶ εἰδικῶν ἐγκυκλίων τῶν
Ἐπιθεωρητῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως,
πανηγυρικαὶ τελεταί, κατὰ τὰς ὁ-
ποίας Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ Ἐρυθρο-
σταυρίται μαθηταὶ ἐξήραν τὴν προ-
σωπικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ με-
γάλου ἀνθρωπιστοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ΕΡΡΙΚΟΥ
ΝΤΥΝΑΝ, ἀνεφέρθησαν εἰς τὰς ἀ-
νεκτιμήτους ὑπηρεσίας τοῦ Παγκο-
σμίου τούτου Ὄργανισμοῦ πρὸς τὴν
Ἀνθρωπότητα καὶ διεδήλωσαν, διὰ
πράξεων ἀλληλοβοηθείας, ἐπιδεί-
ξεως παροχῆς Πρώτων Βοηθειῶν,
ἔργων κοινῆς ὠφελείας κ.λπ., τὴν
σταθερὰν προσήλωσιν των εἰς τὰ
Ἐρυθροσταυρικά ἰδεώδη, μετὰ τὰ ὁ-
ποῖα γαλουχοῦνται.

Θ' ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

1) Ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς
ἀπενεμήθησαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
ὑποβληθεισῶν ἐκθέσεων τῶν Ἐπι-
θεωρητῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως :

α) Τὰ Βραβεῖα τοῦ προκηρυχθέν-
τος διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1974 - 1975
διαγωνισμοῦ Ἐρυθροσταυρικῆς δρά-
σεως δραχμῶν 8.000 εἰς τὰς δια-
κριθείσας Ἐρυθροσταυρικὰς ὁμά-
δας : 1) Δημ. Σχολείου Δαυλείας
Βοιωτίας — Α' Βραβεῖον δραχμῶν
5.000 καὶ 2) 3ου Δημ. Σχολείου
Παλαμᾶ Β' Περιφ. Καρδίτσας —
Β' Βραβεῖον δραχμῶν 3.000, Δι-
πλώματα Τιμητικῆς Διακρίσεως εἰς
τὰς Ἐρυθροσταυρικὰς ὁμάδας 56
Σχολείων καὶ Ἐπαινος εἰς ὁμάδας
Ε.Ε.Σ.Ν. 97 Σχολείων Ἀθηνῶν,
Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχιῶν, διὰ τὴν
ἀναπτυχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν Ἐρυθρο-
σταυρικὴν δραστηριότητα κατὰ τὸ
αὐτὸ σχολικὸν ἔτος.

Β) Βραβεῖον ἐξ ἑνὸς ἐπιτολίου
μεταλλικοῦ σχολικοῦ φαρμακείου,
μετὰ σχετικῶν Διπλωμάτων, εἰς τὰς
Ἐρυθροσταυρικὰς ὁμάδας 48 Σχο-
λείων τῆς υπαίθρου, διὰ τὴν ἐπι-
δειχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸ σχο-
λικὸν ἔτος 1974 - 1975 ἀξιόλογον
Ἐρυθροσταυρικὴν δραστηριότητα.
2) Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Βρα-
βείσεως Λευκωμάτων Σχολικῆς
Ἀλληλογραφίας σχολικοῦ ἔτους
1974 - 1975 ἀπενεμήθησαν 52 - Α'
52 - Β' καὶ 23 - Γ' Βραβεῖα εἰς

123 Σχολεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς
καὶ Ἐπαρχιῶν, διὰ τὰ φιλοτεχνη-
θέντα ὑπὸ τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν
ὁμάδων τούτων Λευκώματα.

Ι' ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἡ Ἐφορεία Ε.Ε.Σ. Νεότητος
προεκήρυξε μετὰ τῶν Ἐρυθρο-
σταυρικῶν ὁμάδων τῶν Σχολείων
τῆς Χώρας :

α) Διαγωνισμὸν Ἐρυθροσταυρι-

κῆς δράσεως, διὰ Βραβεῖον Α' δρχ.
5.000 καὶ Β' δρχ. 3.000, πρὸς βρά-
βειυσιν ὁμάδων Ἐρυθροσταυρικῶν
μαθητῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναπτύξουν
τὴν καλυτέραν Ἐρυθροσταυρικὴν
δράσιν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1975-
1976 καὶ

β) Διαγωνισμὸν Λευκωμάτων
σχολικῆς ἀλληλογραφίας σχολικοῦ
ἔτους 1975 - 1976.

ΙΑ' ΕΝΤΥΠΑ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1974 -
1975 ἐξετυπώθησαν ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ.

Μιλήστε ἀμέσως!

ἀγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά

Εἶναι πιὸ εὐκόλο ἀπ' ὅ, τι νομίζετε!

ΖΗΤΗΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ πληροφορίες καὶ τὸν δωρεὰν δίσκο
ἢ κασέτα, με ἀποσπάσματα σὲ 4 γλώσσες, πού θὰ σᾶς
σταλῇ ἀμέσως, ὅπου κι' ἂν βρίσκεσθε.

ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΣΚΟΣ ἢ ΚΑΣΕΤΑ

Παρακαλῶ στείλτε μοῦ δωρεὰν καὶ χωρὶς καμμιὰν ὑποχρέωσίν μου, τὸν
δίσκο σας - τὴν
κασέτα σας (σῆψτε τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο) καὶ τὸ εἰκονογράφημένο ἀναλυτικὸ τεῦχος σας.
Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΕΙΝΑΙ Η..... Ἐσωκλείω δρχ. 10 σὲ γραμμάτισμα
ΟΝΟΜΑ..... ΤΗΛ.....
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ..... ΤΗΛ.....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ..... Τ.Τ.....

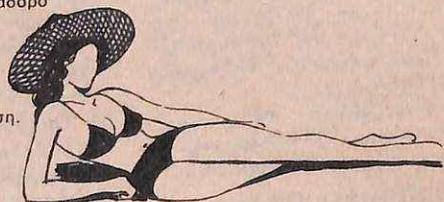
Ἰνστιτούτον Linguaphone

ΑΘΗΝΑΙ: Πανεπιστημίου 10, τηλ. 617.811 • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Τσιμισκή 68, τηλ. 232.370

Τώρα στὸ Ἰνστιτούτον Linguaphone λειτουργεῖ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ταχυρρόθμου ὅπτι -
κοακουστικῆς ἐκμάθησεως ΑΓΓΛΙΚΗΣ - ΓΑΛΛΙΚΗΣ. Ἐπισκεφθεῖτε τὸ Πανεπιστημίου 10

σχεδιάστε αὐτὸ τὸ γυμνὸ

Ἄν σᾶς ἀρέσῃ νὰ σχεδιάζετε, πάρτε ἀμέσως ἓνα μολύβι εἴτε ἓνα μαρκαδόρο
ἢ καὶ χρωματιστὰ κραγιόνια καὶ σχεδιάστε αὐτὸ τὸ γυμνὸ, ἐδῶ, στὸν
κενὸ χώρο, ἐπάνω στὶς βοηθητικὰς διακοπτόμενες γραμμές. Ἄν θέλετε,
μπορεῖτε ν' ἀλλάξετε τὸ χτένισμα ἢ τὸν τύπο τοῦ μοντέλου μας ἢ καὶ
νὰ τὸ ντύσετε εἴτε νὰ τοῦ βάλετε κάποιο ταιριασμένον φόντο.
Μὲ δύο λόγια ἀφήστε ἐλεύθερη τὴ φαντασία καὶ τὴν ἐμπνευσί σας.
Ἄμα τελειώσετε, κόψτε καὶ στείλτε μας ΟΛΟΚΛΗΡΗ αὐτὴ τὴν δημιουργίαν.
Ἔστω καὶ ἂν τὸ σχεδίό σας δὲν τὸ βρίσκετε ἀρκετὰ καλὸ ἔστω καὶ ἂν
εἶναι ἀδέξιο - θὰ σᾶς τὸ ἐπιστρέψωμε μετὰ τὴν κρίσιν μας ἀλλὰ καὶ μετὰ
ὁδηγίαι καὶ πολυτίμητες συμβουλές γιὰ τὴν μελλοντικὴν προσπάθειά σας.
Μαζί, θὰ σᾶς στείλωμε καὶ πολυτελὲς εἰκονογρά-
φημένο τεῦχος μετὰ κάθε πληροφορία γιὰ τὸ
Σύστημα ABC Σχεδίου - Ζωγραφικῆς. Ὅλα
αὐτὰ ΔΩΡΕΑΝ καὶ χωρὶς καμμιὰν ὑποχρέ-
ωσίν σας. Ὅμως, ἂν τὸ θελήσετε, μπορεῖ
αὐτὸ τὸ Σύστημα νὰ σᾶς γίνῃ μιὰ ἀνεξάν-
τηλη πηγὴ χαρᾶς γιὰ ὅλη σας τὴ ζωὴ,
γιατὶ χάρις αὐτῷ θὰ γνωρίσετε τὰ μυστικὰ τῆς
Τέχνης καὶ ὥραία μέσα ἐκφράσεως, ὅπως τὸ
κάρβουνο, ἡ μονόχρωμη ὑδατογραφία, ἡ ἐργασία
μετὰ μαῦρο καὶ ἄσπρο κραγιόνι σὲ χρωματιστὸ
χαρτί - ἀκόμη καὶ ἡ ἐλαιογραφία ἂν σᾶς ἐνδια-
φέρῃ καὶ αὐτή. Σᾶς εὐχόμεσθε λοιπὸν καλὴ
ἐπιτυχία καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσωμε μετὰ χαρὰ, μόλις
λάβωμε τὸ σχεδίό σας.
Ἐσωκλείετε δρχ. 4 σὲ γραμμάτισμα
γιὰ ἐξόδα.

ΟΝΟΜΑ..... Τ.Τ.....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.....
ΑΣΧΟΛΙΑ..... ΤΗΛ.....
..... ΗΛΙΚΙΑ.....

Ἐχετε γράψῃ ἄλλη φορὰ στὴν ABC; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐

ΣΧΟΛΗ ABC Σχεδίου - Ζωγραφικῆς

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10, ΤΗΛ. 617.811.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 68, ΤΗΛ. 232.370.

Νεότητος και απέσταλσαν δωρεάν εις όλα τα Σχολεία της Χώρας 116.012 έντυπα δια την καλύτεραν οργάνωσιν και λειτουργίαν των δμάδων Έρυθρου Σταυρου Νεότητος εις αυτά.

ΙΒ' ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Έξόχως συγκινητική υπήρξε η συνεχισθείσα και κατά το έτος 1975 ήθική και υλική συμπαράστασις των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών μαθητών, προς τους διανοπαθούντας πρόσφυγας μαθητάς των Σχολείων της μαρτυρικής Κύπρου, εκδηλωθείσαι δια της συγκεντρώσεως και αποστολής προς αυτούς.

α) μέσω του Ε.Ε.Σ. 2.362 κόλλων με καινούργη και μεταχειρισμένον ιματισμόν, τρόφιμα, κλινοσκεπάσματα, σχολικόν υλικόν και παιγνίδια, συν. βάρους 29.258,070 χιλιογράμμων και 108,523 δραχμών και

β) απ' ευθείας 1.653 κόλλων με ειδη βοήθειας και 859.014,50 δραχμών.

Επίσης δια της αποστολής, μέσω του Ε.Ε.Σ., εις την Διδασκαλικήν Όμοσπονδίαν Κύπρου των εξ εισφοράς των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών μαθητών, πρωτοβουλία της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας Ελλάδος, αγοράσθέντων 3.969 κόλλων με τρόφιμα και σχολ. υλικόν, συνολικού βάρους 81.171 χιλιογράμμων.

ΙΓ' ΔΩΡΕΑΙ — ΔΙΑΝΟΜΑΙ

Κατά το έτος 1975 μās απέσταλσαν παρά των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών μαθητών 443 κόλλα με σχολικόν υλικόν, παιδικόν ιματισμόν, ειδη Πρώτων Βοηθειών, τρόφιμα, παιγνίδια, ζαχαρωτά κλπ., συνολικού βάρους 4.519,750 χιλιογράμμων, διανεμηθέντα εις άπόρους μαθητάς Σχολείων ένδεών περιοχών της Χώρας.

Απεστάλσαν επίσης απ' ευθείας παρά των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών μαθητών εις Σχολεία ένδεών περιοχών της Χώρας, φιλανθρωπικά ιδρύματα και άπόρους οικογενείας 1.030 κόλλα με ειδη βοήθειας και 284.871,50 δραχμάι.

ΙΔ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ Ε.Ε.Σ.

Οί Έρυθροσταυριτάι μαθηταί των Σχολείων ολοκλήρου της Χώρας συνέβαλον, ως και κατά το παρελ-

θόν, μετά ζήλου εις την επιτυχή διεξαγωγήν του κατά το έτος 1975 διενεργηθέντος Πανελληνίου Έράνου του Ε.Ε.Σ., δια της συμμετοχής των εις τās Έρανικάς Έπιτροπάς.

ΙΕ' ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η Έφορεία του Ε.Ε.Σ. Νεότητος εκφράζει την άπόλυτον αυτήν ευάρεσκειαν προς το Προσωπικόν

των Γραφείων Ε.Ε.Σ. Νεότητος, δια τον επιδειχθέντα ζήλον και εργατικότητα έν τη εκπληρώσει των καθηκόντων τυλ και δλως ιδιαιτέρως προς την Διεύθυνσιν αυτού.

Έν Αθήναις τη 31 Μαρτίου 1976

Ο Πρόεδρος
Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
της Έφορ. Ε.Ε.Σ. Νεότητος
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

(Συνέχεια από την σελ. 15)

καθόμαστε στο μπαλκονάκι σου! Μά ας κάνω ύπομονή! Δεν είμαι μόνο εγώ στην ξενιτιά, χιλιάδες άλλοι πατριώτες μας είναι εδώ και δουλεύουν για να στείλουν λεπτά στις φαμίλιες τους! Τι κάνεις, γιαγιά μου; Είσαι καλά; Ναί, δεν μπορεί παρά να είσαι καλά! Τι κάνουν οι φίλοι μου; Πάνε για κολύμπι; Πόσο θάβηλα να πάρω μια βουτιά από το μώλο! Άλλά ας κάνουμε ύπομονή! Είμαι πολύ νέος, θα δουλέψω, και σε λίγα χρόνια θάβρω ν' ανοίξω μια δική μου δουλειά στο νησάκι μας. Νά δής τί ώραία που θα περνάμε! Σου στέλνω και λίγα μάρκα, να πάρης ό,τι σου κάνει κέφι, αν κ' έσύ δεν ήθελες ποτέ σου τίποτα! Ά, ξέχασα! Νά αγοράσης ένα μπουκαλάκι λάδι και να το πās στην εκκλησιά της Πανάχρας, ν' ανάψης και μια λαμπάδα για μένα! Πēs πολλούς χαιρετισμούς σε όλους τους γνωστούς μας και βάλε κάποιον να μου γράψη νέα σου. Γιαγιά, σε φιλεί με πολλή αγάπη, ο έγγονός σου Κωστής».

Όταν ο Γιωργής τέλειωσε το διάβασμα και σήκωσε το κεφάλι του, είδε πώς άφθονα δάκρυα τρέχανε στα πόδια μάγουλα της γριούλας. Και τόσο συγκινήθηκε, που λίγο ακόμα και θα δάκρυζε κι αυτός!

— Παιδάτσι μου, λέει τώρα η γριούλα, ο Θεός να σε έχη καλά και να σε δούν οι γονιοί σου μεγάλον και προκομμένο! Σου εύχομαι, παιδάτσι μου, να μάθης πολλά — πολλά γράμματα, να πιάσης δουλειά στον τόπο σου, να γίνης σπουδαίος άνθρωπος! Νά μην ξενιτευτής, παιδάτσι μου, να μείνης και να καλοπεράσης στον τόπο σου!

Στάσου μια στιγμή να σου φέρω ένα γλυκό κ' ένα κρύο νερό! Το γλυκό, είναι δικό μου, από το χέρι μου! Ά, να ήταν εδώ και το άγγονάκι μου!

Όταν ο Γιωργής άφησε τη γριούλα μέσα στη μοναξιά της και τη χαρά της και συνέχισε το δρόμο για να γυρίση σπίτι του, έννοιωθε μια τέτοια χαρά, σά να είχε κάνει κανένα μεγάλο κατόρθωμα! Περιπατούσε καμαρωτός — καμαρωτός και συλλογιζόταν, πώς αν του χρόνου θα ξαναρχόταν στο νησί, κ' είχε γυρίσει και ο έγγονός της άγνωστης γριούλας, θα γινόταν δυο καλοί φίλοι. Σαν γύρισε σπίτι του τά είπε όλα καταλεπτώς στους γονείς του. Κι ο πατέρας του, χαϊδεύοντάς του τα μαλλιά, τού είπε:

— Βλέπεις, παιδί μου, τί δύσκολη πού είναι η ζωή για τόσα και τόσα παιδιά; Γι' αυτό, να μην ξεχάσης ποτέ τη συμβουλή της καλής γριούλας: να μάθης πολλά γράμματα και να ριζώσης στον τόπο σου! Άντε, σε λίγο ανοίγουν τὰ σχολεία. Θέλω έφέτος να περάσης με άριστα!

Μιά δυνατή σφυριξιά αντιβούισε σ' όλο το λιμάνι και πέρασε μέσα από όλα τα σοκάκια. Έρχόταν το άλλο βαπόρι, που θα έπαιρνε κι άλλους ξένους, να τους γυρίση στις πατρίδες τους. Άραϊες είναι οι διακοπές — σκέφτηκε ο Γιωργής — μα πιο ώραίο είναι να γυρίζης κανείς στην πατρίδα του και στο καθήκον του...

ΛΟΓΩ ΠΛΗΘΩΡΑΣ ΥΛΗΣ παραλείπονται αι Υποθεσίαι και αι Εισφοραί. Θα περιληφθούν εις τὸ προσεχές τεύχος.

Γράμματα στους μικρούς Έρυθροσταυριτες

ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Παιδάκια μου,

Σās ξαναβρίσκω πάλι με τη νέα σχολική χρονιά. Και μαζί σας ξαναβρίσκω ένα μικρό κοριτσάκι, πολλά χρόνια πίσω, να ετοιμάζεται κ' εκείνο για την πρώτη μέρα της σχολικής χρονιάς.

Το κοριτσάκι ξυπνούσε απ' τὰ χαράματα μ' ένα τρελλό χτυποκάρδι, πλενόταν και ντυνόταν σαν άστραπη και μετά καθόταν στο τραπέζι για να πιή το τσάι του. Το γάλα δεν τού άρεσε καθόλου. Μē μιὰ ρουφηξιά το κατάπινε, κ' έτρεχε να βγάλη από το συρτάρι τον κολλαρισμένο άσπρο γιακά που μύριζε λεβάντα. Τον κούμπωνε στο μικρό λαιμό και κοιταζόταν με καμάρι στον καθρέφτη.

— Πολύ ώραία, Άγγελικούλα, της έλεγε ο καθρέφτης. Μόνο που σου λείπει το χτένισμα!

Το κοριτσάκι χτένιζε τότε τὰ μαλλιά του, και τὰ έπλεκε σε κοτσίδες, κάτι κοτσιδάκια τόσα δά, σαν μικρές ποντικοουρές. Παπούτσια άστραφτερά, κάλτσες πεντακάθαρες, τσάντα καινούργια, το πολύτιμο φιλι της μάνας στο μάγουλο και δρόμο.

— Στο καλό, καλή χρονιά!

Τώρα ήταν η σειρά της Ρέας, της συμμαθήτριάς. Έπρεπε να χτυπήση το κουδούνι, να κατεβή, πρόσχαρη κ' εκείνη, να πāνε μαζί στο σχολείο. Η Ρέα μπουλούκα και ροδομάγουλη, έπαιρνε πάντα μαζί της σπουδαίο κολατσιό. Άκόμα και κεφτέδες. Καθώς έτρεχαν άφηνιασμένα, χωρίς να υπάρχει νένας λόγος, οι κεφτέδες έπεφταν από την τσέπη της Ρέας, που έτρεχε και τούς μάζευε. Τους έκανε ένα φού, φού τούς καθάριζε με το μανίκι και πάλι δρόμο.

Μετά άρχιζε η έπισημότητα. Ο άγιασμός, ο λόγος της δασκάλας μέσα στην τάξη, τὰ... βαριά μαθήματα...

Πόσο λυπάμαι που το κοριτσάκι αυτό με τις μικρές κοτσίδες, δεν υπάρχει πιά!

Τώρα είναι μιὰ ώριμη κυρία, που γράφει γράμματα στα παιδιά.

Α.Β.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΟΥ ΕΛΛΑΔΑ

Άρματ' αν σου λείπουν και κανόνια, σου περσσεύει ή πίστι κ' ή καρδιά. Τρεις χιλιάδες ένδοξα όλα χρόνια τη χρυσή σου αγιάζουν Λευτεριά.

Κ' είναι κάθε χρόνος, καθ' αιώνας ένα στίφος άύλο — ένας στρατός. Άνισος στα σίδερα ο άγώνας, άνισος και στα όπλα τού φωτός.

Μē τ' άστραφτερό σου όπλίσου δίκιο, χτύπησε τη βία θαρρετή! Κάλλιο νάχης θάνατον άντρίκειο παρά να ζήης δίχως άρετή.

Μά, γλυκειά μου Ελλάδα, δεν πεθαίνεις, όπως δεν έπέθανες ποτέ! Ζής αιώνια κι όλους άνασταίνεις όταν ξαναλές: «Μολών Λαβέ!».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΘΑΝΑΣ

«ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ ΣΤΡΑΤΗΓΩ...»

Σαν τ' άθάνατό μας κείνο Εικοσιένα πάει τώρα άκουσμα και θενά μείνη πάντα στους αιώνες των αιώνων το Σαράντα: της μικρής μά θείας Ελλάδας ή νέα γέννα,

με μιὰ γνώμη, μιὰ ψυχή και με μιὰ σκέψη έξεχύθη σά λιοντάρι να ξεσκίση — δίχως τ' άμετρά του στίφη να ψηφήση — τον έχθρό, που ρθε τη γή μας να κουρσέψη.

Τάνκς, κανόνια, πολυβόλα, άρματα μύρια, χιόνια, άέρηδες δεν κόβουν την όρμή μας. Η Παντάνασσα είν' άπάνω κ' εύλογεί μας. Τη Υπεριμάχω Στρατηγώ τὰ νικητήρια!

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Υπό Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΑΝ

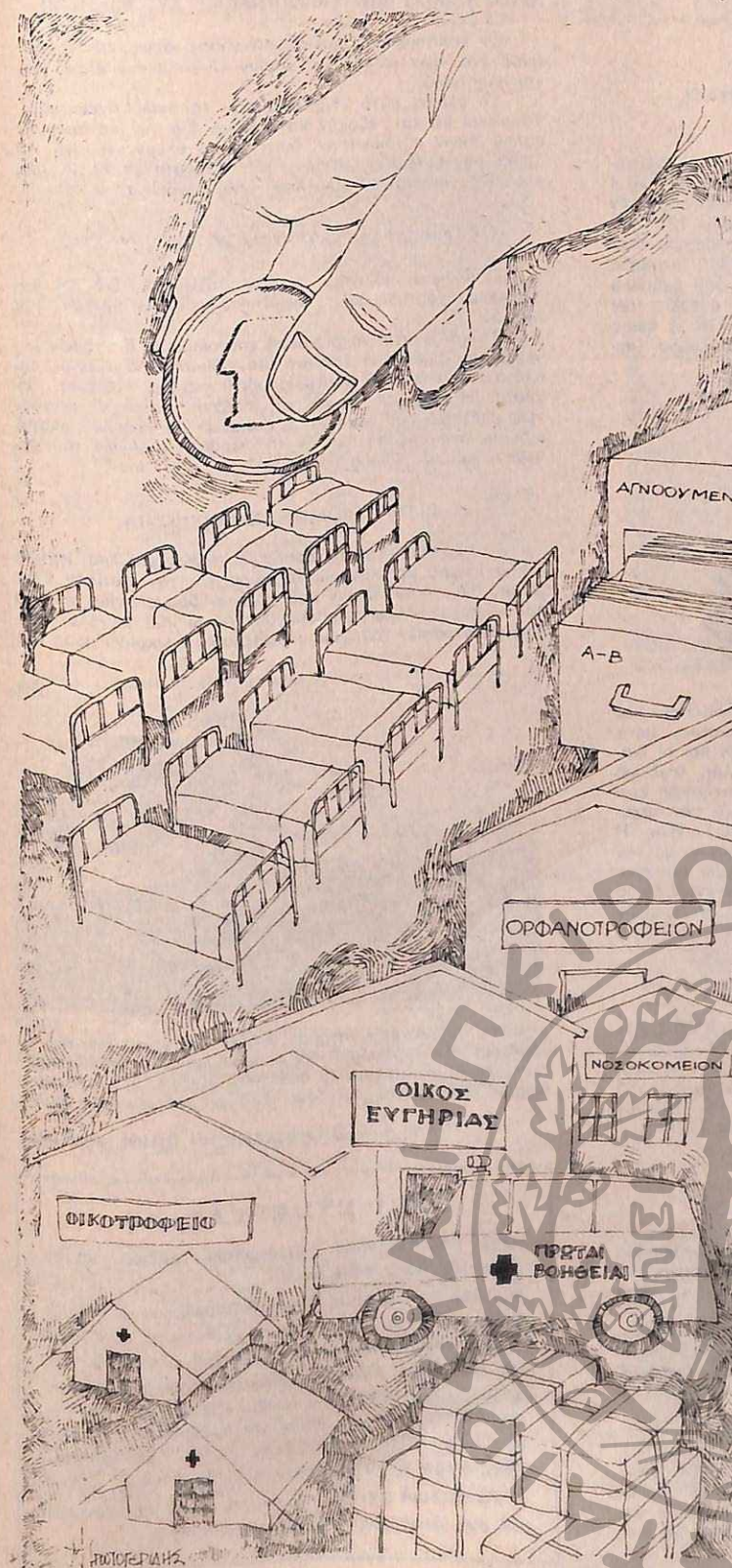
21

Τὰ οικονομικά τοῦ Ε.Ε.Σ. δὲν ἦσαν ποτὲ ἀνθηρά. Οἱ οἰκονομικὲς ὑποχρεώσεις ποὺ τὸν ἐβάρυναν γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ τοῦ ἔργου, ἦσαν πάντοτε μεγαλύτερες ἀπὸ τὰ ἔσοδά του. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Διοικοῦντες ἀναζητοῦσαν κάθε φορὰ πόρους, γιὰ τὴν κάλυψι τῶν ἐλλειμμάτων.

Τὴν ἀγωνιώδη προσπάθεια γιὰ τὴν θεραπεία αὐτῆς τῆς ἀνάγκης, τὴν βρίσκομε ἀποτυπωμένη στὰ Πρακτικὰ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ε.Σ. τῆς περιόδου 1912-1922, ὅταν ἡ συμμετοχὴ τοῦ στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες τῆς χώρας μας ἐπολλαπλασίαζε τὶς ἀνάγκες του.

Στὰ 1917, μνημονεύονται ἡ συγκέντρωσι 2 χιλιάδων λιρῶν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καὶ 40 χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, καθὼς καὶ ὑποσχέσεις γιὰ 15 χιλιάδες ρούβλια ἀπὸ τὴ Ρωσία καὶ 11.200 δολάρια ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ὅλα αὐτὰ προϊόντα ἐράνων γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ Ε.Ε.Σ. Στὰ 1921 συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς Γ. Στρέϊτ, Ἀ. Μάτσαν καὶ Ἀ. Αἰγιαλεῖδην «πρὸς συλλογὴν ἐράνων καὶ διαφήμισιν τοῦ εὐεργετικοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.».

Καὶ οἱ προσπάθειες συνεχίζονται, μὲ ἐκκλήσεις στὰ πα-

τριωτικὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐντοπίων καὶ ξενητεμένων. «Ὁ Ε.Ε.Σ.— ἀναφέρεται σὲ μιὰ τέτοια ἐκκλησι— ἐπικαλεῖται τὰ φιλάνθρωπα πάντων αἰσθήματα... καὶ τὴν χρηματικὴν συνδρομὴν πάντων τῶν δυναμένων καὶ ἐξ ἴσου εὐγνωμονεῖ διὰ τὸν ὀβολὸν τοῦ πτωχοῦ καὶ διὰ τὸ τάλαντον τοῦ πλουσίου...». Τὴν ἐκκλησι ὑπογράφουν ἐπιφανεῖς ἄνδρες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἰωάν. Ἀθανασάκης, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἰω. Δροσόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν Μιλτ. Νεγρεπόντης, ὁ Καθηγητὴς Νικ. Μακκάς καὶ ἄλλες προσωπικότητες.

Ἀλλὰ ἡ συστηματικὴ διεξαγωγὴ τοῦ Ἐράνου τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀρχίζει στὰ 1953, μὲ διαλείψεις στὰ 1954 καὶ 1956, καὶ συνεχίζεται χωρὶς διακοπὴ ἀπὸ τὰ 1957. Ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς παροδικὲς διακυμάνσεις, ἡ ἀπόδοσί του αὐξάνει ἀπὸ χρόνος εἰς χρόνον, πρᾶγμα ποὺ φανερώνει πόσο ἀνεβαίνει στὴν ἐκτίμησι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ ἔθνος, κοινωνικὸ καὶ ἀνθρωπιστικὸ ἔργο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἔργο ποὺ ἀγκαλιάζει ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ἀνάγκες, ὅλων τὸν ἀνθρώπινον πόνο.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΤΡΑΚΤΕΡ ΜΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΟΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΤΡΟΧΩΝ

Η εταιρία «DAIMLER-BENZ» προέβη εις την κατασκευήν δύο νέων «τρακτέρ» με ταυτόχρονον κίνησιν τῶν 4 τροχῶν, πρὸς ολοκλήρωσιν τοῦ προγράμματός της εἰς τὸν ὑπ' ὄψιν τομέα. Ταῦτα εἶναι τὸν νέον «UNIMOG 120» καὶ τὸ ἐπίσης νέον «MB 95/105», τὰ ὁποῖα ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς γεωργίας, διὰ μεγάλας δυνάμεις ἐλξεως. Ὁ θάλαμος τοῦ ὁδηγοῦ καὶ εἰς τὰ δύο ὄχηματα εἶναι τελείως νέας ἐπινοήσεως με ὅλας τὰς ἀνάσεις τῶν συγχρόνων φορητῶν αὐτοκινήτων. Εἰς τὸ MB ἡ θέσις τοῦ ὁδηγοῦ εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τοῦ θαλάμου (νε-

ωτερισμός τῆς «DAIMLERBENZ») διὰ τὰ «τρακτέρ» καὶ ἐπὶ περιστροφόμενον κατὰ 180° ὑποστηλώματος, μετὰ τοῦ ὁποῖου συγχρόνως περιστρέφεται τὸ τιμόνι καὶ οἱ διακόπται μετὰ τῶν ὀργάνων ἐλέγχου. Ὁ μοχλὸς ζεύξεως διὰ τοὺς κινητήρας καὶ ὁ ἄξων μεταδόσεως κινήσεως ἐποθετήθησαν εἰς μίαν πλευράν, ὥστε ἡ ἀλλαγὴ τῶν ταχυτήτων νὰ γίνεται μετὰ τὸ ἄριστερόν ἢ μετὰ τὸ δεξιόν χερί. Ἡ ἀλλαγὴ τῆς φορᾶς περιστροφῆς γίνεται αὐτομάτως μετὰ τὴν περιστροφὴν τοῦ ὑποστηλώματος. Τὸ πρόγραμμα παραγωγῆς τῶν ἐν λόγω ὀχημάτων προσαρμόζεται τεχνολογικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς διαφόρους κατηγορίας γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.

ΨΕΚΑΣΤΗΡ ΑΝΕΥ ΑΕΡΟΣ

ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ οἴκου «GRACO OF ENLAND LTD» κατασκευάσθη ψεκαστήρ (EM-360), ὁ ὁποῖος δὲν χρησιμοποιεῖ πεπιεσμένον αέρα, ἀλλὰ λειτουργεῖ δι' ἡλεκτρισμοῦ, προορίζεται δὲ κυρίως διὰ ζωγράφους καὶ διακοσμητάς. Ὁ ψεκαστήρ οὗτος ἔλαβε χρυσοῦν μετάλλιον εἰς τὴν Ἑκθεσὶν τῆς Μπρατισλάβα (Τσεχοσλοβακίας) τοῦ ἔτους 1974.

«ΣΤΕΡΕΟΣΚΑΝ» ΕΝΑ ΙΣΧΥΡΟΤΑΤΟΝ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΝ

Σημαντικὴ ἐξέλιξις εἰς τὸν τομέα τῆς μικροσκοπίας ἐπραγματοποιήθη τελευταίως, δίδουσα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἰκανότητα νὰ βλέπῃ καὶ νὰ φωτογραφίζῃ πολὺ μικρὰ σωματίδια.

Τὸ ὄριον ἰκανότητος ἀναλύσεως τῶν ὀπτικῶν μικροσκοπίων εἶναι περίπου 2000 μονάδες Angstrom, δεδομένου δὲ ὅτι αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν ἀτόμων στερεοῦ σώματος μετροῦνται μόνον εἰς ὀλίγα Angstrom, ἡ μέτρησις τῶν διὰ ὀπτικῶν μικροσκοπίων δὲν εἶναι δυνατὴ.

Ἡ πρόδοσις εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξαιρετικῶς λεπτομεροῦς ἀναλύσεως ὀφείλεται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἡλεκτρονίων καὶ ἀκτίνων Χ, ἀντὶ κυμάτων φωτός. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καίμπριτζ ἐπενοήθη τὸ ἡλεκτρονικὸν μικροσκόπιον σημάσεως καὶ ἐκυκλοφόρησεν εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς «Στερεοσκάν», υἱοθετήθη δὲ ὑπὸ τῆς διομηχανίας διὰ τὸν ἐλεγχον ποιότητος τῶν προϊόντων.

ΝΕΟΝ ΥΛΙΚΟΝ ΔΙΑ ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΑΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Οἱ ἐπιστήμονες τῆς «Γκουντγάρ» ἀνεκάλυψαν πρὸ τινος ἑνα νέον ὑλικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι μείγμα ἐλαστικοῦ καὶ πλαστικοῦ.

Τὸ ὑλικόν αὐτὸ εἶναι ἐλαφρόν καὶ πολὺ ἀνθεκτικόν, θεωρεῖται δὲ κατ' ἐξοχὴν κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν ὑαλοπινάκων αὐτοκινήτων, διότι μετὰ τὰς πλεονεκτήματά, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνει, μειώνει τὰς πιθανότητας θραύσεως, πού εἶναι δυνατόν νὰ προκληθῇ ἀπὸ οἰανδήποτε αἰτίαν.

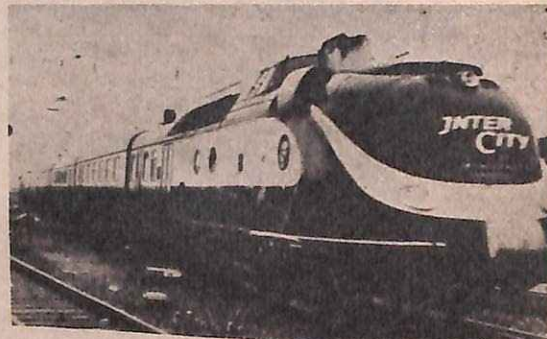
ΜΑΧΑΝΗΜΑΤΑ ΤΑΧΥΡΡΥΘΜΟΥ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ

Ἐνα νέον μαχάνημα μεγάλης ταχύτητος, διὰ τὴν συσκευασίαν χαρτοδεμάτων, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν βρετανικὴν ἀγοράν.

Τοῦτο δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ χαρτοκιβώτια διαφόρων μεγεθῶν, εἰς μήκη ἀπὸ 75 ἕως 250 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου, εἰς πλάτη ἀπὸ 20 ἕως 75 χλστμ. καὶ εἰς ὕψος ἀπὸ 125 ἕως 305 χλστμ. Ἡ πλήρωσις ὡς καὶ τὸ σφράγισμα γίνονται αὐτομάτως. Τὸ μαχάνημα δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ 30 ἕως 200 χαρτοκιβώτια ἀνὰ πρῶτον λεπτὸν τῆς ὥρας, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ εἶδους τῶν κιβωτίων.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἡ πρώτη κινητήριος ἄμαξα δι' ἀεριοστροβίλου, ἰσχύος 4.400 ἵππων, χρησιμοποιεῖται τῶρα εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καθημερινῶν δρομολογίων μεταξὺ Λουντβιχσχάφεν καὶ Ἀμβούργου. Λόγω τοῦ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ στροφῶν τοῦ ἀεριοστροβίλου ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς

στροφᾶς ἀναλόγου κινητήρος νητζελ, θὰ εἶναι δυνατόν ἀκόμη καὶ μεγάλοι συρμοὶ τῶν ὁμοσπονδιακῶν σιδηροδρόμων τῆς Δυτικῆς Γερμανίας νὰ ἀποκοτῶν ταχέως, διὰ τῶν στροβιλαμαζῶν, τὴν ταχύτητα τῶν 160 χιλιομέτρων τῆς ὥρας.

(Ἀπὸ τὴν «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ»)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ὅσοι μᾶς στέλνουν χειρόγραφα, πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅτι:

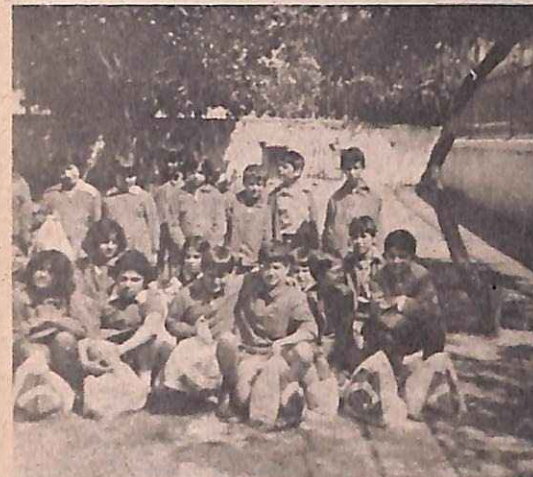
● Αὐτὰ πού κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρουν εἶναι τὰ κείμενα πού συμβάλλουν στὴν διάδοσι τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῇ διάπλasi νέων μετὰ Ἑλληνοχριστιανικῆς ἀρχῆς (π.χ. περιγραφή ἐρυθροσταυρικῶν δραστηριοτήτων, ἐξαρσις γενναίων πράξεων, προβολὴ μορφῶν πού συνετέλεσαν στὴν ἀνακούφισι πασχόντων συνανθρώπων κ.λ.π.).

● Τὰ παιδικὰ σχέδια πρέπει νὰ εἶναι πρωτότυπα καὶ ὄχι ἀντίγραφα ξένων σχεδίων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εἰς σεισμοπλήκτους καὶ ἐνδεεῖς
Help to the needy

Βοήθεια εἰς Κοινότητα καὶ σχολεῖα
Health in the Home

Ε.Ε.Σ.Ν. 7ου Δημ. Σχολ. Κερκύρας
Juniors of 7th Elem. School Kerkyra

Ε.Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Ἀμαρύνθου Εὐβοίας
Juniors of High School Amarnythos Euboea

Ε.Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Παγωνιανῆς Ἰωαννίνων
Juniors of High School Pogoniane Janina

Ε.Ε.Σ.Ν. 8ου Δημ. Σχολ. Καβάλας
Juniors of 8th Elem. School Kavala

Ε.Ε.Σ.Ν. 82ου Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν
Juniors of 82nd Elem. School Athens

Ε.Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Θεσσαλονίκης
Juniors of 6th Elem. School Salonica

ΣΩΤ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
Γυμνασίου

Ο ΠΛΕΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Η ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΙΣΣΑ

Εικοσιεπτά χιλιόμετρα ύψώ-
τερα του Αιγίου, κοντά στην
μαυρευτική Πτέρη, υπάρχει το μι-
κρό χωριό της «Πλατανιώτισ-
σας», ένα γραφικότατο χωριό. Εί-
ναι ή άλλοτε Κοινότης «Κλαπα-
τσούννας» αυτό το ειδυλλιακό κομ-
μάτι της Αχαΐας, που έπηρε το
νέο όνομα από κάτι μοναδικό, που
περικλείει στην καταπράσινη άγκα-
λιά του, την με τόσες χάρες φυσι-
κές στολισμένη, αλλά και με θεία
αίγλη «πεποικιλμένη»!

Τούτο το τελευταίο, δεν είναι
υπερβολή. Γιατί η «Πλατανιώτισ-
σα» έχει να επιδείξει κάτι το ασύγ-
κριτο από απόψεως θρησκευτικής.
Ο πράσινος κολοσσός, που με το
πυκνό του φύλλωμα δεσπόζει στο
κέντρο του χωριού, δεν χαρίζει μόνο
την δροσιά του και δεν έντυπω-
σιάζει με την περιμέτρό του, μια
περίμετρο, που με πολλή προσπά-
θεια την άρκαλιάζουν 30 άνθρω-
ποι, άλλ' είναι κι ο πιο πρωτότυ-
πος ιερός και γραφικός Ναός στην
Ελλάδα ολόκληρη!

Τα «σπλάχνα» του επιβλητι-
κού αυτού πλατάνου, άγιασμένα
πραγματικά, εκείνη ή έντυπωσια-
κή και εύρυτατη — δηλαδή — κου-
φάλα του είναι, στ' αλήθεια μια
σωστή Έκκλησία!

Πολύ άνετα μπορούν μέσ' σ' αυ-
τή 25 άνθρωποι να λειτουργηθούν!
Την έφτιασε τών ανθρώπων ή πί-
στις, μετά από ένα θαύμα της Πα-
ναγίας.

Η Ιστορία είναι αληθινή: Πριν
απ' άρκετους αιώνες, δυό μοναχοί
πεζοπορούσαν, κατευθυνόμενοι προς
την πασίγνωστη κι όνομαστή του
Μεγάλου Σπηλαίου Ίερά Μονή. Εί-
χαν μαζί των κάποια σεπτή της
Θεομήτορος εικόνα, με χίλιων ες-
δών προφυλάξεις από γνωστούς σ'
εκείνους τους χαλεπούς καιρούς, και
ξαφνικούς πολλάκις κινδύνους.

Η νύχτα τους πρόφθασε στού
χωριού εκείνου την έρημη σχεδόν
τότε περιοχή και στην αναγκαστική
των εκεί διανυκτέρευσι, έκρυψαν

προσεκτικά την εικόνα της Μητέ-
ρας του Κυρίου μέσα, ψηλά κά-
πως, στην «κουφάλα» του πιο με-
γάλου πλατάνου — γιατί και άλλοι
πλατάνοι πολλοί υπήρχαν εκεί —,
χωρίς να φαντάζονται ποτέ πιο
θαύμα θα έπακολουθοῦσε! Την άλλη
μέρα, κάτι το θαυμαστό και τ'
άπροσδόκητο παρετήρησαν, συγκι-
νημένοι και κατάπληκτοι μαζί! Έ-
κει, άκριβώς, στής «κουφάλας»
τά ύψώτοτερα μέρη, που είχαν άνε-
στραμμένα άκουμπισμένη την θεία
εικόνα, κατάπληκτοι είδαν να έχη
εκπληκτικά και θαυμαστά άποτυ-
πωθή ή ιερή Μορφή της Παναγίας!
Τούτη ή θαυμαστή άποτύπωση
μένει πάντα έντονα έμφανής στού γι-
γάντιου κορμού το έσωτερικό. Δεν
χρειάζεται την βοήθεια φαντασίας.
Δεν χρειάζεται κάποιου ξαναγοῦ την
εξηγήσι.

Τό θαύμα της Θεοτόκου έχάρισε
στην Κοινότητα και το όνομα που
έπηρε από την πάνσεπτη παρουσία
της, σ' εκείνο το εύλογημένο πιά-
δέντρο. Γιατί «Πλατανιώτισσα» ώ-
νομάσθηκε της Παναγίας ή χάρις
εκεί. Και το μικρό χωριό το ίδιο.

Αυτός ο ιδιόρρυθμος ιερός της
«Πλατανιώτισσας» ναός, αυτός ο
εξεχωριστός λατρευτικός χώρος στην
καρδιά ενός δέντρου και τί δεν θύ-
μίζει σε κάθε εύλαβη πιστό σε κάθε
Χριστιανική κι Έλληνική ψυχή!

Κατακόμβες θυμίζει! Κρυφά Σχο-
λειά! Κάτι το πρωτοχριστιανικό.
Κάτι από της φοβερής σιλαβιάς τα
πολύμνητα έκκλησάκια, που μετέ-
διδαν της πίστεως το φώς και τα
έλληνικά τα γράμματα στα Έλλη-
νόπουλα!

Μυστήριο και κατάνυξι πλημμυ-
ρίζει κάθε προσκυνητή! Μεταρσιώ-
νει και ανάγει προς τους Ουρανούς!

Τό άριστοῦργημα αυτό της «Πλα-
τανιώτισσας» τώρα είναι εύκολο να
το θαυμάζουν οι πάντες. Κανονική,
πλέον, συγκοινωνία λεωφορείων
ΚΤΕΑ υπάρχει από το Αίγιο, με
μέσω Πτέρης κ.λ.π. και τα άλλα

αυτόκίνητα με εύκολία έως εκεί
τώρα μπορούν να φθάσουν.

Φιλόξενο άλλωστε πολύ το μι-
κρό χωριό και χαριτωμένη ξεχω-
ριστά ή γύρω όλη φύσις. Διπλή
άπόλαυσις, λοιπόν! Και σώμα και
ψυχή αληθινά νοιώθουν γαλήνη και
λεπτή χαρά. Και ό πιστός έκδρο-
μεύς δεν άναπνέει μόνο το θείο τών
βουνών δέξυόνο και της υπαίθρου
την δροσιά. Νοιώθει και κάποιο ά-
ρωμα ευωδίας πνευματικής να πλημ-
μυρίζει το είναι του, κάτω από την
«Πλατανιώτισσα», ή πανήγυρις της
όποιας έπίσημα έχει όρισθή στις
8 Σεπτεμβρίου.

Ο Χριστιανικός Τουρισμός, άς
την περιλάβη στα ενδιαφέροντά του,
μαζί με τα τόσα άλλα σημαντικά
Ίερά Προσκυήματα, που κατα-
κοσμοῦν τόν Νομό Αχαΐας. Η
«Πλατανιώτισσα» είναι ο πρωτο-
τυπώτερος Ναός της Ελλάδος! Κι
αν είπωθή, πώς είναι αληθινά ένα
Μνημείο, τούτο δεν θα ήταν καμμία
άπολύτως υπερβολή!

«ΝΥΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΓΩΝ»

Μια φράσι που κρύβει μέσα της
πατριωτισμό, αυτοθυσία, ήρωισμό.
Μια ασύλληπτη έννοια. «Όσα χρό-
νια κι αν περάσουν, θά'ναι γραμ-
μένη στον οὐρανό της Ελλάδας
με χρυσά γράμματα ή γενναιότη-
τα και ή αυτοθυσία τών ήρώων
της. Πάντοτε ξεπηδούν νέες Θεο-
μοπίλες, καινούργιες νίκες. Τό «Ε-
λευθερία ή θάνατος» άν-
τηχει πάνω από λόγγους και βου-
νά. Τό «ΟΧΙ» άναστατώνει κι άν-
τριεύει τις καρδιές τών Έλλήνων.

Η άγάπη για την έλευθερία γί-
νεται ή ένωτική δύναμι που έμψυ-
χώνει τα γενναία παλληκάρια και
τα οδηγεί με όρμη, ν' άγωνιστούν
κατά του υπερέτερου έχθρου, με
την άδάμαστη, γεμάτη πατριωτισμό
καρδιά, και με τη λεβεντιά τους.

Τίποτε δεν στέκει ίκανό ν' άλ-
λάξη την άπόφασί τους, αιώνες τώρα,
να υπερασπιστούν την τιμή και την
πίστι τους και να διαφυλάξουν ά-
μόλυντη την έλευθερία τους. Μην
πῆτε λοιπόν ποτέ πώς πεθαίνουν
οι ήρωες. Άναπαύονται μόνον.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΤΣΙΝΗ
Γυμν. Θηλέων Βύρωνος

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΩ

Ο Παῦλος Καλλιγᾶς, διάσημος
νομικός, καθηγητής του Πανεπι-
στημίου, διατελέσας πολλές φορές
ύπουργός, διακρινόταν ιδίως για την
έτοιμότητά του. Στη μεγαλύτερη
άκμή του βρισκόταν στα τέλη του
παρελθόντος αιώνας, αλλά την δρο-
σερότητα του πνεύματός του την
κράτησε ως τα βαθιά του γεράμα-
τα. Σε κάποια ύπόθεσι, που το
δίκιο ήτο όλοφάνερα υπέρ του άντι-
δίκου, εξέδωθε άπόφασι εις βάρος
του πελάτου του Καλλιγᾶ. Τόν άν-
τιδικο υπερέσπιζε ένας νεαρός δι-
κηγόρος, ο όποιος καυχώμενος για
τό άποτέλεσμα, πλησίασε τόν Καλ-
λιγᾶ και χαμογελώντας του έλεπε:

— Έ, κύριε καθηγητά, και ή εὔ-
φυτα γηράσκει!

— Ναί, παιδί μου, ή βλακεία
όμως οὔδέποτε.

Στο Συνέδριο του Βερολίνου
(1878) την Ελλάδα αντιπροσώ-
πευαν οι Ραγκαβῆς, Βράϊλας, Άρ-
μένης, Άγγ. Βλάχος, με επί κε-
φαλῆς τόν ύπουργό τών Έξωτε-
ρικών Θ. Δεληγιάννην. Ο τελευ-
ταίος, ο όποιος μιλούσε με εὐχέ-
ρεια τα γαλλικά, έτόνισε ιδιαίτέρως
τους ιστορικούς λόγους, για τους
όποιους ο Έλληνισμός έπρεπε να
πάρη τις υπόδουλες έπαρχίες. Έμί-
λησε κατόπιν ο Ντισρελ Μπήκον-
σφηντ, ο όποιος έλεπε ότι ή Έλ-
λάς έπρεπε να ικανοποιηθῇ... μελ-
λοντικώς!! Τότε το χιουμοριστικό
Περιοδικό του Λονδίνου «Πάντς»
έδημοσίευσε ένα πνευματώδες τετρά-
στιχο, το όποϊον σε έλεύθερη μετά-
φρασι έδημοσίευσαν οι αθηναϊκές
έφημερίδες της εποχῆς:

«Η Έλλάς έχει παρελθόν»
τό γωρρίζει όλη ή γῆ.
Έχει και μέλλον ή Έλλάς»
ό Μπήκονσφηντ τ' όμολογεῖ.
Πλὴν μεταξύ παρελθόντος και

υπάρχει και παρόν.
— Έ! τόν κακόν σας τόν καιρόν!».

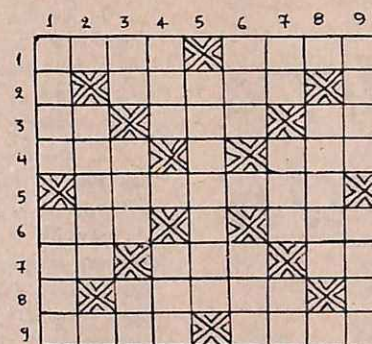
Έρυθρ. Ε. Ρ. ΑΝΙΣΤΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΚΕΨΙΣ

Μεταξύ φοιτητῶν:
— Γιατί άλλαξες γνώμη και άντι-
καρδιολόγος, θα γίνης όδοντίατρος;
— Έπειδή σκέφτηκα ότι ό άν-
θρωπος έχει μια μονάχα καρδιά,
άλλά τριανταδύο δόντια!

Δ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ
Γυμν. Καματερού

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Χρονικόν επίρρημα άναφερόμενον εις
τό παρελθόν — Γυναικείον όνομα.
2. Ώραία και εύφορος κόμη, παρὰ τας
κλιτύς του Έλικώνος, εις την όποιαν
έγκατεστάθη ο πατήρ του Ήσιόδου,
όταν μετηνάστευσεν έκ της αιολικῆς
Κύμης εις την Βοιωτίαν.
3. Τα δύο τελευταία γράμματα από τα
άρχικά του περιοδικού που έχετε εις
χείρας σας — Τρία όμοια ποιοτικά φω-
νήεντα — Μουσική νότα.
4. Άρθρον άρσενικού γένους — Παρομοιά-
ζει (άντιστρ.).
5. Πεδιάς της Άττικής, εις την όποία
κατά την αρχαιότητα διεξήχθη ιστο-
ρική μάχη άνακόφασα την έξάπλωσιν
των Περσών εις την Εὐρώπην (όνο-
μαστική).
6. Προσωπική άντωνυμία α' προσώπου
— Έθνικός Όργανισμός Τουρισμού
(άρχικα).
7. Η πρόθεσις «εις» κατά τόν Θουκυδί-
δη — Διά της συμμετοχῆς του τό
1971 εις τόν τελικόν ποδοσφαιρικόν
άγώνα του κυπέλλου πρωταθλητριών
όμάδων Εὐρώπης έγραψεν όλόχρουνον
σελίδα εις την Ιστορίαν του συγχρόνου
έλληνικού άθλητισμού — Προσωπική
άντωνυμία β' προσώπου.
8. ... βαρών: έν από τα γνωστά ά-
θλήματα.
9. Πρωτεύουσα της Νορβηγίας — Τό ό-
νομα αυτό είχον δύο από τους πλέον
φημισμένους ήρωας του Τρωϊκού πο-
λέμου.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Άγγλική λέξις σημαίνουσα «δοκιμα-
σίαν» — Γνωστή μάρα σκολάτας.
2. Κανών δικαίου ρυθμίζει αναγκαστικώς
σχέσεις μεταξύ πολιτῶν κράτους ή
σχέσεις μεταξύ πολιτῶν και κράτους.
3. Άρθρον οὐδέτερου γένους — Πλοῖον
παρ' Άρχαίους (κλητική) — Μουσική
νότα (άντιστρ.).
4. Στρατιωτική Άστυνομία — Πρόθεσις.
5. Άπόμαχος του ποδοσφαιρικού τμή-
ματος του ΠΑΟ και διακεκριμένος έπι-
στήμων.
6. Συμπεραίνει — Άναφορική άντωνυμία,
θηλυκού γένους.
7. Φθόγγος έκ της βυζαντινῆς μουσικῆς
κλίμακος — Βιβλικόν πρόσωπον, υἱός
του Λάμεχ και ένάτος απόγονος του
Άδάμ — Μία άκόμη μουσική νότα.
8. Τό μικρόν όνομα μεγάλου Έλληнос,
συγχρόνου μας μουσικοσυνθέτου.

9. Άρχαία πρωτεύουσα τών Ήλειών,
ερείπια της όποιας σώζονται προς
την άριστεράν πλευράν του Πηνειού
ποταμού — Άνάλογον του «πρώην»
χρονικόν επίρρημα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΙΑΤΟΓΛΟΥ
Φοιτητής Νομικῆς

★ ★

Η ΜΟΙΡΑΣΙΑ

Μιά παρέα πήγε έκδρομή. Μαζί
τους είχαν μόνο μερικά μῆλα. Θέ-
λησαν να τα μοιράσουν παίρνοντας
από δύο ο καθένας, αλλά τότε τους
περίεψαν τρία. Άποφάσισαν κα-
τόπιν τούτου να μοιραστοῦν έξ ίσου
αὐτά που έμειναν, γιατί αν έκαναν
από την άρχή μοιρασιά και έπαιρ-
ναν από τρία τότε ο ένας άπ' αὐ-
τούς δεν θάπαιρνε τίποτε. Πόσα
ήταν τα άτομα της παρέας και
πόσα τα μῆλα;

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Δάσκαλος: — Για να γράφη
κανείς καλά, πρέπει να γράφη άπλά
καθώς μιλάει.

Ένας μαθητής: — Κι αὐτοί, κύ-
ριε, που μιλάνε με τη μύτη;

— Γιατί μικρή μου δεν πᾶς σχο-
λεῖο;

— Γιατί δεν ξέρω να διαβάζω!

Η μητέρα: «Άκουσε Τάκη: ό,τι
μπορείς να κάνης σήμερα να μην
τ' αφήνης γι' αύριο.

Ο Τάκης: Τότε δός μου τις καρα-
μέλες που φυλάς γι' αύριο να τις φάω
κι αὐτές σήμερα, γιατί το μπορώ.

— Γιατί, Κώστα, τρέμουνε τ' ά-
στέρια;

— Άς ήσουνα και συ εκεί ψηλά
και θα βλέπαμε αν δεν έτρεμες.

Έρυθρ. Ε. Ρ. ΑΝΙΣΤΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Η μητέρα γυρίζει από τα ψώνια
και ρωτάει τα παιδιά της αν κα-
θίσανε φρόνιμα.

— Έγώ, μαμά, λέει ή Κική έ-
πλυνα τα πιάτα.

— Κ' εγώ, μαμά, λέει ή Νίνα
τα σκούπισα.

— Κ' εσύ, Μανωλάκη, τί έκα-
νες; ρωτάει ή μαμά.

— Έγώ μαμά, μάζευα τα κομ-
μάτια, από τα σπασμένα!

ΚΩΣΤ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Μαθ. Γυμν. Ν. Φιλαδελφείας

ΣΤΗΝ ΣΦΙΓΓΑ
ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

Μυθιστόρημα

1

Κανείς δὲ θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ μέρος πὶο κατάλληλο γιὰ τὴν ἔναρξι τῶν φοβερῶν περιπετειῶν μου ἀπὸ τὰ «Νησιὰ τῆς Ἀπειτασίας», ὅπως τὰ βάφτισε τὸ 1779 ὁ πλοίαρχος Κούκ. Κ' ὕστερα ἀπὸ τὰ τόσα πλοῖα εἶδα μισὸν αἰῶνα ἀργότερα σ' αὐτὰ τὰ μέρη, μπορῶ νὰ τονίσω ὅτι τοὺς ἀρμόζει ἡ ὀνομασία. Δὲν ὑπάρχει καταλλήλοτερο ὄνομα γιὰ τοῦτο τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν 300 νησιῶν ὅπου βασιλεύει ἡ πρὶς θλιβερὰ ἔρημιὰ κι ὅπου ξεσποῦν οἱ πρὶς τρομερὲς θύελλες.

Είχα βρεθεί σ' ένα λιμάνι της Κερκυραϊκής, τὸ Κρίστμος Ἀρμπουρ, γιὰ νὰ κάνω γεωλογικὲς μελέτες. Ἐνῶ σερβιανοῦσα στ' ἀκρογιάλι μ' ἐσίμωσε ὁ ξενοδόχος καὶ μοῦ εἶπε :

— Θαρρῶ πῶς δὲ βλέπετε τὴν ὥρα νὰ μᾶς φύ-
γετε . . .

— Ναί, θ' ἀπαντοῦσα ἂν δὲ φοβόμουνα πῶς θὰ
σᾶς προσβάλω.

— Να με προσβάλετε; Κάθε άλλο. Έχω συνηθίσει σ' αυτά όπως ο βράχος στο ξέσπασμα των κυμάτων.

— Κι ἀντέχετε καθὼς αὐτός;

— Βεβαιότατα. Τόπα από τη στιγμή που πατήσατε στο ξενοδοχείο μου: Σέ 8, σέ 15 τὸ πολὺ μέρες θὰ βαρεθῇ καὶ θὰ μᾶς φύγῃ.

—Όσο γι αυτό, αποκρίθηκε στο χοντρό Άμερικανό ξενοδόχο, κάνετε λάθος. Δεν συνηθίζω να μετανοώ για ό,τι κάνω. Έξ άλλου ήρθα εδώ για μελέτες. Έφερα βόλτα το Άρχιπέλαγος κ' έσπούδασα. Και τούτο δεν είναι λίγο. Άστε πια την εξαιρετική περιποίησι πού βρήκα από σας.

—Ὅμως, ὁμολογῆστε πὼς δὲ βλέπετε τὴ στιγμὴ
νὰ βρεθῆτε στὴν πατρίδα μας, νὰ ξαναχαρῆτε τὶς
ἀνέσεις τῆς ὥραίας μας πρωτεύουσας.

— Ναί, τ' ομολογῶ. Τρία χρόνια τώρα γυρίζω ἀπὸ δῶ κι ἀπὸ κεῖ. Καίρὸς εἶναι πιά νὰ ριζώσω κ' ἐγώ... Σεῖς δὲ σκοπεύετε νὰ γυρίσετε στὴ Βαλτιμόρη;

— Τί νὰ κάνω ἐκεῖ; Βασιλεύει ἡ φτώχεια κ' ἡ
δυστυχία. Ἐνῶ ἐδῶ, στὰ Νησιά τῆς Ἀπελπισίας,
δὲν ἀπελπίστηκα ποτέ.

—Ὁμολογῶ κ' ἐγὼ πῶς ἐδῶ δὲν ἐπληξα. Θὰ θυμοῦμαι πάντα τὴν Κεργαιλάνη. Τώρα ὁμως πρέπει νὰ τοῦ δίνω.

— Κάνετε λίγη υπομονή. Σὲ 5-6 ἑβδομάδες θὰ
μᾶς ἔρθῃ τὸ καλοκαίρι.

— Δὲν τὸ πιστεύω. Ὁ Αὐγουστος ἐδῶ ἀντιστοι-
χεῖ μὲ τὸ Φεβρουάριο τοῦ δικοῦ μας ἡμισφαιρίου.

— Συμφωνῶ, μὰ ὁ χειμῶνας, πού φέτος ἦτανε γλυκός, δὲ θὰ κρατήσῃ πολὺ. Κ' ἔπειτα μὴν ξεχνᾷτε πὼς ἀρχίζει ἡ ἐποχὴ τοῦ ψαρέματος.

— Θάρθη κι αυτή η γολέτα πού μου είπατε, ο «Άλμπρανος»;

— Σὲ μιὰ ἐβδομάδα. Διαφορετικά δὲ θὰ ζῇ ὁ πε-
ρίφημος πλοίαρχος Λάν Γκύ...

“Όταν σέ λίγο ξμείνα μόνος άρχισα νά σκέπτωμαι πώς δέν θ’ άργοΰσα νά φύγω. “Ως 500 πλοία φθάνανε στην Κεργαιλάνη τέτοιαν εποχή γιά νά παρέσουν μεγάλα κήτη. Δέν ήταν άσήμαντη δουλειά. Σκεφθήτε πώς από ένα θαλασσινό ελέφαντα βγαίνει ένας τόννος λάδι. Τώρα όμως ούτε 15 πλοία δέν πηγαίνουν στο άρχιπέλαγος, γιατί τά κήτη λιγοστεψαν έξ αίτίας τής άμείλικτης κατάδωξας.

Με άνοπομονησία περίμενα νά φτάση ό «Άλμπρανος». Ήταν μιá δικάταρτη γολέτα 300 τόνων εξαιρετικά γερή που κατά τά 3)5 άνήκε στον πλοίαρχο Γκύ, άπό τη Λίβερπουλ. Τήν είχαν όπίσει με 4 κανόνια τών 12 και πολλά τουφέκια, εξ αίτίας τών κουρσάρων...

2

Τὴν αὐγὴ τῆς 7 Αὐγούστου κατέπλευσε ὁ «Ἀλμπρανος». Ὁ ξενοδόχος Ἀτκινς ἔκανε θερμὴν υποδοχὴ στὸν πλοίαρχο Λάν Γκύ, αὐτὸς ὅμως φέρεται ψυχρά.

«Όταν ένας νέος πού ὑπηρετοῦσε στο πλοῖο ἔμαθε πῶς ἤθελε νὰ ταξιδεύσω μὲ τὸν «Ἀλμπτρανος», μ' ἐπλησίασε καὶ μοῦ εἶπε: «Τὰ σέβη μου, κύριε Τζώρλρικ». «Χαίρετε, ἀποκριθῆκα. Τί ἀγαπᾶτε;» — «Νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος». — «Πῶς». — «Θὰ ταξιδέψετε μὲ τὸν «Ἀλμπτρανος», καθὼς ἔμαθα». — «Ναί. Καὶ σεῖς ποῖος εἰσθε;». — «Ὁ ναύκληρος Οὐρλρικερὶ. Φίλος καὶ σύντροφος πιστὸς τοῦ πλοιοῦρχου Λάν Γκνύ». — «Ἄ! χαῖρω πολὺ. Ἄς συζητήσουμε λοιπόν». — «Πᾶμε στοῦ Ἄτκινς νὰ πούμε ἓνα οὐίσκι καὶ νὰ τὰ πούμε». — «Ξέρετε, δὲν πίνω ποτέ». — «Μὴ σᾶς νοιάζει. Θὰ πὶνῶ ἐγὼ καὶ γιὰ τοὺς δύο μας».

Πήγαμε στο ξενοδοχείο, καθήσαμε. «Ὁ Ἄτκινς, τοῦ εἶπα, μ' ἐβεβαίωσε πὼς θὰ πείσῃ τὸν πλοίαρχο νὰ μὲ δεχθῇ». — «Χμ! ἀποκρίθηκε. Καλὸς εἶναι ὁ ξενοδόχος κι ὁ καπετάνιος τὸν συμπαθεῖ. Μὴ θαρρεῖτε ὁμως ὅτι εἶναι σὲ θέσι νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ. Αὐτὸ ἀφήστε το σὲ μένα». — «Εἶναι λοιπὸν τόσο δύσκολο; Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἐλεύθερη καμπίνα στὸ πλοῖο; Θὰ πληρώσω ὅσα μοῦ ζητήσῃ . . .». — «Ὑπάρχει μιά, τὸ ζήτημα ὁμως εἶναι νὰ δεχθῇ ὁ καπετάν Γκυ νὰ παραλάβῃ ἐπιβάτην. Χρειάζεται μαεστρία γιὰ νὰ πεισθῇ, κι αὐτὸ ἐλπίζω πὼς θὰ τὸ καταφέρω, ἂν καὶ ξέρω πὼς ὡς τώρα ἀρνήθηκε σὲ πολλοὺς . . .». — «Γιατί;» — «Ἐννοεῖ νὰ ταξιδεύῃ ὅπου τοῦ ἀρέσει, νὰ κάνῃ τοῦ κεφαλίου του. Πρὸ πάντων δὲν θέλει ν' ἀναλάβῃ καμμιὰν ὑποχρέωσι . . .».

Νάλεγε τάχα αλήθεια ὁ νέος μου γνώριμος; Ἡ
μπὰς κ' ἤθελε νὰ παραστήσῃ τὸν «Ἀλμπρανος»

σὰν ἓνα καράβι μυστηριώδες πού ὑπὸ τὴς διαταγῆς πλοιάρχου φανταστικοῦ φαίνεται καὶ χάνεται διασχίζοντας τοὺς ὠκεανούς, ὅπως τὰ πλεούμενα τῶν παραμυθιῶν;

— Εἰν' ἀλήθεια πῶς θὰ σαλπάρῃ τὸ πλοῖο σὲ 5-6 μέρες;» ρώτησα. — «Ναί». — «Καὶ θὰ τραβήξῃ δυτικά, θὰ πάῃ στὰ νησιά Τρίστια ντὰ Κούνα;» — Μᾶλλον . . .». — «Κάντε μου λοιπὸν τὴ χάριν νὰ καταφέρω τὸν πλοίαρχο να μὲ δεχθῇ, καὶ θὰ σᾶς εἶμαι ὑπόχρεως». — «Ἐννοια σας. Εἰμαι σίγουρος ὅτι θὰ τὰ καταφέρω». — Ἀρῶ ἄδειασε μὲ μίᾳς καὶ τὸ τελευταῖο ποτήρι μὲ τὸ οὔσκυ ὁ ἀλόκοτος ναύκληρος, μ' ἀποχαιρέτησε καὶ τράβηξε κατὰ τὸ πλοῖο.

“Όταν ξμεινα μόνος ἄρχισα νὰ συλλογίζωμαι τί ἦταν αὐτὸς ὁ Λὰν Γκύ. Κατὰ τὸν Ἄτκινς ἐπρόκειτο γιὰ τὸν ἱκανότερο θαλασσινὸ καὶ τὸν καλύτερον ἄνθρωπο. Τώρα ὁμως ἀπ’ ὅσα μοῦ εἶπε ὁ ναύκληρος πίστευα πῶς εἶχα νὰ κάνω μ’ ἕναν τύπο ἑξαιρετικὰ ἰδιόρρητο. Ἐγώ, ἔχοντας τὰ μέσα νὰ πληρώσω ὅσα κι ὅσα, πίστευα πῶς εὐκόλα θὰ μ’ ἐδέχτο σὰν ἐπιβάτη. Γιατί τάχα δὲν θὰ τὸ ἔκανε; Ὁ λόγος ἦταν ὅτι ἐννοοῦσε νὰ μὴ δεσμευθῇ, νὰ πηγαίνει ὅπου τοῦ κἀνίε, καθὼς ἔλεγε ὁ ναύκληρος; Μήπως ἦτανε λαθρέμπορος ἢ πειρατής, μήπως μετέφερε ναρκωτικά; Ἐβαζα ἀκόμη μὲ τὸ νοῦ μου πῶς ὁ ναύκληρος μεγαλοποιοῦσε τὰ πράγματα γιὰ νὰ δείξῃ πῶς μοῦ προσφέρει σπουδαία ὑπηρεσία.

Μιά ώρα αργότερα είδα τον Άτκινς και του είπα όσα είχα μάθει από τὸ ναύκληρο. — «Ά, τὸν μασκαρά! ἔκραξε, δὲν ἔννοεῖ νὰ διορθωθῇ... Φαίνεται πὼς θέλει νὰ κερδίση πολλὰ ἀπὸ τὴν περίπτωσηί σου... Άστε τον, ἐγὼ θὰ τὰ κανονίσω». — «Μιλήσατε μετὸν καπετάνιο;». — «Ά- κόμα ὄχι. Ἐγὼναι καρὸ...».

3

Τὸ δειλινὸ τῆς ἄλλης ἡμέρας ἐπλησίασα τὸν πλοίαρχο. Εἶχα πάρει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐνεργήσω μόνος μου. Μόλις ὁμως ἔκανα νὰ τοῦ μιλήσω, ἐνωίωσα πὼς ἤθελε νὰ με ἀποφύγῃ. Μὰ γιατί; Ἦξερε τί τὸν ἤθελα ἡ ἐννοοῦσε ν' ἀρνηθῇ τὴν πρότασίν μου; Καθὼς προσπάθησα νὰ τοῦ πιάσω κουβέντα πλησίασε ὁ ὑποπλοίαρχος, κι αὐτὸς βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ φύγῃ μαζί του. Στενοχωρήθηκα, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίστηκα. «Θὰ πάω αὐριο νὰ τὸν συναντήσω στὸ πλοῖο», εἶπα μέσα μου. Ἰσως καὶ ν' ἀνταπόδωσω με ἀποψε στὸ δεῖπνο». Τοῦ κακοῦ ὁμως. Δὲ φάνηκε στὸ ξενοδοχεῖο ὅλη τὴ νύχτα. Βγῆκα νὰ κάνω ἕναν περίπατο στὴν παραλία μετὴν ἑλπίδα νὰ τὸν βρῶ. Ὑστερα ἀπὸ δυὸ ὥρων μάταιαν ἀναμονή, ξαναγύρισα στὸ ξενοδοχεῖο. Δὲν βρῆκα παρὰ μόνο τὸν Ἀτικιν. «Φαίνεται, τοῦ εἶπα πὼς ὁ πλοίαρχος Γκὺ δὲν ἔρχεται πιά ἐδῶ». — «Πῶς, πῶς, ἔρχεται τις Κυριακές, ἀλλὰ σήμερον εἶναι Σάββατο», ἀπάντησε. — «Τοῦ εἶπατε τίποτα γιὰ τὴν ὑπόθεσίν μου;». — «Ναί». — «Λοιπὸν, τί ἀποκρίθηκε;». — «Ἀρνήθηκε. Ποτὲ δὲν πῆρα ἐπιβάτη ὥς τώρα, μήτε καὶ θὰ πάρω, εἶπε».

Πέρασα μιὰ άσχημη νύχτα. Δέν κοιμήθηκα παρά
δυό - τρείς ώρες. Βγήκα έξω νωρίς. "Ημουν άνα-

στατωμένοι, είχα όμως την ελπίδα πως θα συναντούσα τον πλοίαρχο. Θά ήθελα ν' ανέβω στη γολέτα, άλλ' αυτό ήταν αδύνατον, εξ αίτιας της θαλασσοταραχής. Γύρισα στο ξενοδοχείο κ' εστάθηκα στο παράθυρο. Ἀνήσυχος, νευρικός έμεινα εκεί ως δύο ώρες. Ἐξαφνα έππεσε ο άέρας, και τότε έγώ άνοιξα τó παράθυρο. Καί τί είδα νομίζετε; Είδα νά βγαίνει από μιá βάρκα ο πλοίαρχος Λάν Γκύ. Πετáχτηκα έξω ζητώντας νά τόν συναντήσω, άλλ' αúτός και πάλι φάνηκε πώς ήθελε νά μέ άποφύγει. Ἐκούστε, κύριε, τοú είπα άποφασιστικά. Μού έρριξε μιá περίεργη ματιά. Φαινότανε θλιμμένος. «Είσαστε ξένος;» είπε σιγανά. «Μάλιστα» άποκρίθηκα στόν ίδιο τόνο. — «Ἀγγλος;» — «Ἀμερικανός». Ἐκανε μιá υπόκλιση, κ' έγώ τόν έμνημήθηκα. «Πιστεύω, είπα, πώς ο ξενοδόχος σάς έμεινε γιά τήν πρότασί μου». — «Έννοείτε γιά τήν έπιθυμία σας νά ταξιδέψετε μέ τόν Ἐλμπραντο;». — «Μάλιστα». — «Δυστυχώς, είμαι υποχρεωμένος ν' άρνηθώ». — «Γιατί;» — «Έν πρώτοις δέν παίρνω ποτέ έπιβάτες. Ἐπειτα, τó δρομολόγιό μας είναι άκαθόριστο. Ἐτσι είμαι έγώ, πηγαίνω όπου θέλω. Δέν μ' άναγκάζει κανείς νά δέχομαι έπιβάτες, γιατί τó καράβι κατá μέγα μέρος είναι δικό μου...». — «Μά τότε άπό σάς έξαρτάται νά μέ πάρετε». — «Ναί, άλλá λυπάμαι πού δέν μπορώ νά τó κάνω». — «Άκούστε, δέν μ' ένδιαφέρει τó πού θά πάτε. Φυσικά, έλπίζω ότι κάποτε θ' άράξετε κάπου...». — «Όσο γι' αúτό, είμαι σύμφωνος. Θ' άράξουμε κάπου». Μού έρριξε ένα βλέμμα όνειροπόλο κ' έβγαλε έναν άναστεναγμό. «Κύριε, συνέχισα, μού είναι άδιάφορο τó πού θά πάω. Αúτό πού θέλω είναι νά φύγω άπό τήν Κεργαιλάνη». Ἐξακολουθοúσε νά μένη συλλογισμένος. Ἐξαφνα έγινε αúστηρός. «Όχι», φώναξε άγρια κ' έκίνηθη νά φύγει. Ἐκανε νά τόν κρατήσω, και τότε στάθηκε και είπε γλυκά: «Πιστέψτε με, λυπάμαι πολύ πού δέν μπορώ νά σάς φανώ ευχάριστος. Ξέρετε; Μπορεί νά συμβή κάτι κατá τó ταξίδι πού νά μου κάνη δυσάρεστη τήν παρουσία στό πλοίο ενός ξένου».

— «Κύριε πλοίαρχε, σάς ξαναλέω πώς δέ μέ νοιάζει τó νά γυρίσω στόν τόπο μου και μετά 5-6 μήνες, ούτε κι άν ό Ἐλμπραντος» προχωρήσει ως τόν Ἐνταρκτικόν ώκεανό». — «Στόν Ἐνταρκτικό; έκανε ζωηρά και μέ κοίταξε κατáματα. Γιατί τόν άναφέρáτε;». — «Μά έτσι, όπως θ' άνέφερα τó Βόρειο ή τó Νότιο Πόλο». Ἐξακολούθησε νά μέ κοιτάζει θλιβερά. Είδα νά κυλάη άπό τó μάτι του ένα δάκρυ. Ἐξαφνα άλλαξε τόνο. «Ο Νότιος Πόλος, είπε. Ποίός θά τολμούσε νά πάη ως εκεί;» — «Θά ήτανε δύσκολο πολύ, κι άνώφελο βέβαια. Κι ώστόσο κάποιος παράτολμος θά τó έπιχειρούσε, ίσως...». — «Κάποιος παράτολμος», μουρμούρισε. «Ο Γουίλκ, είπα, πού οι Ἡνωμένες Πολιτείες τόν έστειλαν τώρα τελευταία μέ 4 πλοία...». — «Είν' αλήθεια αúτό, κύριε Τζώρλινγκ;» — «Ναί. Πάει ένας χρόνος άπό τότε πού ξεκίνησε...» Γιά πολλή ώρα έμεινε βυθισμένος σέ σκέψεις. Ἐπειτα είπε: «Όπως και νάχη τó πράγμα, δύσκολα μπορεί νά πιστέμη κανείς ότι προχώρησε περισσότερο άπό...». — «Άπό τούς άλλους, άπάντησα. Τόν φάσχανε τόν Μπίτσον, τόν Κέμπς, τόν Βέλλενυ...

(Συνεχίζεται)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
 Γραφεία Συντάξεως: Λυκαβηττού 1 - Τηλ. 613.571

Α' Περίοδος 1924-1941 — Β' Περίοδος Έτος 32ον — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1976 - ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 1

Διευθύνουσα Έπιτροπή του Περιοδικού

Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΙΤΕΑΡΑΣ, Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΤΣΑΚΡΗΣ, ΧΡΙΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Σύμβουλος διὰ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς ὕλης: ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθύνσεις συμφώνως Ν.Δ. 346/69 ἄρθρον 9: Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Δώρα 8 Ἰστρία 22
 Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΤΡΥΦΩΝ ΤΣΟΥΚΑΣ Παισιανίου 10

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 5 — Ἐτησίᾳ συνδρομή: Ἑσῶτ. Δρχ. 50 (διὰ τὰ Σχολεῖα δρχ. 40) — Ἐξῶτ. £ 1 ἢ \$ 3

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλωνται ἀπροσώπως Ε.Ε.Σ.Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Γ. ΑΘΑΝΑΣ: Ἀκαδημαϊκὸς
 Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Καθηγητὴς τῆς
 Παντείου Ἀν. Σχ. Ἐπιστημῶν
 Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀκαδη-
 μαϊκὸς
 Β. ΚΟΥΡΙΑΣ: Καθηγητὴς Πανεπιστη-
 μίου Ἀθηνῶν
 Γ. ΚΟΥΡΝΟΤΟΣ: Γεν. Διευθυντὴς
 Ὑπουργ. Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν

ΟΡ. ΛΟΥΡΙΑΔΗΣ: Ὁμότ. Καθηγητὴς
 Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
 Θ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ - ΔΙΟΜΗΔΗΣ: Ἐθνι-
 κὸν Ἀριστεῖον Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν
 Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀκαδημαϊ-
 κὸς
 Ι. ΧΑΡΑΜΗΣ: Ἀκαδημαϊκὸς
 ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ: Ἀκαδημαϊκὸς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

CONTENTS

Page

Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ: Τὸ νέον ἐρυθροσταυρικὸν σχο- λικὸν ἔτος	1	P. GEORGOUNTZOS: The New J.R.C. School Year	1
Η. HOLTMEIER: Ἡ διατροφή τοῦ παιδιοῦ (Ἀπόδοσις Μ. ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ)	2	H. HOLTMEIER: Children's Nutrition (Revised by M. NIKITPOULOS)	2
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ὁ παπoὺς γιὰ τὸ '40 ..	3	S. PANAGIOTOPOULOS: Grandfather about the «1940»	3
Α. ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ: Διονυσιακὸν θέατρον	4	A. VARVARRIGOS: The Theater of Dionysus ..	4
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ποίημα	5	TH. CONSTANTINOU: Poem	5
Α. ΔΕΛΗΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Νικηφόρος Θεοτόκης ..	6	A. DELICOSTOPOULOS: Nicephorus Theotokis ..	6
Π. ΓΛΕΖΟΥ: Στὴν ἐσχὴ	7	P. GLEZOS: In the country	7
Γ. ΠΕΤΜΕΖΑ: Τὸ ἱστοφόρο πλοῖο βγήκε στὸν πόλεμο ..	8	G. PETMEZAS: The sailboat in the war	8
Ε. ΣΤΑΜΑΤΗ: Ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος καὶ αἱ ἡλιακαὶ ἐκ- λείψεις	10	E. STAMATIS: Thalys from Miletus and the Sun Eclipses	10
Σ. ΓΡΑΝΙΤΣΑ: Τὸ ἀγριογούρουνο	11	S. GRANITSAS: The Boar	11
Η. ΧΑΜΙΛΤΩΝ: Ἀθάνατη Ἑλλάδα	12	H. HAMILTON: Immortal Greece	12
Α. ΒΑΡΕΛΛΑ: Ἀνάστασι στὰ μέσα Ὀκτωβρίου	13	A. VARELLA: Resurrection in the middle of October ..	13
Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ: Ἀψαλτος	14	A. PAPADIAMANTIS: Unpsalmed	14
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ: Τὸ γράμμα	15	A. KARANTONIS: The letter	15
ΚΙΝΗΣΙΣ — ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.	16	H.R.C. and H.J.R.C.: Movement — Activities	16
Α.Β.: Πρώτη μέρα στὸ σχολεῖο	23	A.V.: The First Day at School	23
Γ. ΑΘΑΝΑ — Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ἐθνικὰ ποιήματα	23	G. ATHANAS — S. PANAGIOTOPOULOS: National Poems	23
Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ: Ἡ ἱστορία τοῦ Ε.Ε.Σ. Εἰκονο- γραφημένη	24	M. PROTOGERIDIS: The illustrated History of the H.R.C.	24
ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ	26	NEW ROADS	26
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.	27	FROM H.R.C. JUNIORS' ACTIVITIES	27
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	28	READERS' COLLABORATION	28
Ι. ΒΕΡΝ: Στὴν Σφίγγα τῶν πάγων (Διασκευή Σ.Π.)	30	J. VERN: At the Sphinx of the Land of Ice (Revised by S.P.)	30
ΣΤΙΧΟΙ — ΜΟΥΣΙΚΗ στὰ ἐσώφυλλα		VERSE — MUSIC Inner Covers	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ εἶναι σύνθεσις τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου κ. ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΙΝΑΚΟΥ, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν Ἐποποιία τοῦ 1940. Ὁ ἐκλεκτὸς καλλιτέχης ἐπέτρεψε ἐν γενῶς τὴν ἀναπαραγωγὴ τοῦ ὡραίου του ἔργου.

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΡΙΡΗ

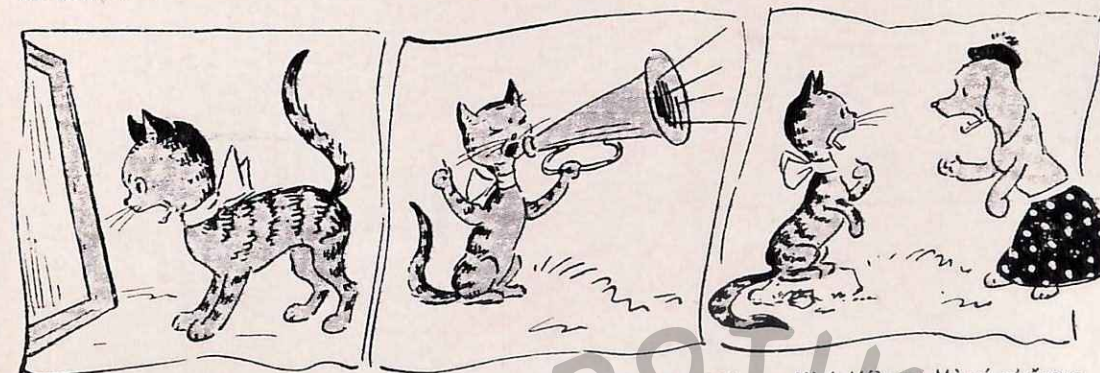
Τοῦ ἐκλιπόντος συνεργάτου μας Α. ΒΩΤΤΗ

Μιά μέρα ὁ γάτος ὁ Ριρῆς
 βρίσκει πεσμένο κάτω
 ἓνα βιβλίο παιδικὸ
 μὲ ζωγραφιὲς γεμάτο.

Καὶ ξάφνου, ἐκεῖ πού τῖς κοιτᾷ,
 βλέπει ζωγραφισμένη
 καὶ μία τίγρι ριγωτή,
 πού στέκει ἀγριεμένη.

— Ἀ, πῶς μοῦ μοιάζει, φώναξε,
 ἴδια ἀπὸ πάνω ὡς κάτω!
 Τίγρις λοιπὸν εἶμαι κι' ἐγώ
 καὶ μὲ θαρροῦν γιὰ γάτο!

Καὶ στὸν καθρέφτη στέκεται,
 τεντώνεται, κορδώνεται
 κι ὅσο κοιτάζει, τίγρарος
 πῶς εἶναι βεβαιώνεται.

Κ' εὐθὺς στοὺς σκύλους ξεφωνᾷ!
 — Σκύλοι, εἶμαι τίγρις. Τρρέμετε.
 Ἀπ' τῖς νυχθοντάρες μου
 τώρα ἡ ζωὴ σας κρέμεται.

Κ' ἡ Μέλπω: Μὰ τί σ' ἔκανε
 νὰ τὸ πιστέψης, χάχα;
 — Ἐ, τίγρις ἀπαράλλαχτος
 δὲν εἶμαι σ' ὅλα τάχα;

— Ναί, δὲ σοῦ λείπει τίποτα,
 κουφιοκεφάλᾳ γάτο.
 Καὶ φάπ... τοῦ δίνει μιὰ σπρωξιὰ
 κ' ἐκεῖνος... πέφτει κάτω.

Γέλια ἀπὸ γύρω ἀκούστηκαν.
 Κ' ἐνῶ ὁ Ριρῆς τὸ σκάζει
 μὲ βογγητὰ καὶ κλάματα,
 ἡ Μέλπω τοῦ φωνάζει:

— Μ' ἀλλοίμονο ἂν ἦτανε
 τίγρις, καημένη δλᾶκα,
 ὅποιος φορεῖ παλτὸ ριγέ
 κ' ἔχει καὶ μιὰ μουστάκα...

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ